

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Dear
Santa,

SEND ME
A COWBOY

REMI ROSE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Dear Santa, Send Me a Cowboy

REMI ROSE

Contents

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Sonsöz](#)

[Yazar Hakkında](#)

Sevgili Noel Baba, Bana Bir Kovboy Gönder Telif
Hakkı Copyright © 2024 Remi Rose
Tüm hakları saklıdır.

Bu e-kitap bir kurgu eseridir. Gerçek olaylara, gerçek kişilere ve gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. Diğer isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve yaşayan ya da ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, organizasyonlarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Tüm hakları saklıdır. Bu kitap SADECE bu kitabı satın alanlar için hazırlanmıştır. Bu kitabın hiçbir bölümü Yazarın açık yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt, bantlama veya herhangi bir bilgi depolama erişim sistemi dahil olmak üzere grafik, elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu kitapta yer alan tüm şarkılar, şarkı adları ve sözleri ilgili şarkı yazarlarının ve telif hakkı sahiplerinin mülkiyetindedir.

Kapak Tasarımı: Forget You, Not Designs
Editör: Rumi Khan

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

*Yeterince iyi olmadıklarını düşünen tüm annelere ithaf olunur.
ÖYLESİNİZ. Ama daha fazla güvenceye ihtiyacınız varsa, bir kovboy
isteyen Sevgili Noel Baba mektubu yazın ve belki Lawson Boone gibi
biri kapınıza gelsin.*

Önsöz

DIANA

O çok bulanık, sarhoş bir gece önce.
Ağır, odaklanamayan gözlerle elektrik faturamı yüzüme doğru çektim ve az önce arkasına yazdığım şeyi tekrar okumaya çalıştım

onu. Kırmızı, korkunç karalamalar mutfağımdaki loş ışık altında zar zor okunabiliyordu. Kaligrafiye benzeyen el yazımla tanınırdım ama şu anda benimkinden çok oğlumun tavuk tırnığını andırıyordu.

"Kahretsin." Yüzümden birkaç santim geriye çektim, sonra bir iniltiyle onu tezgâhın üzerine bıraktım ve bir kadeh şarabıma uzandım. Tatsız içkinin geri kalanını geri atarak, tanıdık yanmayı hissedene kadar ılık sıvının boğazımdan aşağı yuvarlanmasına izin verdim.

Bu gece yalnızlığımın tadını çıkarıyordum. Potansiyeli olduğunu düşündüğüm bir adamla bir başka başarısız randevudan sonra bir tür acıma partisi. Ne yazık ki, beni yemeğe çıkardıktan sonra beni becermesine izin vermeyince fena halde yanılmışım.

Ne cüretkârım, değil mi?

Ona göre ben "fazla bağımsızdım". Başka bir deyişle, onun başa çıkamayacağı kadar büyük bir kadındım. Onun sözleri üzerinde olması gerekenden daha uzun süre düşündüm ve şimdi bile kendimi onun ve ondan önceki diğerlerinin adına lanet okurken buldum.

Bir şişeyi çoktan yarıladığımı fark ettiğimde, "boş ver" dedim çünkü gerçekten, bir şişe ya da yarım şişe, ne fark ederdi ki? Nasıl olsa sabah akşamdan kalmalığın acısını çekecektim, o yüzden gecemin tadını çıkarabilirdim.

Tek başına.

Ve erkeksiz.

Yorgun bir iç çekişle, durduğum yerden sadece birkaç adım ötede duran gözlüklerime uzandım ve elimdeki gazeteyi okumadan önce onları tekrar burnuma yerleştirdim.

Sevgili Noel Baba,

Fark etmediyseniz, bu yıl çok iyi bir kız oldum.

*O kadar iyi davrandım ki kredi notum şu anda yedi seksen ve oğlum Silvan'la birlikte yerel hayvan barınağında gönüllü olarak çalışıyorum. Ama bak koca adam, **sana** karşı dürüst olacağım-bu gece bir (ya da bizim) kadeh şarabı fazla kaçırmış olabilirim, ama beni dinle!*

Yalnızım ve bunu sana itiraf ettiğime inanamasam da, Noel Baba ve tüm insanlar, çok çaresizim.

İnternette flört etmek tam bir şaka ve eski usul erkeklerle tanışmak da bir o kadar kabus. Ya bütün iyi erkekler kapıldı ya da ben ümitsiz vakayım.

Dizlerimin üstündeyim /ya da sen, Noel Baba, yalvarıyorum

/Ya da bir Noel mucizesi. Sadece bir tane istiyorum.

Tatilleri çok daha katlanılabilir kılabacak önemli bir şey var, o da bir kovboy.

/Bilirsiniz, yakışıklı bir gülümsemesi olan.

O dar Wrangler'ları giyen ve ellerini nasıl kullanacağını bilen? İdeal olarak bağımsız bir kadınla birlikte olmaktan korkmayan ve aynı zamanda bekar olan biri

küçük bir çocuğun annesi.

Bu cilalı, sözde "iyi adamlardan" bıktım, onlar iyi olmaktan başka bir şey değiller. Sert bir çekicilik ve sonuna kadar sadık bir erkek istiyorum. Bu yüzden lütfen, neşeli ve cömert olmayı gerçekten temsil ediyorsanız, bu yalnızlıktan öte bekar anneye yardım etmeniz için size yalvarıyorum.

Söz veriyorum, size istediğiniz kadar kurabiye bırakacağım, çikolatalı, buzlu ya da insanların tadının berbat olduğunu söylediği ama aslında gerçekten çok iyi olan önceden kesilmiş kurabiyeler.

Bekliyor olacağım.

XOXO

Not: Muhtemelen er ya da geç.

Tanrım, sarhoştum.

Kâğıdı yüzümden çekerek, tezgâhın üzerindeki dekoratif kâsenin altına koymadan önce yarı kıkırdadım, yarı iç çektim. Ayık olduğumda kendimi bu utançtan kurtarmak için onu atmam gerektiğini bilsem de bir şey beni durdurdu.

Kim bilir, belki de bunu yazarak dileğim gerekleŖecekti. Belki de Ŗarabın beni etkilemesine izin veriyordum, ama Noel bağımlısı olduğum için, dıŖarıda bir yerlerde iri yarı, tatlı mı tatlı bir kovboyun beni beklediğini hayal etmekten kendimi alamadım.

Ama nerede? Hiçbir fikrim yoktu. Sadece iyi kalpli Aziz Nick'in bildiğini ve Noel sihrini kullanarak onu bana göndermesini umabilirdim.

Birinci Bölüm

DIANA

"Silvan Robert Ward!" Bağırışım mutfağın duvarlarında titreşirken, içimde bir hayal kırıklığı dalgası kaynıyordu. Benim Her şeye ve herkese karşı sabrım tükeniyordu. Oğlum, işim, Jaxon, sanki hepsi bir araya gelip benim için tatilleri mahvetmeye karar vermişlerdi.

Tamam, belki oğlum hakkında biraz abartmış olabilirim. Tanrı aşkına, sadece on iki yaşındaydı ama son zamanlarda şımarık küçük bir velet gibi davranıyordu. Sürekli benimle tartışıyor ve beni ne kadar zorlayabileceğini görmek için sınırlarımı test ediyor.

"Ne?" Silvan her zamanki gibi ellerine yapıştırdığı taşınabilir PlayStation/Wii/Game Boy/her ne haltsa onunla mutfığa girdi. Beni tamamen görmezden gelip tüm dikkatini önündeki ekrana verdiğini görünce burun deliklerim hemen alevlendi.

"Onu yere bırak ve blendera atmadan önce bana bak," diye hırladım kollarımı kavuşturup elimden gelen en iyi "dalga geçmiyorum" bakışını sergilerken. Gerçi beş-üç boyum ve yüzümü kapatan kalın gözlüklerimle bileğini ısırان bir köpekten daha korkutucu olamazdım. Neyse ki oğlum tam bir pislik değildi ve isteksizce gözlerini benimkilerle çarpışana kadar kaldırdı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım, yola çıkmadan önce yapmam gereken işlerin sayısıyla zaten bunalmış hissediyordum. "Şimdi, senin için hazırladığım tüm kıyafetlerin neden mutfak masasının üzerinde durduğunu söyler misin lütfen?" Başımla katlanmamış kıyafet yığını ve daha önce onun çantasına yerleştirdiğim çeşitli eşyaları işaret ettim.

Cevap vermek yerine umursamaz bir tavırla omuzlarını silkti. Çenem titredi ama sakinliğimi korudum. "Silvan..."

"Sana onu görmek istemediğimi söyledim zaten," diye homurdandı dudağı sıkıntıyla kıvrılırken. Neredeyse gülümseyecektim ki, bugün bile üzüldüğünde aynı suratı yapan dört yaşındaki somurtkan bir çocuğun anısına geri döndüm. "Ve beş gün boyunca onunla kalmak istemediğimden eminim."

İtirafı karşısında yüreğim parçalandı. Her ne kadar bu zamanı benimle geçirmesini tercih etsem de, Jaxon'a yılın sadece birkaç haftasını onunla geçirmesi için verilmişti ve ne yazık ki bu ziyaretlerden biri de tatil zamanıydı.

Alnımdaki damar zonklarken Silvan gözlerini kaçırdı. Her ziyaret bir savaştı, ama daha da kötüleşiyor gibiydi.

"Sadece birkaç gün, Sil." Aramızdaki mesafeyi kapatıp onu kucaklamak için kendime çektiğimde ses tonum yumuşadı. "Sen farkına varmadan bitmiş olacak ve... seninle biraz zaman geçirmeyi dört gözle beklediğini biliyorum."

Jaxon bunu açıkça söylememişi ama içten içe bunun doğru olmasını umuyordum.

"Her seferinde aynı şey. Bir şey söylüyor ve tam tersini yapıyor," diye homurdandı göğsüme doğru, kalbim her kelimedede çatlarken. "O sadece kendisiyle ilgili... Beni daha az umursayabilir."

"Hey..." Yanağına uzandım ve gözlerini benimkilere dikmeye zorladım. "Seni önemsiyor Silvan. Sadece... Sadece bunu göstermek için boktan bir yolu var."

"Beni kandırabilirdin."

"En azından ona bir şans vermeye çalış, tamam mı? Benim için?" Silvan'ın gözlerini hemen kaçırmamasına neden olacak şekilde ağzımı hafifçe büzerek yalvardım.

Beni üzgün görmekten nefret ederdi.

"En sevdiğim kişi olmasa da, ikinizin bir ilişkisi olmasını istiyorum. Babana sahip olmanı istiyorum, bu yüzden lütfen... bunu benim için yap."

Bakışlarındaki isteksizliği hissedebiliyordum. Sıkıntıyı, belirsizliği... Ama yenik bir iç çekişle omuzlarını düşürdü.

"Tamam! Tamam, gideceğim ama bundan hoşlanmayacağım."

Gülümsedim.

"Hem de hiç."

* * *

Karla kaplı araba yoluna girdiğimde Silvan'ın geri çekildiğini hissedebiliyordum. Bir fare kadar sessizdi ve huzursuz ayakları döşemeye çarpıyordu, her ikisi de burada olmaktan pek heyecan duymadığının açık işaretleriydi.

Burada sadece dördüncü kalışı olduğu için, yabancı ortamla boğuşurken gözlerindeki mücadeleyi hemen fark ettim. Jaxon'ın evi benimkine çok az benzeyen iki katlı mütevazı bir yapıydı ama birbirlerine ne kadar benzeseler de Silvan için aynı şey değildi.

"Hazır mısın, bebeğim?" Arabayı park eder etmez sordum ve ona baktım.

"Hayır," diye homurdandı.

İç çekerek elini uzattım ama hemen geri çekildi ve kapıyı iterek açtı.

Kahretsin.

Kapının kolunu çekerek onu durdurma umuduyla dışarı çıktım ama o çoktan ön verandanın basamaklarını tırmanmaya başlamıştı.

"Silvan!" Buzlu ve yamalı garaj yolunda dikkatlice ilerlerken arkasından bağırdım. Ona yetiştiğimde, Jaxon çoktan kapıyı açmış ve yüzünde geniş bir gülümsemeyle beni bekliyordu.

"Silvan, beni öylece bırakıp gidemezsin," dedim, babasının orada bizi izlediği gerçeğini tamamen görmezden gelerek.

"Neler oluyor?" Jaxon ikimizin arasında bir ileri bir geri bakarken sordu. Belli ki Silvan'ın kendisinden ziyade başka birine kızdığını görmek hoşuna gitmişti.

Piç kurusu.

"Hiçbir şey," diye homurdandı yüzüme dönmeden önce. Bakışlarında görebildiğim tek şey "lütfen beni burada bırakma" idi ve bu kalbimi kırdı. Onu eve geri götürebilseydim, götürürdüm ama Jaxon ve ben bu konuda çoktan anlaşmıştık.

Mahkemeye geri dönmek gibi bir isteğim de yoktu, yani yapabileceğim pek bir şey yoktu.

"Birkaç gün içinde döneceğim, tamam mı?" Avuçlarımla yüzünü kavradım. Artık küçük çocuk yüz hatlarını kaybetmiş, genç bir adama dönüşmüştü. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara ya da mesaj at, tamam mı? Telefonum her zaman yanımda olacak."

Gözümün kenarından düşen bir damla yaşla alnına tuzlu bir öpücük kondurdum.

"Seni çok seviyorum, seni özleyeceğim."

Silvan kollarını bana doladığında isteksiz bir iç geçirdi. "Ben de seni seviyorum." Ses tonundaki samimiyet kalbimi ısıttı.

Sarılmasına karşılık vererek, babasına teşekkür etmek için uzaklaşmadan önce başının tepesine bir öpücük kondurdum.

Ellerini ceplerine sokarak kenara çekildi ve Silvan'ın evinin içine girmesine izin verdi. Gözden kaybolur kaybolmaz Jaxon'a sertçe baktım.

"Lütfen geçen sefer yaptığın gibi bunu da berbat etme," diye hırladım parmağımı ona doğru uzatarak.

Onun cevabı gözlerini devirmek oldu.

"Yapmayacağım. Bizim için planladığım bir sürü şey var."

Doğru.

Ona inanmak istedim ama verdiği sözleri tutma konusundaki sicili pek iyi değildi.

"Onu güvende tut, tamam mı?" Yalvardım, sesimdeki kırılganlık açığa çıktı.

"Yapacağımı biliyorsun." İ ekti.

Ve gözyaşları içinde başımı sallayarak isteksizce arkamı döndüm ve kalbim hafifçe kırılmış bir şekilde arabama geri döndüm.

Tatiller Silvan olmadan aynı olmayacaktı. Şu anda yapabileceğim tek şey, kendimi yeniden bütün hissedene kadar birkaç gün daha yalnızlığı kucaklamaktı.

İkinci Bölüm

DIANA

I Hallmark Noel filmlerine bayılırdım. Gerçekçi olmayan, bayat olay örgülerinde sıradan, yalnız varlığıma rahatlık getiren bir şey vardı. Romantizm olsa da

biraz daha baharatlı olabilirdi, yine de küçük kasaba kahramanı ve şehir kızının baygınlık geçirmeye değer sahnelerinden keyif aldım. En sevdiğim tatil mumları yanarken, en sevdiğim kardan adam şeklindeki tepsimde soğuyan taze bir grup ev yapımı kurabiye ve aralarından seçim yapabileceğim sonsuz bir Noel filmi seçkisi ile mükemmel bir gece için hazırdım.

Işıklar kısılmıştı ve camlı pencerenin hemen ötesinde yoğun bir kar sağanağı yağarken mükemmel, rahat bir ortam yaratıyordu. Silvan'ın burada olmasını dilesem de, akşam yemeğinde ne olduğunu ya da çamaşırları değiştirip değiştirmediğimi düşünmek zorunda kalmadan kendime biraz zaman ayırmak güzeldi. Bunun yerine, bütün gece kanepede uzanabilir ve bu kurabiyelerin her birini yargılamadan ya da o hepsini çalmaya çalışmadan yiyebilirdim.

"Noel Kasabası" olarak dekore edilmiş evimde eksik olan tek şey, ama gerçekten eksik olan tek şey, ana cazibe merkeziydi.

Ağaç.

Her yıl, Boone'un Ağaç Çiftliği'ndeki en tatlı yaşlı adam Fred, mükemmel ağacı bırakmak için evime özel bir yolculuk yapardı. Birkaç yıl önce Silvan'la birlikte ağaç seçmek için çiftliğine gitmiştik.

ama ne yazık ki, karda araba kullanma becerilerimin yetersizliği nedeniyle kendimizi bir çukurda bulduk. Neyse ki kimse yaralanmadı ama Fred artık her yıl bir ağacı bizzat kendisinin bırakmasını talep ediyordu, böylece başka bir çukura düşme riskini almak zorunda kalmayacaktım.

Elbette "kendim yapabilirim" diyen bir kadın olarak karşı çıktım ama ısrarlı talebini gönölsüzce kabul ettim.

Noel'e sadece birkaç hafta kala, Fred'in kapımı çalacağı günün her an gelebileceğini düşündüm. Her şeyi hazırlamış ve ağacın olacağı yere yerleştirmiştim. Süs kutumdan Amazon'dan sipariş ettiğim kırmızı ve yeşil cicili bicili süslere kadar.

Önceki yıllardan, ya yarın ya da önümüzdeki birkaç gün içinde geleceğini tahmin ediyordum, ama tam o sırada, yeni yapılmış şekerli kurabiyeden bir ısırık almak üzereyken, ön kapının çalınma sesi beni böldü. İlk başta, kapının çalındığını duyup duymadığımdan ya da rüzgârda bir şeylerin uçup gittiğinden emin değildim, ancak kısa bir süre sonra bir dizi ısrarlı vuruş geldiğinde, şaşkınlığıma rağmen burada birinin olduğunu anladım.

Çekingen hareketlerle kurabiyeyi önümdeki tepsiye indirdim ve yavaşça koltuktan kalktım. Kapıya kadar olan kısa mesafeyi yürümeye başladığımda kalp atışlarım hızlandı, diğer tarafta kimin bekliyor olabileceğini merak ediyordum.

Fred olabilir mi? Elbette bu saatte gelmezdi... yoksa gelir miydi?

Sonunda kapının önünde durduğumda, kulaklarıma kesik kesik, yorucu nefeslerin sesi ulaştı - kesinlikle bir erkeğin nefes alış veriş. Sonunda cesaretimi toplayıp gözetleme deliğinden içeri baktığımda tüm duyularım tamamen köreldi.

Bir konuda haklıydım, kapımın hemen ötesinde duran bir adamdı. Yüzü sanki verandamda kendini kaybetmesine saniyeler kalmış gibi kaşlarını atmış, oldukça yakışıklı bir adam. Ama ilgimi çeken onun bu soğukkanlılığı değil, deri kovboy şapkası ve beline doladığı büyük, gösterişli kemer tokasıydı.

İri, kalın kolları iki yanında ağır ağır uzanırken, yüksek gövdesi onun gerçekten ne kadar uzun olduğunu merak etmeme neden oldu.

Altı-üç, belki? Her iki durumda da, üzerime abanırdı ve beni kıyaslandığımda küçücük hissettirirdi.

"Tanrım, lanet olsun..." Yumruğunu bir kez daha kapıma vururken homurtularının sonunu duydum.

Kim bu adam? Ve neden burada?

"Sanırım yanlış eve geldiniz." Baktığım şeyin şokunu tam olarak hissetmeye başladığımda sesim bir fareyi andırıyordu. Gözlerimi en az on kez kırptıktan sonra bile garip adam hâlâ ortadan kaybolmamıştı.

Bu da onun gerçek olduğu anlamına geliyordu.

"Bak hayatım, burada taşaklarım donuyor, lütfen kapıyı açar m ı s ı n ?" diye titreyen dişlerinin arasından homurdandı, kolum kadar görünen solmuş kovboy çizmelerinin üzerinde ileri geri sallanırken.

Tanrım, çok büyüktü.

Gözlerim soluk Wrangler'ı, taba rengi ceket ve kovboy şapkasıyla onu tekrar boydan boya tararken boğazım kurudu. Bu yabancıyı içime çekerken tek bir kelime bile edemiyordum. Nasırlı ellerini kaldırıp kapı çerçevesinin her iki yanına yerleştirdiğini gördüğümde kalçalarımın ısındığına yemin edebilirim.

"Kesinlikle yanlış eve geldiniz. Seni tanımıyorum." Yüzünün kaşlarını çatmasını izlerken dişlerim alt dudağımı kemirir gibi bir hareketle yakaladı. Belli ki tedirgindi, nefesinin altından küfretti ve alnında kırıksıklıkların oluşmasına neden oldu.

"Burada senin lanet ağacınla birlikteyim." Biraz yana çekildi, orada evimin dış cephesine yaslanmış bir balsam köknarı gördüm.

Çok ihtiyacım olan nefesi almak için kendimi göz deliğinden uzaklaştırdım.

Bu adam kimdi ve neden ağacımı bırakıyordu?

Flanel pantolonuma ve lekeli tişörtüme bakarken, üzerimi değiştirmek için odama koşmayı düşündüm, ancak kapının arkasından gelen alçak bir hırıltı duyduğumda bu düşünceler hızla dağıldı.

"Yemin ederim, kadın..." Sözlerinin benim duymam için söylenmediğini hissediyordum ve bir kez daha kendimi göz deliğinden geriye bakarken buldum. Başını eğdiğini gördüğümde neredeyse gülecektim.

Düşük bir iniltiyle geri çekildim, ama bronzlaşmış, kordonlu boğazını yakaladığımda içimden daha ateşli bir şey geçti. Kalın ve baştan çıkarıcı, göğsümün sınırlarından ağır bir nefes kaçarken bir inilti yuttum. Eski sevgilime ya da birlikte olduğum herhangi bir erkeğe hiç benzemiyordu. Varlığı, kalbimin dört nala atmasına ve kalçalarımın sıkılmasına neden olacak şekilde belirgindi ve neredeyse tehlikeliydi.

"Nerede..." Sözcük zayıf çıktı, bu yüzden boğazımı temizleyerek kendimi tekrar ettim. "Fred nerede?"

"O hasta. Ben oğlu Lawson. Bana yarın bir ara gelip bırakacağını söyledi ama ben bu gece getirmeyi teklif ettim."

Oh...

Fred'in bir oğlu mu vardı? Bunu neden bilmiyordum? Ve neden, dışardaki tüm olası erkek tipleri arasından, bir kovboya benzemek zorundaydı? Benim kriptonitim. "Sevgili Noel Baba" mektubumda aptalca ve umutsuzca istediğim tek şey. O gece kafamda sarhoşken hayal ettiğim şeyin birebir kopyasının kapının hemen ardında durma ihtimali neydi?

Ya ben haklıydım ve çok iyi bir kızdım ya da biri bana kötü bir oyun oynuyordu.

İçinde bulunduğum trans halinden sıyrılıp, bir an bile düşünmeden kapıyı açtım ve soğuk bir hava ve karanlık, obsidyen gözlerle karşılaştım. Her ikisinin de gücü beni neredeyse kırımın üstüne düşürüyordu, ama bakışlarının küçücük boyumda dolaşmasına izin verirken yere yapışıp kaldım. Çok seksi olmayan pijama takımım ile bile, hiçbir yerimi incitmeden bıraktığı için kendimi dışarıdaki en açık, en dar kıyafeti giymişim gibi hissettirdi. Ama o beni doyurmaya çalışırken ben de aynısını yapıyordum. Bakışlarımı geniş omuzları ve kalın kolları boyunca gezdirirken, ciğerlerime dolan hava akımına engel olamıyordum.

Tanrım, o mükemmeldi.

Ellerinin hâlâ tehditkâr bir duruşla kapının pervazına tutunuyor olması beni şoke etmekle kalmadı, aynı zamanda bu adamın çığ, filtresiz güzelliği ve bronzlaşmış alnını gölgeleyen kaş çatma çizgileri karşısında şaşkına döndüm. Kollarını yavaşça kapıdan indirip bana boyunu uzatırken şaşkınlık ve belki de tedirginlik çarpıcı yüz hatlarını dolduruyordu.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

"Babamın her yıl ağaç getirdiği boktan şoför sen misin?" Göğsü kabardı ve beni derinden sarsan bir şok dalgasına neden oldu. Bana boktan bir şoför dediğini ilk başta fark etmedim ve nihayet fark ettiğimde avuçlarımı kalçalarımaya koydum.

"Affedersiniz? Kar fırtınasında patinaj çekip bir çukura düşmenin beni boktan bir sürücü yapacağını sanmıyorum." Yoğun bakışları hâlâ vücudumda gezinirken sinirle alay ettim.

"Evet, o zaman sen ne oluyorsun?" diye sordu eğlenen bir ses tonuyla.

Ağzımdan bir nefes hava kaçarken kaşlarım birbirine çarptı.

"Bence herkes hayatında bir kez hendeğe düşer, öyle değil mi?"

"Bu sadece boktan bir şoförün söyleyeceği bir şey, sevgilim." Şapkasının kenarı gözlerini gizlediği için yüzü aşağı eğildi ama bu, sırtışının başlangıcını gizlemeye yetmedi.

Bakışlarımı huysuz kovboya diktikten sonra ağacıma hızlıca bir göz attım ve iç çektim.

"Bakın, yolunuzdan çekilip ağacıma getirdiğiniz için teşekkürler, ama artık buradan sonrasını ben halledebilirim." Etrafından dolaşmaya çalıştım ama tüm vücudu kapının önündeki alanı kapladığı için taşa benzeyen koluna çarptım.

Tanrım, adam yapıyıymış. Acaba kaya gibi sağlam bir vücuda sahip olmak için ne yaptı?

Sonra, bu yersiz düşünceleri bir kenara fırlatır fırlatmaz, sadece tüylü çoraplarım ve ince pijamalarım ile yanından hızla geçip ağacıma yöneldim. Nereden tutacağımı ya da nasıl taşıyacağımı hesaplamak yerine, kısa kollarımı geniş ağacın ortasına hızla doladım ve kaldırdım.

Hay sikeyim.

Bunu evimin içine sokmamın imkanı yoktu. En azından yardım almadan. Yanaklarım şişti ve büyük ağacı yerden yaklaşık bir inç kaldırırken bacaklarım titredi. Yüzümü dikenli ağaca bastırmış ve onu daha yükseğe kaldırabilmek umuduyla kıcımlı dışarı çıkarmış bir halde kendimi hissettiğim kadar gülünç görüldüğümünden eminim. Ne yazık ki ikim de

Bacaklarım ve kollarım kasılmaya başladı ve ağacı tekrar yere düşürmeme neden oldu.

"Yüce İsa..." Arkamdan alçak, gürültülü bir ses yükseldi ve bir de baktım ki dev ağacım kolaylıkla kaldırılmış ve hiçbir şey olmamış gibi adamın omzuna konmuş. Huysuz kovboy yanımdan geçip gitmeden önce bana sert bir bakış atarken tek yapabildiğim kocaman gözlerle bakmaktı. Evimin içinde kaybolana kadar sessizce onu, daha doğrusu her adımda kışının esnemesini izlerken kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı.

"Bu şeyi nereye koymamı istiyorsun?" Sesi içeriden yankılandı ve ayaklarımın hareket edip onu takip etmesine neden oldu. Adımlarımı biraz hızlandırarak içeri koştum ve dikkatimi tekrar evimdeki yabancıya vermeden önce kapıyı arkamdan kapattım.

Ya da teknik olarak bir yabancı değil. Fred'in sex-on-a-stick oğlu.

Onu, her şeyin minyatür boyutlarda görünmesine neden olan oturma odasında garip bir şekilde dururken buldum. Bir an için o koca bedenini kanepeme sığdırıp sığdıramayacağını merak ettim ama dudaklarının arasından bir hava çıkışı duyunca bu düşüncem çabucak uçup gitti.

"Şu köşede iyi olur." Arkasındaki yöne doğru el salladım ve onaylarcasına homurdanarak ağacı duvara yaslanana kadar bırakmasını izledim.

Pislik.

"Bana yardım etmene gerek yoktu, biliyorsun. Eninde sonunda onu içeri sokacaktım." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve kısık gözlerle onu izledim. Hayatımda gördüğüm en yakışıklı adam olması ya da Fred'in oğlu olması ona güvendiğim anlamına gelmiyordu.

"Doğru." O mükemmel ağzı yukarı doğru eğilip sırtırken kıkırdadı. "Ön verandanızdaki buz parçalarının üzerinde kaymadan önce mi sonra mı?"

Aman Tanrım, acıyan gözler için bir manzaraydı. Lanet olsun ona.

"Buz üzerinde beceriksiz olduğumu falan mı düşünüyorsun? Ayrıca, son dokuz yıldır bu evde tek başıma ağaç taşıyorum, yani... Sanırım sen olmadan da bir tane daha taşıyabilirdim."

Normalde bu kadar şımarık değildim ya da bu kadar savunmacı olma ihtiyacı hissetmezdim. Hatta çoğu zaman tam tersiydim ama oturma odamda dikilen ve yüzünde "ben herkesten iyiyim" ifadesi olan bu kibirli canavar adam kanımı kaynattı. Sakallı çenesi gerildiğinde ve o korkutucu gözleri tekrar vücuduma daldığında şimdi daha da fazla. Sonra, sanki kendini tutuyormuş gibi, boğazı bir öksürükle daraldı.

"Bak," diye mırıldandı, bakışları benimkilere doğru kaymadan önce yana kayıyordu. "Bir kadının çırpınışını izlemekten hoşlanmıyorum. Eğer yardım edebilirsem, ederim."

"Evet, bana yardım etmeye pek hevesli görünmüyordun." Alay ettim.

Dürüst olmak gerekirse, neden hâlâ burada olduğunu bilmiyordum ama yine de buraya aitmiş gibi evimde ikamet ediyordu. Tanrım, Noel ıvır zıvırları ve yağma duvarlarla çevrili bir yere hiç yakışmıyordu. O daha kirli, daha kaba, bir elinde viski şişesi, diğer elinde bir kadının belini tutan bir yere aitti.

"İnan bana, görmek isteyeceğim son şey bir kadının erkek gibi davranıp yardım etmediğim için kayıp belini kırmasıdır," diye homurdandı şapkasını çıkarıp bir elini kalın, kahverengi dalgalarında gezdirirken.

Ve o bir adamdı.

"Yani, ne demek istiyorsunuz? Kadınların buzda kayıp düşmeye erkeklerden daha yatkın olduğunu mu? Bu biraz cinsiyetçi değil mi sence de?" Göğsünün sıkıntıyla inişini izlerken ağızından alaycı bir kahkaha döküldü.

"Cinsiyetçi olmaya çalışmıyorum. Ama kırmızı tüylü çoraplar giymiş, buz gibi verandasında kendisinden üç kat büyük bir ağaçla geri geri yürümeye çalışan bir kadına yardım etmek beni cinsiyetçi yapıyorsa, öyle olsun."

Ağzının kendini beğenmiş eğimi tenimi kıpkırmızı yapmıştı. Eğer derimin altına girmeye çalışıyorsa, işe yarıyordu.

Muazzam bir şekilde.

Sessiz bir bakışmayla birbirimizin gözlerini tuttuk ve garip, sinir bozucu bir nedenden ötürü, beynim artık daha esprili cevaplar formüle edemediği için arızalanmaya karar verdi. Bunun yerine, vücudunun tüm düzenini ve engebeli yüzünde yer alan küçük ayrıntıları incelemeye çok fazla odaklanmıştı. Karşılaştırayabileceğim tek adam

eski sevgilimdi ve hiçbir şekilde benzerlik yoktu. Ona bakmak bile zamanımı ve enerjimi neden bacaklarımın arasında dolaşmasına izin verdiğim zavallı bir adam için harcadığımı sorgulamama neden oldu. Gözlerimi belinde gezdirirken, gümüş bir kemer tokası ve geniş belini saran yıpranmış, kahverengi kayış dikkatimi çekti.

Tanrım, neden bu kadar sıcaktı?

Kemeri ilmeklerinden koparıp fermuarın arkasına gizlenmiş her ne varsa ortaya çıkarma düşüncesi parmaklarımı titretti ama öksürdüğünü duyunca bu düşünce çabucak söndü.

Kahretsin.

Gözlerimi kaçırarak kendimi onun görüş alanından kaçarken buldum ve bakışlarını sırtımda hissettiğim mutfağıma yöneldim.

"Tebrikler, çok yetenekli bir kadına yardım ettiniz." Tezgâhımın arkasına saklanıp ağzıma bir kurabiye attım ve bakışlarımı kovboydan uzak tuttum. Zaten gözlüklerim olmadan onu bu mesafeden görebilmem mümkün değildi ama bakışlarının vücudumu kavurduğunu hissetmem de işe yaramadı.

"Bunu yapabileceğinden hiç şüphem yok, sevgilim." Yavaş yavaş yaklaşıp mutfağa girene kadar yerde yürüyen botlarının çıkardığı sabit takırtı sesini duydum.

Tanrım, neden hâlâ buradaydı? Fazla kibirli ve fazla sert varlığıyla rahat gecemi mahvediyordu ama içimde küçük bir parça -çok küçük, mikroskobik bir parça- onun kalmasını istiyordu.

"Ne yapıyorsun?" İsteksizce gözlerimi kaldırdığımda onu tezgâhın karşı tarafında, avuçlarını granitin üzerine dayamış halde buldum. Ceketinin kollarının altından yukarı doğru uzanan kalın damarları boğazımın anında kurumasına neden olurken, kaba, büyük elleri mermerin üzerine yayılmıştı.

"Bir erkeğin var mı?" Sesi boğuklaştı, sanki sormak istemiyormuş gibiydi.

Ağzımdan zoraki bir kıkırdama dökülürken alnımda boncuk boncuk terler oluştu. Ağzımı bir başka lezzetli şekerli kurabiyeyle doldurarak, bu sorudan kurtulmanın yolunu beceriksizce yemeye çalıştım.

Bunu kim sorar ki zaten? Kim birine "bir erkeği" olup olmadığını sorar ki?

Elbette, bir tane olmadığı çok açıktı, ama yanlışlıkla onun bakışını kendi bakışımla yakaladığımda, ne kadar açık olmadığını gördüm. Kara kaşları içe doğru çekilmişti ve bana doğru eğlenmeyen bir bakış fırlatarak çiğnememi yavaşlattı.

"Eee?" diye homurdanarak tekrar sordu. "Cevabının hayır olmasını umuyorum çünkü buraya geldiğinde kışına tekme basmak zorunda kalabilirim."

Kurabiyenin geri kalanını yutarken, yüz ifadesinde bir değişiklik ya da en azından "Sadece seninle dalga geçiyorum" demesini bekledim, ama bu gelmeyince gözlerimi kıstım.

"Onun kışını tekmeleyecek misin? Neden?"

Buraya gelmemle kurabiyeleri boğazıma tıkması arasında bir zamanda şapkasını geri takmıştı. Ama bir hışımla avuçlarını tezgâhtan çekti ve o kalın kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Her şeyi kendin yapmak zorundaymışsın gibi hissettirdiğim için." Gözleri benimkileri aradı. "Beni yanlış anlama, senin gibi bir kadın fazlasıyla yeteneklidir, ama yanında bir erkek varken, her zaman öyle olmak zorunda değilsin."

Ağzım açık kaldı ama hiçbir kelime çıkmayınca yavaşça aradaki boşluğu kapattım. Nasıl olur da bana onun için en büyük rahatsızlıkmışım gibi bakarken, şimdi bana tatlısıymışım gibi bakabilirdi?

Sanki aynı anda hem beni yutmak hem de benimle ilgilenmek istiyordu.

Gerginliği bir öksürükle kırarak topuğumun üzerinde döndüm ve açık şarap şişeme doğru gittim. "Şanslısın ki Rocky, bir erkeğim yok ama bir oğlum var. " Dolabımdan bir kadeh aldım ve yarattığım gerilimi saptırmak için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışarak ağır bir miktar doldurmaya başladım.

Zaten bir önemi de yoktu ama ne zaman başka bir erkeğe Silvan'dan bahsetsem içgüdüsel bir tepki devreye giriyordu.

"Öyle mi?" Sesi sanki kızgınlığımı hafifletmek istercesine yumuşadı. "Peki o nerede?"

"Babasıyla vakit geçiriyor... maalesef," son kısmı alçak sesle homurdanarak çıktı ama yine de Lawson tarafından duyuldu. Sonra konuyu değiştirmek için elimden geleni yaparak ekledim, "Babanın tam tersi gibi görünüyorsun. O tanıdığım en iyi, en tatlı adamlardan biridir. Bırakın kavga etmeyi, biriyle tartıştığını bile hayal edemiyorum."

Bir elimde bardakla, sırtım buzdolabının yanındaki tezgâha dayanana ve iri yarı kovboyu iyice görebilene kadar döndüm. Hâlâ soğukkanlı ve çekingendi ama midemde bir kelebek dalgası patlarken gözleri benimkilerden hiç ayrılmamıştı. Yıllardır hissetmediğim bir duyguydu ve bir parçam daha fazlasını istiyordu.

Sessiz bir bakış ya da anlamsız bir tartışma olsa bile, bu huysuz adamın bana verebileceği her şeyden daha fazlasını. "Yumuşak bir tarafım olmadığını mı düşünüyorsun?" Ağzında belli belirsiz bir sırıtışla bana doğru eğildi.

"Yumuşaklığı tanımla."

Sırıtışı derinleşti.

"Şu kıvrımların var ya, sevgilim." Başını kalçalarımın doğru salladı ve bakışlarını belimde gezdirdi. Birden kendimi ateşli hissederek şaraptan uzun bir yudum aldım. "Sanırım onlara karşı gerçekten yumuşak olabilirim."

Yudumun ortasında donakaldım.

Bunu gerçekten yüksek sesle mi söyledi?

Bir ağız dolusu şarabı yutmaya çalıştığımda bacaklarımda bir sıcaklık dalgası yükseldi, ancak sonuçta yanlış boruya gittiği için başarısız oldu ve öksürük krizine girmeme neden oldu. O sert eller etimi sıkıp yoğururken kalçalarımı tuttuğu bir görüntü zaten bulanık olan kafama saldırdı.

Ona benzeyen, öküz gibi yapılı, elleri aşağı inmek ve kirlenmek için yaratılmış bir adamın, işini yaparken kalçalarımın aynı yoğunlukla davrandığını hayal edebiliyordum - her ne olursa olsun. Çok fazla kas gücü gerektiren, fiziksel olarak zorlayıcı ve vücudu yorucu bir işle uğraştığı açıktı.

Ve eminim ki yumuşak olduğu anlar da olmuştur, her ne kadar hayal etmesi zor olsa da, içimde bir his vardı, doğrudan

İri yarı kovboyun özünde, çok özel bir insanın ortaya çıkarabileceği tatlı, şefkatli bir yan vardı.

Ama iş ellerini vücudumda gezdirmeye gelince. Yıllar geçtikçe daha da dolgunlaşan kıvrımlı, dolgun kalçalarım, onları güzel bir porselen gibi işlemeyeceği hissinden kurtulamıyordum. Bunun yerine, emeğine gösterdiği şevk ve tutkuyu bedenime de gösterecekti.

"İyi misin, sevgilim?" diye alay etti bilmiş bir sırıtışla. Yüzümün alev almasıyla hayalim aniden sona erdi.

Lütfen ağzımın sulanmadığını söyle.

Kızarmış yanaklarımı gizlemek için arkamı dönerek elimdeki bardağı tezgâha bıraktım ama dirseğimle şişeyi neredeyse devirmeden ve kaval kemiğimi fırına çarpmadan önce değil.

Tanrım, berbat bir haldeydim.

"Ben iyiyim," diye kekeleydim, göz temasından tamamen kaçındım, bakışlarıyla karşılaşırsam kırmızı yanaklarımın daha da kötüleşeceğini biliyordum.

"Bundan emin misin?"

Ses tonundaki kibir içimi kaynattı. Tatlı Fred'den nasıl böyle kendini beğenmiş, huysuz bir pislik çıkmıştı?

"Sen gittikten sonra daha da iyi olacağım."

Meşgulmüş gibi davranarak tezgâhın üzerine dizilmiş baharatlarımla oynadım ve arkamda beliren yoğun varlığını görmezden gelmek için elimden geleni yaptım. Hiçbir şey doğum yapmak kadar rahatsız edici değildi ama bu ikinci sıradaydı. Bir erkek benim alanımı işgal etmeyeli çok uzun zaman olmuştu ve şu anda bununla nasıl başa çıkacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Ondan vebadan kaçır gibi kaçtığıma göre durum böyle olmalıydı.

"Merdivenin var mı?" Huysuzca mırıldandığım şeyi tamamen görmezden geldi ve gözlerimin onunkilere kaymasına neden oldu.

Kafa karışıklığım rastgele hareketlerimi durdurdu ve kendimi tekrar kovboyla karşı karşıya buldum. "Merdiven mi? Ona ne için ihtiyacın var?"

Yüz ifadesi eskisi gibi kendini beğenmiş olmasa da, o ateşli gözlerinde beni terleten bir şey vardı.

"Dışarıda asılı duran ışıkları tamir etmelisin. Yarısı bile çalışmıyor."

"Bu... bu tamamen gereksiz, Lawson. Dışarıda kar yağmadığı zaman onları tamir edebilirim." O çenesini sıkarken ben ellerimi kalçalarımın indirdim. "Bu senin sorumluluğun değil, ayrıca eminim yapmak istediğin başka şeyler de vardır."

Bu adamın yapabileceği şeylerin uzun bir listesini gözümün önüne getirebiliyordum ve bunlardan hiçbirini bekâr bir anneye yardım etmeyi içermiyordu. Yine de ben bana yardım etmesine izin vermeyecek kadar inatçı olduğum için, o da gitmeyecek kadar inatçı olduğu için bir başka sessiz açmazın içindeydik.

"Ben zaten buradayım. Beni kullanabilirsin, değil mi?"

Beni kullanmak mı?

"Seni kullanmama gerek yok," diye karşılık verdim, her ne kadar şu anda onu kullanacağım tüm yolları gözden geçiriyor olsam da.

Gözleri kızgınlıkla kısıldı. "O zaman en azından benim yardımımı kullan."

Tanrım, neden bu konuda bu kadar ısrarcıydı?

"Yardıma ihtiyacım yok."

Ve neden bu konuda tam bir sürtük gibi davranıyordum?

Hemen cevap vermedi, onun yerine alçak sesle homurdanıp arkasını dönene kadar bakışları altında kıvrınmama izin verdi.

Sonunda bir ipucu mu aldı? Gidiyor muydu?

Sırtım dikleşti ve ellerim kalçalarımın aşağıya indi, içimde bir rahatlama ama aynı zamanda pişmanlık gibi bir his belirdi. Sonunda gittiği için heyecanlanmalıydım ama bu duygu beni düşündüğüm gibi tamamen etkilemedi. Oturma odasına doğru ağır adımlarla ilerleyişini üzüntüyle izledim ama ön kapıya gitmek yerine garaja yönelmişti.

O ne halt ediyordu?

Üçüncü Bölüm

DIANA

"T Yanlış kapı," dedim o kapıyı açmaya giderken. "Biliyorum," diye homurdandı, sonra kapıyı açtı.

Yarı kızgın, yarı meraklı, küçük bedenimi garaja doğru ittim ve onu küçük alanda etrafı araştırırken buldum.

Tamam... Yani gitmiyor muydu?

"Şimdi ne halt ediyorsun?" Kollarımı kavuşturarak kendimi ısıtmaya çalıştım ve onun garajımın sahibiymiş gibi hareket etmesini izledim ve nedense bu hoşuma gitti. Aslında biraz fazla hoşuma gitmişti.

"Neye benziyor?" Giderek daha az iğrenç bulmaya başladığım o kendine özgü ses tonuyla alay etti.

"Ya son derece kaybolmuşsun ya da bir şey arıyorsun." Sözlerimden bir ürperti yayıldı ve başının derhal dönüp gözlerimi benimkilere kilitlemesine neden oldu.

Kaşları anında çatıldı.

"Kıçını içeri sok, Diana. Burası senin için çok soğuk." Ses tonu talepkâr ve otoriterdi.

Çenem düştü.

Adımı söylemişti. Aslında homurdandı ve bu beni düşündüğüm gibi kızdırmadı. Ama ilk şoku atlattıktan sonra her şeyin farkına varmıştım.

Ciddi miydi?

Daha yirmi dakika önce dışarıda evime bir ağaç taşımaya çalışıyordum ve o zaman hiçbir şey söylemedi. Neden şimdi birdenbire bu kadar endişelendi?

"Beni duyuyor musun? İçeri gir." Aramasına devam ederken sesi daha emredici bir ton aldı. Ne diyeceğimi bilemez bir halde yüzümde şok ifadesiyle öylece kalakaldım, ta ki bakışları bir kez daha beni yakalayıp gözleri yumuşayana kadar.

"Merdivenini arıyorum, kadın. Şimdi uslu bir kız ol ve içeri gir."

Merdiven mi? İyi kız mı?

Ne haltlar dönüyordu? Belki de Noel filmlerimden birini izlerken uyuyakalmıştım ve şu anda birlikte çılgın bir gece geçireceğim erkek tipinin tüm kutularını işaretleyen gerçek gibi bir rüya görüyordum? Her ne kadar bana göre biraz fazla otoriter ve huysuz olsa da, bu kesinlikle gerçek olamazdı.

Değil mi?

Hâlâ aynı yerde dururken gözlerimin onun geniş sırtında ve sıkı kalçalarında gezinmesine engel olamıyordum. Küçük kasaba, taşra erkekleri kendilerine özgü bir türdü. Tüm bu huysuzluk ve dik kafalılık, "pes etmeyecek" bir tavırla iç içe geçmiş, felaket için mükemmel bir reçeteydi. Felaketten kastım, benim gibi bir kadın için fazla cazip olmasıydı.

Yalnız çok fazla zaman geçirmiş bir kadın.

"Benim adım Diana, kadın değil." Kelimeleri çıkarmayı başardım. "Ve merdivenim garajda değil." Neredeyse ona merdivenin kulübemde olduğunu söyleyecektim ki kendimi durdurup topuklarımın üzerinde döndüm ve hışımla içeri girdim. Arkamdan alçak bir homurtu ya da hırıltı geldi ve çok geçmeden yüzünde pek de hoşnut olmayan bir ifadeyle evime doğru ilerlemeye başladı.

"Gerçekten çok inatçısın, değil mi?" diye homurdandı ve tüm vücudumun hareketsiz kalmasına neden oldu.

"İnatçı" mı? Bunu kim söyledi? Baban mı?" Fred'in oğluna inatçı olduğumu söylemesi beni biraz şaşırtmıştı ama arkamı dönüp bana doğru yönelttiği gülümsemesini yakaladığımda vücudumdaki tüm kızgınlık uçup gitti. Bu, adamın gülümsediğini gördüğüm en parlak andı ve tanrım, çok büyüleyiciydi.

O kadar nefes kesici bir şekilde büyüleyiciydi ki, ter içinde kaldığım için kelimeleri bulmak imkânsız hale geldi.

"Bana çok benzediğini söyledi." Gözlerini göğsüme indirirken sırtıttı. Göğüs uçlarım artık onun bakışlarının tamamen farkındaydı ve göğüslerimi örten iki kat kıyafet olmasına rağmen, dilinin alt dudağında gezinme şekli bana onun önünde çıplak duruyormuşum gibi hissettirdi. Her ihtimale karşı, aşağıya doğru kısa bir bakış atarak iki kez kontrol ettim çünkü hayatımda hiç kimse bana bu kadar yoğun bir şekilde bakmamıştı.

"Ben senin gibi
değilim." Sırtışı
genişledi.

"Umarım değildir, sevgilim." Bana doğru bir adım attı. "Çoğu benimle nasıl başa çıkacağını bilmiyor." İşte bu konuda ona katılabilirdim.

"Ve eğer haklıysam, çoğu erkek senin için bunu söyler, değil mi?" diye devam etti ve sinirlerimin tehlikeli bir seviyeye yükselmesine neden oldu.

Kızgınsın çünkü onun haklı olduğunu biliyorsun.

"Ben olsam orada dururdum..."

Aramızdaki boşluğu kapatırken, taş gibi sert kalçasını bedenimde hissettiğimde kekeleyerek sessizliğe gömüldüm.

"Daha bitirmedim," diye ekledi, sesi artık kadifemsi ve pürüzsüz bir şekilde üzerime dökülüyordu. "Çoğu erkek bu kadar küstah bir kadınla başa çıkamayacağını söyler. Aklından geçenleri tam olarak söyleyen bir kadınla baş edemeyeceklerini söylerler." Bakışlarını benim şok olmuş yüz ifademde sabit tuttu ve ağzını şakacı bir sırıtış kapladı. "Bunu sana söylediler, değil mi sevgilim? Senin o ateşli tavırlarınla başa çıkamayacaklarını?"

Nefesim kesilmiş, kalbim küt küt atarken gözümü kırpmadan ona baktım.

"Sadece..." Yutkundum, sesimin bu kadar savunmasız ve muhtaç çıkmasından nefret ediyordum. "Sadece birkaç kez." Bacaklarımın arasındaki ağrı, kalçası benimkine daha fazla bastırdıkça şiddetlendi.

Tanrım, bana neler oluyordu?

Eriyordum. Bu adam için tamamen ve tamamen eriyordum ve o bana zar zor sürtünüyordu.

"Lanet olası aptallar," diye mırıldandı göğsü genişlerken ve burun delikleri açılırken nefesinin altında. Şu anda tüm duyularımı istila ettiğinden ve tüm mantıklı düşüncelerime zarar verdiğinden haberi yoktu. Koklayabildiğim tek şey oydu. Hissedebildiğim tek şey oydu. Ve yalnız varlığımda görebildiğim tek şey oydu. Şu anda ihtiyacım olmayan şey de tam olarak buydu.

"O aptalların hiçbiri doğru şeyleri söyleyemezdi, değil mi? Biraz disipline ihtiyacın olduğunda sana haddini bildirmek..."

Vay anasını.

Ayak parmaklarımın üzerine kalkıp ağzımı onunkine yapıştırmama saniyeler kalmıştı ama hareketsiz ve nefessiz kaldım.

"Hayır, yapamazlardı çünkü hiçbiri ben değildim," diye açıkça itiraf etti, bir yandan da yüzünü doğrudan benimkinin üzerinde gezdiriyordu. İfadesiz ve bir tür tepki vermek için yüzümü tararken, onun yoğun bakışları altında sessizce titredim. Daha önce hiçbir erkek beni bu kadar telaşlandırmamıştı. Eski sevgilim bile benden bu kadar güçlü bir tepki almamıştı ve şu anda tek düşünebildiğim ona biraz daha tavrımı gösterip ne yapacağını görmektir.

"Öyle miydiler?" diye sertçe sordu ama cevap vermek bir yana, zar zor nefes alabiliyordum.

"Birbirimize hiç benzemiyoruz, bebeğim." Yüzü yumuşadı. Gözlerini dağınık saçlarımdan çenemin altına kadar takip ederek ağzının küçük bir sırtışa dönüşmesini izledim. "Lanet olasıca büyüleyici." Ağzım şaşkınlıkla aralandı ve elini başımın yanında gördüğümde, parmakları saçlarıma değdiği anda gözlerimin dalgalanmasına izin verdim. "Ve çok yumuşak," diye inledi.

Aman Tanrım.

Bu huysuz, inatçı adamın bana asılması mümkün değildi. Parmakları saçlarımda gezinirken ve yırtıcı gözleri beni içine çekerken bile buna inanmayı reddediyordum.

Sonra saçımı sert ama acısız bir şekilde çekerek yüzünü benimkine doğru indirdi. "Olmadığım her şey." Nefesi ağzıma değmeye başladığında neredeyse ceketinin yakasından tutup onu dudaklarıma çekecektim. O huysuz ağzının tadına bakma ve sakalını tenimde hissetme ihtiyacı neredeyse nefesimi kesiyordu. Eğer benim genişlemiş

Gözlerim ve çarpan kalbim nasıl hissettiğimi ele vermiyordu, şimdi nabızı atan kalbim ele veriyordu.

Ama tam ağzının benimkiyle birleşeceğini düşündüğüm anda, yüzünü boynumun kıvrımına doğru indirdi. Alçalması sırasında, onun vahşi, zahmetli pantolonunu duyabiliyordum.

Sert ve çaresiz, sonunda nefes aldı. Burnu tenime gömüldüğünde bir iniltiyi tuttum.

Vay anasını.

Beni kokluyordu.

Tatlı, ince bir şekilde de değil. Tamamen vahşi ve yersiz olan derin, yüksek sesli nefes alışlarıyla kokumu içine çekiyordu.

Hiç bitmesini istemedim.

Ama dilinin boynumun yamacı boyunca yumuşak bir şekilde sürüklendiğini hissettiğimde, anında sustum ve kendimi onun çok cazip varlığından uzaklaştırdım. Bunu yaptıktan sonra, iyice donuklaşan gözleri soru sorar gibi benimkileri aradı ama ben ters ters bakarak sert bir parmakla göğsünü dürttüm.

"Aramızda her ne olacağını düşünüyorsan, olmayacak," diye azarladım, burun delikleri vahşi bir canavar gibi açıldı. Yüzüm kıpkırmızı olmuş olmalıydı ama umurumda değildi.

Bunun olmasına izin veremezdim.

"İşıklarımı tamir etmene izin verdikten sonra gidiyorsun," diye emrettim Silvan'a karşı kullandığım bir ses tonuyla ve çenesindeki kaslar kasıldıkça bu onu sadece sinirlendirmiş gibi görünüyordu. Sonra yörüngesinin bulanıklığından sıyrılarak, "Ceketimi almaya gidiyorum," diye homurdanarak son sözlerimi söyledim ve yatak odama doğru hışımla ilerledim.

Lanet olsun bu
kovboya.
Cehenneme kadar
yolu var.

Dördüncü Bölüm

LAWSON

o lanet ağacı bırakmak için beklemem gerektiğini biliyordum. Şimdi burada, bu kadının evinde kalmak için aklıma gelen her türlü bahaneyi uyduruyordum çünkü garip bir nedenden ötürü onu terk etme düşüncesi içime sinmiyordu. Oğluna bakmak için canını dişine takarak çalışan, katır gibi inatçı bekâr anne hakkında pek çok hikâye duymuştum. Arazimizdeki hendeğe düştüğü an, babam ona karşı bir zaaf geliştirmekten kendini alamadı. Bu yüzden buradaydım. Burada olmak istemezdim ama o bol ekose pantolonu ve göğsünü saran dar pantolonuyla kapıyı açtığı anda

Noel gömleği, vurulmuştum.

Tam karnından.

Daha önce hiçbir kadın dizlerimin üzerine çökmeme neden olmamıştı ama o büyük, kahverengi geyik gözleri benimkilerle buluştuğunda, gidici olduğumu anladım. Bir ağaç teslim etmek için burada olduğum gerçeğine artık sinirlenmiyordum, bu kadınla daha önce tanışmadığım için daha çok sinirleniyordum. Melek güzelliği saçan bir yüzü vardı, dağınık bir at kuyruğu şeklinde toplanmış vahşi bir saç yelesiyle çerçevelenmişti. Bazıları onun dağınık görüldüğünü düşünse de, bana göre o mükemmelliği temsil ediyordu.

Benim olsaydı her gece tam olarak böyle görünmesini isterdim. Küstahlığı bile sikimi sertleştirdi.

Acı verici bir şekilde.

Yüzüme karşı tavır takınılmasına alışık değildim. Bunu bir kadından duymaktan hoşlanacağımı hiç düşünmemiştim ama bana haddimi bildirmeye çalıştığında, o anda kıcının benim için kızaracağını anlamıştım. Meydan okuması, gözleri boyumdan aşağıya indiğinde yanaklarının kızarması, bu kadın beni her türlü mahvetti. Bunu saklamak için elimden geleni yapsam da sonunda dayanamadım ve ona dokundum. Kocaman, kule gibi bedenimi onunkine dayadım ve yumuşacık saçlarından bir avuç aldım. Kendime engel olamadım.

Sırada onun kokusunu içime çekmek vardı ama gerilerek elimden kaçtığında her şeyi berbat ettiğimi anladım. Bir ceket alacağını söyledikten sonra, henüz kıcımı tekmelemediği için biraz rahatlamıştım. Yine de deneseydi, kımıldamayacağımı biliyordum.

Gerçekten ihtiyacı olan tek şey buydu. Onu idare edebilecek ve ihtiyacı olduğunda sert bir el verebilecek bir adam. Ve buna birden fazla kez ihtiyaç duyacağına dair içimde güçlü bir his vardı.

Şimdi burada, mutfağında durmuş onun dönmesini bekliyordum. Etrafımı incelerken gözlerim tezgahın üzerinde duran bir şeye takıldı. Çam kozalaklarıyla dolu cam bir kaseinin altına gizlenmiş parlak kırmızı karalamalar fark ettim. Yoksa yazı mıydı? Daha yakından bakınca bunun berbat bir el yazısı olduğunu doğruladım ve tamamen ortaya çıkana kadar kâğıt parçasını yavaşça çektim.

Meraklı davranıyordum ama elimde değildi. Onun hakkında her şeyi öğrenene kadar bu kadının evini didik didik etmek istiyordum. İyi, kötü, hepsini istiyordum.

Sonra etrafıma bakıp o ateşli esmerden bir iz olup olmadığına baktım ve önümdeki kâğıt parçasına balıklama atlamadan önce onun hâlâ mutfaktan çıkmadığından emin oldum.

Sevgili Noel Baba.

İlk başta bunun oğlunun yazdığı bir mektup olduğundan emindim ama okumaya devam ettikçe öyle olmadığı çok daha açıktı.

İyi bir kız oldum, ilk lanet olası cümleydi ve sikimin kotumun içinde kalınlaşmasını engelleyemedim.

Bu oldu Diana'nın yazı ve Buna rağmen I
biliyordu I Bunu kesinlikle okumamalıydım ama
devam etmekten kendimi alıkoyamadım. I

Bu inatçı bekâr annenin Noel Baba'ya neden mektup yazdığını merak etmenin ötesindeydim ve sarhoş olduğu her halinden belli olan sözlerinin arasında ilerledikçe ne istediği son derece netleşiyordu.

Bir erkek, ama herhangi bir erkek değil, beni istiyordu. Ve beni tam olarak tarif ettiğinde göğsüm kabarmadıysa lanet olsun. Sağlam cazibe, bir hataya sadık, beni mükemmel bir şekilde yakaladı.

İstediği şey bir kovboydu.

Kahretsin bebeğim, işte buradayım. Şimdi, bu konuda ne yapmayı planlıyorsun?

Bu bir tesadüf olamazdı, değil mi? Kesinlikle öyle görünmüyordu ama sözlerini düşündükçe onun Noel mucizesi olmayı daha çok istiyordum.

Tüm dualarının cevabı, ama bunun kolay olmayacağını biliyordum.

Çok uzak bir ihtimal değil.

"Bu işi bitirmeye hazır mısınız?" diye kadifemsi bir ses önümde bir yerden anons edince sırtım dikleşti ve gözlerim Diana'ya kayd.

Suçlu gibi görünüyordum ama neyse ki eldivenlerini giymeye odaklandığı için ne yaptığımı göremedi. Daha sonra mektubu, beni gözetlediğimi görmeden önce cam kaseinin altına geri koydum ve ona doğru ilerledim.

Bu berbat havada dışarıda olmasını istemiyordum ama onu kar fırtınasına benzer kıyafetler içinde görünce gülmekten kendimi alamadım. Kabarık bir kış ceket, kar pantolonu, kalın siyah eldivenleri ve tüylü şapkasıyla Doğa Ana'yı fethetmeye fazlasıyla hazır görünüyordu.

Çok güzel.

Ama tam önünde durduğumda, onu çırılçıplak soyma ve "büyük adamdan" bir hediye olduğum fantezisini gerçekleştirme içgüdüğü her düşünceme saldırdı.

Dışarıdan çok güzel ve zararsız görünüyordu ama içinde bir erkeğin kontrolü ele alması için can atıyordu. Sadece yatak odasında değil, hayatta da. Kendisiyle ilgilenilmesini istiyordu. Ne yapacağının ve ne zaman bir velet gibi davranacağını söyletmesini istiyordu.

Ve Őu anda tek dűŐűnebildiĐim onun ihtiyaçı olan kiŐi olmaktı.

İhtiyacı olan her Şey ve daha fazlası olabilecek kişi.

Sonra iri kahverengi gűzlerini benimkilere dikti, yűz hatlarını ŐaŐkınlık ve kızzınlık karıŐımı bir ifade kapladı.

"Neden bana űyle bakıyorsun?" diye sordu, sanki bana ne yaptığının farkında deĐilmiŐ gibi. Beni kendisi içıin ne kadar ıdaresiz bıraktığının.

EĐer bu oyunu oynamak istiyorsa, ben de memnuniyetle onunla birlikte oynardım. Ne olursa olsun, bu kadının kűstahlığını iyice sikip atmadan buradan ayrılmayacaktım. Bu yűzden sırtıtarak etrafından dolaŐtım ve űn kapıya doĐru yűneldim.

"Sana ne gibi bakıyorum, sevgilim?" űn kapısını açıp dıŐarı ıdaıkmadan űnce bilmiŐ bir sırtıŐıla kelimeleri omzumun űzerinden savurdum.

Arkamdan kűfrettiĐini ve sonunda beni kovaladıĐını duyabiliyordum.

"Vay anasını. Burası ıdaok soĐuk." Dudaklarımdan bir kıkırdama dűkűlűrken Diana sűzleriyle űrperdi.

Yıllar űnce babamla birlikte aĐa ıda ıdaıtlığında ıdaıŐtıĐım içıin Colorado kıŐlarına alıŐkındım, bu yűzden soĐuk beni korkutmuyordu. Ama Diana'nın kat kat giysileriyle bile soĐuktan etkilendiĐini bilmek, onu içıeri taŐıyıp őűminenin űnűne oturtma isteĐi uyandırdı bende.

Burada olmasına gerek yoktu ama onu durduramayacağımı biliyordum. En azından şimdilik.

"Bunun içıin burada olmana gerek yok," diye seslendim omzumun űstűnden, arka bahıdaedeki karda barakaya doĐru ilerlerken.

"Ve burada ıŐıklarımı tamir etmene gerek yok, yine de buradayız.

Ayrıca, yardımına ihtiyaçı var." ıdaok kűstahıda.

Ve buna bayıldım.

"Burada olmamdan hoŐlanmıyormuŐ gibi davranma. Aksine, beni isteĐim dıŐında burada tutmanın bir yolunu planladıĐını dűŐűnűyorum."

Kulübesinin kapısını açıp başımın üstündeki ışık ipini çekerek etrafımdaki her şeyi aydınlatırken alay etti.

Alay etti.

"Daha çok seni bir daha asla görmemenin planlarını yapıyorum."

Ouch.

Bir erkeği nasıl yere sereceğini çok iyi biliyordu ama onun haberi olmadan ben bundan zevk alıyordum. Daha sonra onu cezalandıracaktım ama şimdilik görmezden geldim.

"Noel ışıkları için fazladan ampulün var mı?" Arkada duran merdivene doğru gittim ve ona uzandım.

Arkamdan baktım ve kulübenin hemen içinde ellerini ağzına bastırmış titreyen varlığını fark ettim.

Kahretsin, Diana. İçeri gir.

"Buralarda bir yerde içinde biraz olan bir kutu olmalı." Beceriksizce bir yığın kutuya doğru ilerledi ve her birini aramaya başladı.

Zavallı yanakları kırmızının parlak bir tonuna boyanmıştı ve onu azarlamamak için içimde her şey vardı. Kışının donduğu çok açıktı ama kazanmama izin vermeyi reddetti.

Beni dinlemeyi reddetti ve bu sadece onu daha çok istememe neden oldu.

"Buldum onları!" Elini havaya kaldırdı, elinde bir torba yedek ampul tutuyordu ama beni ayağa kaldıran yüzündeki göz kamaştırıcı gülümsemeydi.

Vay anasını, çok güzeldi.

Onu görünce neredeyse düşüyordum.

Merdiveni daha sıkı kavrayarak ayağa kalkıp benimle yüzleşmesini dikkatle izledim.

"Gördün mü?" Yüzüne yayılmış küçük, ukala bir sırıtişla onları bana doğru itti. "Yardıma ihtiyacın olacağını söylemiştim."

Yapmayacağımı hiç söylemedim, ama onu bir şeyler yaptığı için kendinden bu kadar memnun görmek kalbimi kabarttı.

"Güzel, şimdi ben ışıkları tamir etmeyi bitirirken sen de eve dönüp ısınabilirsin." Merdiveni yerden kaldırdım ve

Diana'nın etrafından dolaşmaya çalıştım ama o hızla önüme geçerek çıkışı engelledi.

"Kıçımı bu sekiz yıllık kar pantolonunun içine sokmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun?" belinin her iki yanını kavrayarak gözlerimi aşağıya doğru çekti. Ne kadar dar olduklarını fark etmemiştim ama çok güzel görünüyorlardı.

Çok iyi.

Bana daha iyi bir açı sağlamak için vücudunu büktü ve yemin ederim neredeyse dizlerimin üzerine çöküp yuvarlak, dolgun küçük kıcının mükemmel kıvrımına, mükemmel simetrisine taptım.

"Gördüğünüz gibi, son derece zor oldu." Bana doğru bilmiş bir kaşını kaldırdı ve kalp atışlarımın hızlanmasına neden oldu. "Ve sana bu ışıklar konusunda yardım edene kadar onlardan kurtulmayı planlamıyorum."

Ya da ben onları vücudundan çıkarmaya karar verip ışıkları tamir etmeyi siktir edene kadar.

Merdivenin parmaklarımın arasından kayıp yere düşmesine ramak kala çenem tutuldu.

"İçinden çıkmak için yardıma ihtiyacın olacak mı?" Kalın bir yudumla başımı pantolonuna doğru salladım. "Bacaklarından aşağı indirmek için güçlü ellere ihtiyacın olabilir."

Yanakları kızarıırken güzel gözleri irileşti.

"Sen... sen az önce pantolonumu çıkarabilir miyim diye mi sordun?" İnanmaz bir şekilde sordu ama ses tonundaki hafif nefessizliği duyabiliyordum.

"Yardıma ihtiyacın olup olmayacağını sordum." Yüzündeki bir dizi duygunun geçişini izlerken ağızım kenarından kalktı. "Sana daha önce bana ihtiyacın olursa beni kullanabileceğini söylemiştim."

Kaşları meydan okurcasına birbirine çarptı. "En son birinin pantolonumu çıkarmama yardım etmesine izin verdiğimde bekâr bir anne oldum. Yani, hayır teşekkürler. Sanırım kendim çıkarmayı başarabilirim."

Neredeyse anında, başka bir erkeğin onun pantolonunu çıkarma şansına sahip olduğundan bahsetmek, içimde çok hoş olmayan bir his uyandırdı. Bundan hiç hoşlanmadım. Parmaklarım merdivenin etrafında gerilirken ve çenem daha da gerilirken hiç hoşuma gitmedi.

Kahretsin... Düşüncesi bile beni öldürüyordu.

"Eski bok çuvalın gibi bir şey olacağımı düşünmek büyük bir hakaret, sevgilim. Benimle olsaydın, her günün ellerim üzerindeyken biteceğinden emin olurdum."

Yine nefesi kesilmiş gibiydi. Ağzı açılmış, gözleri sadece arzu olduğunu tahmin edebileceğim bir şekilde bulutlanmış, gözlerini kırpmadan bana bakıyordu.

Sanki ondan bu tür bir tepki almak için bir yeteneğim varmış gibi görünüyordu.

"Ve her gün demek istiyorum."

Ağzımda hafif bir gülümsemeyle yanından geçip gittim ve onu sözlerimi düşünmeye bıraktım. Sonra merdiveni evin yan tarafına taşıyarak yavaşça oluğa dayadım ve Diana'yı kontrol etmek için omzumun üzerinden bir bakış attım. Kaşları çatık ve yüzünde gergin bir ifadeyle arkamdan geliyordu.

"Teşekkürler sevgilim," diye şaka yaptım, ona doğru gülümseyerek. "Bunları merdivenin yanına koyabilirsin. Ben gidip kamyonundan eldivenlerimi alacağım."

Tökezleyerek yaklaştığında, beni zar zor fark ettiğinde, ya onu kızdırdığımı ya da görünmez bir çizgiyi aştığımı biliyordum. Yine de gözleri benimkileri yakaladığında, bakışlarında dans eden bir muziplik pırıltısı gördüm.

O kafasının içinde neler oluyordu?

"Bu merdivene tırmanmayı aklından bile geçirme, Diana. Ben dönene kadar beklesen iyi olur, anladın mı?" Bakışlarım şiddetle delip geçerken kararlı bir şekilde ileri sürdüm.

"Anladım, kovboy." Işıkları söndürür söndürmez kaşlarını çatarak ellerini kalçalarının üzerine koydu. Onu orada bırakmakta tereddüt etsem de, kamyonetime gitmek için arkamı dönmeden önce ona son bir azarlayıcı bakış attım.

Yemin ederim o merdivene tırmanırsa aklımı kaçıracım.

Bir şeyi kanıtlamak için bu kadar pervasız olamaz, değil mi?

Beşinci Bölüm

DIANA

A Merdivenleri tırmanırken aklımda tek bir hedef vardı, o da gitmeyen kibirli kovboyu kızdırmaktı.

Cinsel açıdan hüsrana uğramış olmak nasıl hissettiğimi anlatmaya yetmez. Bu adama bir sonraki nefesimden daha çok ihtiyacım vardı. Onun sert ellerine, pis ağzına ihtiyacım vardı, verebileceği her şeyi ve daha fazlasını istiyordum.

Ve bundan nefret ettim.

O konuştuğunda vücudumun verdiği tepkiden nefret ediyordum. Alçak, çakıllı sesinin kalçalarımı sanki rahatlamaya ihtiyaçları vamiş gibi seğirtip karıncalandırmasından ve gitmek istedikleri tek yerin yüzünün etrafı olmasından nefret ediyordum.

Soğuk hava belli ki kafamı karıştırıyordu. Bu adam için neden ağzımın sulandığının tek mantıklı açıklaması bu olabilirdi. Çok otoriterdi. Benim hoşuma gitmeyecek kadar kibirli ve patavatsızdı ama tabii ki bu vücudum için bir anlam ifade etmiyordu.

Onu çok istiyordum ve bu beni çok rahatsız ediyordu.

Peki duygularıma karşı koymak için ne yapıyordum? Sırf onu kızdırmak ve aslında kendi kendime yetebildiğimi kanıtlamak için kavurucu soğukta uzun bir merdivene tırmanıyordum.

Bir ayağımı diğerinin önünde sabit tutarak merdivenin geri kalan kısmını yavaş yavaş tırmandım ve sonunda en tepeye ulaştım. Bu

karanlık ve inanılmaz derecede soğuktu ama bu kadar kolay pes etmeme imkân yoktu. Her an azar işitebilirdim.

"İn lan aşağı" ya da "kadınlar merdivenlere ait değildir".

Ve tam zamanında, botların sert vuruşları ve bir boğayı andıran ağır nefes alışlarıyla beni bulduğunu anladım.

"Ne halt ediyorsun, Diana?" Hırıltısı kar pantolonumun içinden yukarı doğru titreşti ve içime çarptı.

Tanrım, onu kızdırmanın beni çok t a h r i k eden bir yanı vardı.

"Şu ışıkları tamir edeyim diye geri gelmeni mi bekliyorsun?" Ben de "başka ne yapabilirim ki?" tarzında bir cevap verdim.

Dikkatli bir şekilde, tepkisini ölçmek için omzumun üzerinden baktım ve bulduğum şey çılgın bir kovboydan daha fazlasıydı.

Kesinlikle öfkeli görünüyordu ama bundan daha fazlası, endişeli görünüyordu.

Ellerini kalçalarına dayamış ve yoğun kaşlarını içe doğru çekmişken, onun henüz görmediğim bir yönünü ortaya çıkardım.

"Kesinlikle olmaz. Hayatta olmaz." Mırıldandığı birkaç küfür daha havada uçuşurken başını sertçe salladı.

Eğlenen bir gülümsemeyle, onu daha iyi görebilmek için kendimi daha da döndürmeye gittim ama bunu yaptığımda, iki avucunu merdivenin kenarlarına çarptı ve ölümcül bir tutuşla tutundu.

"Tanrı aşkına, kadın! Sakın öyle hareket etme!" diye bağırdı çılgınca, şakacılığım sönmüş ve yerini pişmanlık almıştı.

Paniğe kapılmış gözler benimkilerle buluştu ve o anda çok ileri gittiğimi anladım. Bırakın gece kar yağarken, merdivenin en tepesinde bile işim yoktu ama inatçılığım beni alt etmişti.

Sonra iç çekerek aşağı inmek istedim ama perişan bir çığlık beni durdurdu.

"Bekle!" Lawson gürledi ve tamamen donup kalmama neden oldu.

Şimdi ne olacak?

"Siktir, Diana." Uzun, kesik kesik bir nefes verdi. "Bu kadar hızlı hareket etme. Sadece... Siktir!" diye küfretti ve suçluluk duymam gerekirken, sadece hayatımda hissettiğim en büyük tahriki hissettim.

Hayatım. "Lawson, hayatımda birçok kez merdivenden inip çıktım, kayıp düşmeyeceğim. Sadece rahatla ve bana ne yapmam gerektiğini söyle."

Seni daha fazla sakinleştirmek için ne yapmam gerektiğini.

"Yavaş git," diye tembihledi. "Ve Tanrı aşkına, sıkı tutun."

"Belli ki," diye mırıldandım nefesimin altında ve o anda keşke sözümü geri alabilseydim diye düşündüm.

Ben lanet olası bir velettim ve Lawson bunu henüz bilmiyorsa bile artık biliyordu.

Rüzgâr şiddetlenip sıcaklık buzul gibi düşerken, ikimiz de donmadan önce acele etmem gerektiğini biliyordum. Lawson'ın bakışlarının kıcımlı deldiğini hissedebiliyordum, bu da konsantre olmamı çok daha zorlaştırıyordu, özellikle de aşağıya doğru her inişimde beni övmeye başladığında.

"Aferin kızıma," diye övdü.

Bir adım daha.

"Mükemmel. Çok iyi gidiyorsun, Diana."

Donmak üzere olmama rağmen, sözleri içimin yanmasına neden oldu. Tüm vücudumda sıcaklık ve arzu titreşimleri patlak verdi. Bir erkek tarafından iltifat edilmeye alışık değildim. Özellikle de merdivenden inmek gibi aptalca, sıradan şeyler için.

Yine de kendimi iyi hissettirdi.

Sırf onun övgülerini daha fazla duyabilmek için tekrar yukarı ve aşağı tırmanmak istememe neden oldu.

"Neredeyse vardın, sevgilim, sadece birkaç tane daha-"

Tam o sırada ayağımı basamağa indirdiğimde aniden kaydı ve zamanın bir kalp atışında yavaşlamasına neden oldu. Acı verici bir düşüşe hazırlanırken dudaklarımdan keskin bir nefes kaçtı ama tepki veremedim belimden yakalandım.

Sıkıca.

"Kahretsin, kadın! İyi misin?" diye homurdandı, bıyık ve sakal kıllarının boynumun kıvrımlarına doğru ilerlediğini hissettiğimde sözlerine panik karışmıştı. Bir nefes daha verdim ama bu sefer daha yumuşaktı, çünkü yüzündeki kılların tenimde aşağı yukarı sürtünmesinin verdiği mutluluktan zevk alıyordum.

Kahretsin, ilahi bir his. Sadece saçlarının kalçalarımın tepesinde ne kadar günahkâr bir şekilde mükemmel hissettireceğini hayal edebiliyordum.

"Ben... Ben iyiyim." Belimi sıkıca kavradığında bir arzu bulutunun içinden nefes aldım. Ceketimin kabarık dolgusundan bile iri parmaklarının belime girdiğini hissedebiliyordum.

Onları tenimde hissetmek istedim.

Nasırlar. Sıcaklığı. Katlandığı onca sıkı çalışmanın verdiği ham güç. Mükemmel bir iz bırakacağını neredeyse garanti edebilirdim.

"Değilim," diye homurdandı, sıcak nefesini boynuma yayararak. Sonra sanki birlikte daha fazla sıkışamayacağımızı düşünmüşüm gibi, kalçalarını sert bir hamleyle kıcıma soktu. "İyi olmaktan çok uzağım."

Odaklanamadım.

Kemer tokasının taş gibi sert malzemesi kıcımın ortasını kazarken olmazdı. Daha fazlasını istiyordum. Kalçalarımı kemerinin girintileri ve çıkıntıları üzerinde kıvrıp oynatırken soğuk metali üzerimde hissetmek istiyordum.

Onu uyarılmamla kaplamak istedim.

"Lawson..." Bana karşı sallanmasına neden olan muhtaç bir nefesle sızlandım.

"Kapa çeneni, Diana," diye homurdandı. "Beni dinlememenden ve sonuçlarına katlanmak zorunda kalmadan çeneni çalıştırmadan bıktım."

Lanet olsun.

"Bana ihtiyacın olmadığını kanıtlamak için şımarıklık yapmaya çalışıyorsan, pek de iyi bir iş çıkarmış sayılmazsın. Aksine, bana ne kadar ihtiyacın olduğunu fark etmemi sağlıyorsun."

Haklıydı ama tüm içgüdülerim bana karşı çıkmamı söylüyordu.

"İstemiyorum." Kelimelerin etkisi geçtiği anda yalan gibi gelmişti ama keskin kesici dişlerin boynuma dayandığını hissettiğimde Lawson için bunun bir önemi yokmuş gibi görünüyordu.

Gözlerim neredeyse anında kapandı.

"Bana bir daha ihtiyacın olmadığını söyle ve ne olacağını gör."

Vay anasını.

Beni ısıırıyordu.

"Yap şunu." Becerikli diliyle yaralarımı iyileştirmek için boynumdaki tutuşu serbest bıraktı. "Sana meydan okuyorum."

Saf uyarılma içimde ateşlendi ve ben daha ne olduğunu anlamadan onun kot pantolonlu sikine doğru sallanmaya başladım. Bu tamamen içgüdüsel, sanki gardımı indirip hissetmekten başka seçeneğim yokmuş gibiydi.

Ve hissettim, gerçekten hissettim. Aleti sanki kendi nabzı varmış gibi zonkluyordu ve tanrım, kocaman hissettiriyordu. Kemer tokası kadar sert ve sağlam hissediyordu ve şu anda ikisinin de üzerine atlamak için yanıp tutuşuyordum.

"Ne olacak, sevgilim?" Boynumun sıcaklığından sıyrıldı ve iri bir elini beremin altına soktu. Sonra kendinden emin parmaklarını saçlarımın hırçın buklelerinin arasından geçirdi ve çekti.

Sert.

Boğazım artık kavurucu rüzgârlara açıldı, bir inilti çıkardım. Kafa derim ağrıyana kadar tekrar yapması için yeni keşfedilmiş bir arzuyla dolu bir inilti. Ve dilimin ucundaki cevapla birlikte, ona tamamen teslim olana kadar sırtımı vücuduna daha da yasladım.

"Sana ihtiyacım yok." Kelimeler alay eder gibi çıkmıştı.

Sanki bunu değiştirmesi için yalvarıyordum ve cinsel bir hırıltı kulağımın kabuğuna doğru gürlediğinde, bunun için içeride olacağımı biliyordum.

Canavarı uyandırdığımı biliyordum.

"Doğru mu bebeğim?" diye sordu saçlarımı sıkıca kavrarken.

Belli ki cevabımla eğlenmemişti, ama sikişinin kıcımda sallanışını hissettiğimde istediği şeyin bu olduğu açıkça belli oluyordu. Meydan okumam ve inatçılığım onu tahrik ediyordu.

Bir erkeğin benim şımarıklığımı arzulaması benim için tamamen yeni bir şeydi. Kimse benimle başa çıkamazdı ve Lawson'ın sıkı pençelerinde kalırken, bu kovboy tarafından iyi ve kapsamlı bir şekilde ele alınmak üzere olduğumu biliyordum.

En azından öyle olacağımı umuyordum.

"Bu konuda ne yapacaksın, kovboy?" Donmuş dudaklarımdan dökülen zengin, boğucu sesi zar zor tanıdım. Sanki bir

İstedikini elde etmek için her şeyi yapmaya ve söylemeye hazır olan çaresiz bir kadın.

"Bu konuda ne yapacağım? Sevgilim, beni dinlememeyi seçtiğinde işlerin üstesinden nasıl geldiğimi görmek üzeresin." Saçlarımdaki tutuşu gevşedi ve hızlı bir hareketle enseme yakalayıp tenimi yoğurdu. "Ve bu gece, bunun tam olarak ne anlama geldiğini öğreneceksin."

Altıncı Bölüm

LAWSON

"W *"Bu konuda ne yapacaksın, kovboy?"*

Sözleri doğrudan benim sikime gitti ve anında benim Kafam ona nasıl haddini bildireceğime dair fikirlerle doluydu.

Ama sadece bir tanesi göze çarpıyordu.

Her yanağında diş izlerim olan güzel kızı kıpkırmızıydı. Belki o zaman kiminle uğraştığının farkına varırdı. Onunla başa çıkacak cesareti olmayan diğer erkekler gibi olmadığımı.

Hayatımda hiç bir kadını benim yapmaya bu kadar kararlı hissetmemiştim. Özellikle de bana ihtiyacı olmadığını kanıtlama konusunda bu kadar küstah ve ısrarcı olanını. Kendine bu kadar güvenen bir piç olmasaydım, kayıplarımı keser ve çekip giderdim.

Tamam, belki de yapmazdım, ama tüm bu meydan okuma onu daha da çok istememe neden oldu.

Buna ihtiyacım vardı. Meydan okumaya ihtiyacım vardı. Bana saçmalıklarımı söyleyecek ve daha iyi bir adam olmamı isteyecek birine ihtiyacım vardı. Ama buna da ihtiyacım vardı. Bu küçük kasırga ruhlu kadını arzuluyordum ve parmaklarımın arasından kayıp gitmesine izin verirsem lanetlenirdim.

Boynu kavrayışımın altında çılgınca titreşirken, yaklaşan cezası için bir saniye daha beklemesine izin veremeyeceğimi biliyordum. Parmaklarım ensesi boyunca esnedikçe soluk soluğa aldığı nefesler bile daha düzensiz bir hal almıştı.

"Bu gece hemen şimdi başlıyor, bebeğim. Eğer bir velet gibi davranmak istiyorsan, o zaman sana öyle davranmam gerekecek." İsteksizce kendimi sırtının sıcaklığından kurtardım ve elim hâlâ boynunu tutarken, diğer elimi sıkıca kalçasına yerleştirdim. "Şimdi yolun geri kalanını tırman. Tuttum seni."

Yerden sadece üç adım yüksekte olmasına rağmen, bileğinin burkulmasından bile korkmak beni çok rahatsız ediyordu.

Cevap vermesi sadece birkaç saniyesini almıştı, sonra zekice bir karşılık vermeden ya da neden yardımına ihtiyacı olmadığına dair bir yorum yapmadan, sözsüz bir şekilde onu aşağı indirmeme izin verdi.

"Aferin kızıma," diye övdüm attığı her adımda kanım şiddetle pompalanmaya başlarken.

Her iki ayağı da yere sağlam bir şekilde bastığında, bunu tekrar arka tarafına bastırmak için bir şans olarak değerlendirdim. Bu kez, tavrımda bir değişiklik yaparak, üst yarısını basamağa doğru eğilmeye zorladım.

"Lawson!" diye soluk soluğa bağırdı, eldivenli elleri merdivenin her iki yanına tutunmaya çalışırken üst yarısı boşluktan geçti.

Kahretsin, bütün gece adımı söylemesini istedim.

"Ne halt ediyorsun sen?" Çılgın sesi göğsümü delip geçti, ben de parmaklarımı boynuna koyarak onu yatıştırmak için elimden geleni yaptım.

"Neye benziyor, sevgilim? Beni dinlemiyorsun ve eğilmişsin." Kar pantolonunun düğmelerini hissedene kadar elimi belinde gezdirdim. "İkiyle ikiye topla."

Başını yana çevirirken nefessiz bir soluk verdi. Yemek tabağı büyüklüğündeki gözleriyle, yaptığım ya da yapmak üzere olduğum şeye inanamıyormuş gibi yüzümü izledi.

"Sen... Sen sadece..."

"Oh, yapabilirim ve yapacağım." Parmaklarım pantolonunun üst düğmelerini ustalıkla açarak yüzünde bir anlık paniğe neden oldu. "Bana ihtiyacın olmadığını söylediğin anda, bunu yapmam için bana izin vermiş oldun bebeğim."

Gözlerinde şaşkınlık parladı, ama kısa süre sonra uyarılmayla karardılar.

Ardından fermuarı açıldı. Sabit bir çekişle pantolonu gevşedi ve etrafımızdaki havayı bir ağırlığın doldurmasına neden oldu. Sanki "bu gerçekten oluyor" hissi ikimizi de güçlü bir şekilde etkiledi.

Heyecan vericiydi ve o kadar güçlüydü ki bir sonraki nefesimi zor buluyordum.

"Bana buna ihtiyacın olduğunu söyle, Diana." Elimi ensesinden ayırdım ve iki elimi de kalçalarının her iki yanına indirdim. Sonra başparmaklarımı pantolonunun dikişi içinde oynatarak pantolonunu vücudundan aşağıya doğru sıyırmaya başladım.

Tenine çarpan soğuk havadan keskin bir tıslama çıkardıktan sonra, sadece ağır nefesler ve vücudunu terk eden naylonun sesi duyulabiliyordu.

Lanet olsun, gerçekten bunu yapmama izin veriyordu.

Ve tam da onun mükemmel kıcını örten gülünç görünümlü Noel külotlarının görüntüsüyle karşılaşacağımı düşündüğümde, öyle olmadı. Onun yerine, güzelce yontulmuş arka tarafındaki altın rengi, kremsi tenden başka bir şeyle karşılaşmadım.

Nefesim kesildi.

Dolgun ve büyüleyici olmaktan başka bir şey değildi, bu anın tadını çıkarmak için bir saniye ayırmam gerekti. Lanet olası nefesimi tutmak ve kendime buradaki oyun planını hatırlatmak için.

Onu henüz becermeye cüret etme ve boşalmasına izin verme.

Ben istedim.

Tanrım, ama orgazma benzeyen bir şeyi bile hak etmeden önce disipline edilmesi gerekiyordu.

Pantolonunu uyluğunun ortasına kadar indirdikten sonra, her iki yanağını da avuçlarımla açgözlülükle avuçladım ve sıktım. Yumuşak, süt gibi tenine karşı sert ve sertleştirilmiş ellerim arasındaki çarpıcı kontrast, etrafımızdaki serin havayı tutuşturdu.

"Kıcın ellerim için yaratılmış Diana," diye homurdandım parmaklarımı etinde yoğurmaya devam ederken.

"Aman Tanrım," diye haykırdı, başı bir iniltiyle geriye doğru eğilirken.

"Hoşuna gitti mi?" Tamamen çekilmeden önce onu son bir kez daha sıktım. "Koca ellerimin o mükemmel küçük kıcını okşamayı hoşuna gitti mi Diana?"

Beni kulaktan kulağa sırttan sinirli bir inilti çıkardı.

"Hiç de değil," diye öfkeli bir şekilde dişlerini sıktı.

Ne olduğunu anlamadan elimi geri çektim ve ikimizi de heyecanlandıran sert bir tokat attım.

Vay anasını.

"Hiç de değil, ha? Beni kızdırmaya mı çalışıyorsun, sevgilim?" Şimdi ağır ağır nefes alıyordu.

"Ne... Bana şaplak atmak neyi kanıtlayacak, Lawson? Sorumluluğun sende olduğunu mu, yoksa otoriter erkeklere boyun eğmeyen bir kadınla nasıl başa çıkılacağını bildiğini mi?"

Lanet olsun, çok gevezeydi.

"Mesele kimin yetkili olduğunu kanıtlamak değil. Hepimiz biliyoruz ki günün sonunda burada çizmeleri giyen sensin, ben sadece burada senin ağzını idare edebilecek adam olduğumu hatırlatıyorum."

"Beni idare etmek mi? Bana böyle mi davranmayı düşünüyorsun? Beni bir çocuk gibi tokatlamak mı?" diye alay etti ve elimin ona bir sert vuruş daha yapma ihtiyacıyla seğirmesine neden oldu.

"Disipline edilmesi gereken bir kadın gibi şaplak atıyorum sana." Kızının yanağına sert bir tokat daha attım ve mükemmel yuvarlak kürelerini salladım. "Şimdi ağacından düştüğüm andan beri lanet olası bir velet olduğunu itiraf et, belki o zaman dururum."

Zavallı kızı şimdiden kıpkırmızı olmuştu ve hava sıcaklığı da muhtemelen işleri daha iyi hale getirmiyordu. Bir parçam onu içeri, evinin sıcaklığına taşımak ve orada kaldığımız yerden devam etmek istiyordu ama durursam beni tekmeleyip kaldırırma atmasından korkuyordum.

"İtiraf edecek bir şeyim yok."

SMACK.

"Siktir!" diye bağırdı.

"Yanlış cevap, bebeğim."

İnlemesi uzun sürdü, nefes nefese bir inlemeye dönüştü ve sikim daha fazlası için kasıldı.

"Kızın üzerinde el izim varken çok güzel görüldüğü için, duymak istediklerimi söylemen için sana bir şans daha vereceğim."

Havada ağır bir sessizlik vardı, söylenmemiş bir gerilim ve aramızda kalan inkâr edilemez gerçekle yüzleşmek için yükselen bir ihtiyaçla güçlüydü. Ama şu anın doğru zaman olmadığını biliyordum. Hâlâ bu her neyse görmezden gelmek için her türlü nedeni ararken olmazdı.

"Şimdi bana sessiz kalma, sevgilim." Vücudu titreyerek patlayana kadar elimin kenarıyla kıcının dikişini okşadım. Her santimi pürüzsüz bir mükemmellikteydi ve parmaklarımı aşağıya doğru kaydırıp çekirdeğini bulma dürtüsüne direnmek için sahip olduğum iradenin her zerresini harcadım.

Elimi ıslatır mı?

Şimdi öğrenemeyebilirdim ama bu gece öğreneceğimden emindim.

"Sana vermeyeceğim-" Meydan okumasını çoktan tahmin etmiştim ve avucumu bir kez daha sırtına indirdim. Teni kırmızının daha da yoğun bir tonuna büründü.

"Kahretsin... Yemin ederim Lawson!" diye homurdandı ve ağzımın kıvrılmasına neden oldu.

"Yemin ederim, ne? Ne yapacaksın bebeğim?" Ben kışkırttım. "Bana duymak istediğini söyle, ben de durayım."

"Asla," diye nefes
nefese kaldı.
Kahretsin, bu
kadın...

Daha sonra, zaten kıpkırmızı olan kıcına üç tane daha kesin darbe indirdiğimde, sikim kotumun sınırlarından dışarı fırlamaya hazırmış gibi hissetti. Bunu istemeyen biri için, kesinlikle çok fazla inliyordu.

"Bu kadar inatçı olmayı bırak kadın ve pes et," dedim dişlerimi sıkarak.

İnatçı olduğumu biliyordum, ama lanet olsun ki beni çok zorluyordu. Her şeyden çok, bunu kabul etmek istediğini biliyordum, ama her ne sebeple olursa olsun, ikimizi de reddediyordu.

Ve bu beni gerçekten kızdırmaya başlamıştı.

"Lawson, lütfen," diye inledi, artık tüm vücudu artçı sarsıntılardan dolayı titriyor ve sarsılıyordu. "Hayır... artık yok."

Bana yalvarma çabalarında samimi görünüyordu ama buna kanmamam gerektiğini çok iyi biliyordum. Eğer denemelerle başa çıkabilirse ve

Bekar bir anne olmanın sıkıntıları, kesinlikle bunun üstesinden gelebilirdi.

"Bunu nasıl durduracağını biliyorsun, Diana. Bana bir velet olduğunu itiraf et ve söz veriyorum acını dindirip sana kendini iyi hissettireceğim."

Zihnim, ona sadece zevk yaşatmak için tüm acısını nasıl yok edeceğime dair fikirlerle dolup taşıtı. Ama o teslim olana kadar bunu yapamazdım.

Sonunda tüm korkularını ve şüphelerini bırakıp beni içeri alana kadar.

Onun iç mücadelesini hissedebiliyordum. Taşımaya alışkın olduğu gücü devretme konusundaki bariz isteksizliğini. Eğer ona bekâr bir anneyle bir gece geçirmek isteyen bir adamdan daha fazlası olduğumu kanıtlayabilmemin bir yolu olsaydı, bunu yapardım. Ama onu ikna etmeye çalışmanın, babamı sigarayı bırakmaya ikna etmeye çalışmak gibi olacağını hissediyordum.

Neredeyse imkansız.

Bu yüzden ona sert bir şaplak daha atmak yerine, her şeyi sindirmesi için ona biraz zaman tanıdım. Eğer bir şey varsa, cezasının batmasına ve aramızda ne kadar mükemmel hissettirdiğine izin vermek için.

"Kıçımı hissedemiyorum." Gıcırdayan dişleriyle gerginliği yarıp geçti.

"Bana duymak istediklerimi söylediğinde sana yardımcı olabileceğim bir şeye benziyor." Gözlerimi yarattığım şeyden ayıramıyordum. Mükemmel kırmızı lekeler ve parmaklarımin dış hatları kıçını süslüyordu.

Gördüğüm en güzel şeydi.

"Eğer... Eğer sana karşı biraz hoşgörüsüz davranmış olabileceğimi kabul edersem, bana şaplak atmayı bırakacak mısın?" diye sordu, sesi hayal kırıklığı ve tereddütlü kabullenişin bir karışımıydı.

Göğsüm zaferle genişledi ama henüz bunun tadını çıkaramıyordum. Neredeyse gelmişti.

Tam sınırda, devrilmeye hazırdı ve tek ihtiyacı olan küçük bir itmeydi.

"Eğer kabul edersen, ne yapmamı istersen onu yaparım, sevgilim."

Gözlerimle buluşmak istercesine başını yana çevirdiğinde keskin nefes alışını duyabiliyordum. Sadece profili görünüyordu.

Ama gözlerinde akmayan yaşların parıltısını görebiliyordum.

Sikeyim.

Bir yanım çok sert davrandığım için endişelenirken, diğer yanım ondan böylesine güçlü duygular uyandırmaktan zevk alıyordu. Yüzündeki gözyaşlarını yalamak ve ona sonsuz miktarda ayak parmaklarını kıvıran zevk vermek istedim.

"I..." Sesi belirsizlikle doluydu ve şimdiden dizlerimin beklentiyle titrediğini hissedebiliyordum. "Ben... İtiraf ediyorum, Lawson
-Ben bir veledim. Şimdi lütfen beni iyi hissettirir misin?"

Sözlerinin yoğunluğundan gözlerim hemen kapandı. Büyük bir duygu seli beni tam karnımdan vurdu ve ne olduğunu anlamadan önünde dizlerimin üzerine çöktüm.

"Siktir, bebeğim," diye inledim, hevesli ağzım artık kışından sadece birkaç santim uzaktaydı. "Yeterince uzun sürdü."

Yumuşak, meleksi bir kahkaha havayı doldurdu.

"Seni durdurmak için tek yolum bu olduğu için fazla seçeneğim yoktu."

Bu onun için yeni bir şey olduğu için alaycı yorumunu görmezden geldim. Sonra öne doğru eğilerek, en az kırmızı olan yanağını avuçladım ve ağzımı tenine indirdim.

"Yaptığım şey hoşuna gitmemiş gibi davranma." O şaşkınlıkla soluk soluğa kalırken, yaralarını ıslak ıslak öpücüklere boğdum. "İstediğin zaman çekip gidebilirdin sevgilim. Seni rehin tutmuyordum. Hatta durmamı istediğini bile sanmıyorum."

Dilimi önce ona karşı şakacı bir şekilde oynattım, arka tarafındaki kabarık izler boyunca düz bir şekilde koymadan önce onu test ettim. Çok geçmeden kıvrımlarında bir yol çiziyor, ulaşabildiğim her santim deriyi arıyordum.

Yanıt olarak bir tıslama çıkardı. Zevk ve acıyla dolu bir tıslamaydı bu ama kısa bir süre sonra dudaklarından rahat bir iç çekiş çıktı.

"Neden... Neden bunu yapıyorsun?" Kendini yüzüme doğru daha fazla kaydırды ve dilimin çatlağına doğru eğilmesini sağladı.

Kahretsin, ondan daha fazla tatmak istiyordum.

"Seni daha iyi hissettirmek istediğimi söylemiştim," diye homurdandım.

Şimdi tamamen acısını dindirme görevine dalmış bir halde diğer yanağa geçtim.

Çok daha fazla bakıma ihtiyacı olan hırpalanmış olan.

"Bu tarafın ağrıyor mu, sevgilim?" Hasara erişirken sordum.

"Ne düşünüyorsun?" diye homurdandı, tam da ben dilimi çıkarırken. Şefkatli, sevgi dolu bir okşama olması gereken şey acımasızlığa dönüşmüştü. "Siktir! Evet, Lawson. Evet, acıyor!"

Dilimi sabitleyip tapınmaya geri döndüğümde ağzımı bir sırtıtış kapladı. Artık perişan değildi, tüm vücudu bir iniltiyle gevşedi.

"İşte benim kızım. Tüm o şımarıklığından kurtulmak için tek ihtiyacın olan şeyin biraz şaplak olduğunu kim bilebilirdi?" Başımı yana eğdim, yanağım şimdi onun kıvrımlarına dayanıyordu. Yalamadan duramıyordum. Elimde olmadan her tadın tadını çıkarıyor, avuçlarımin her yeri keşfetmesine izin veriyordum.

"Lawson, lütfen..." diye yalvardı. "İhtiyacım var..."

Bana ve kendisine ne istediğini itiraf etmekte zorlanıyormuş gibi inledi.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle," diye yalvardım. "Lütfen, sadece söyle ve bu sefaleti ikimiz için de sonsuza dek bitir."

Diz çökmüş, yüzü kıkına gömülmüş, yalvaran kişi ben olmamalıydım ama lanet olsun, bu kadın bende çılgınca şeyler yapma isteği uyandırdı. Hayatımda bir kadını benim yapma girişimlerimde hiç bu kadar barbarca hissetmemiştim, ama umurumda bile değildi, çünkü işe yarıyor gibi görünüyordu.

Görünüşe göre bu bekâr annenin ihtiyacı olan tek şey iyi, sert bir şaplak ve onu alt etmekten korkmayan biriydi.

"Neye ihtiyacım olduğunu biliyorsun, kovboy. Küstahlığı bırakmamı gerçekten istiyorsan, o ağzını başka bir yerde kullanmalıydın."

Sözlerinin etkisiyle gözlerim kapanırken, ağzımı onun amının içine ve çevresine sokma düşüncesiyle içimden derin bir inilti koptu.

Onun tatlı nektarının üzerimde yaratacağı etkiyi ancak hayal edebilirdim.

Beni parmağında oynatırdı. Adımı haykırana kadar kalçalarının başımı sıkmadan bir gün bile geçirmek istemezdim.

Bunu neredeyse garanti edebilirim.

Sonra elimde kalan en küçük kısıtlamayla ondan uzaklaştım. Göğsüm kabarıyor, sikim geriliyordu, mükemmel kıcını son bir kez sıktım.

"Ve yapacağım," diye homurdandım, durmak için tam bu anı seçtiğim için nefret ediyordum, ama ona ışıklarını tamir edeceğimi söylediğimde ciddiydim. Ve şimdi bana tamamen teslim olduğuna ve umutsuzca duymak istediğim kelimeleri bana verdiğine göre, bir saniye daha soğukta kalmasına izin veremezdim.

Hipotermi riski.

Lanet olası donma. Onun acı çekmesi yerine kendi kolumu kesmeyi tercih ederim.

"İçeri girip ısınmanı istiyorum bebeğim." Onu merdivenden dışarı çıkardım ve pantolonunu yukarı çekmesine yardımcı olmak için kendimi yere indirdim. Diana bir sis bulutu içinde, isteyerek ona yardım etmeme izin verdi ve saniyeler içinde kızarmış yanakları ve kocaman gözleriyle yeniden örtüldü.

"Git, işim biter bitmez içeri geleceğim." Kalçasının kıvrımına vurarak, bana bir saniye bile bakmadan hızla evin içine doğru koştu.

Şimdiden pişman olmamasını umuyor ve bunun için dua ediyordum.

Yedinci Bölüm

DIANA

O

Siktir, ne yaptık biz?

Az önce ne yapmasına izin verdim ve neden bunu tekrar yapmak istedim?

Kızarmış yanaklar, acıyan bir kık ve kovboy sikine karşı doyumsuz bir açlıkla eve koştuktan sonra, üstümü değiştirmek için doğruca yatak odama koştum. Kendimden dehşete düşmüştüm. Sadece yaptığı şeyden değil, bana hissettirdiklerinden de.

Hiç bitmesini istemedim.

Bir erkeğe ağzımı bozmak hiç bu kadar tatmin edici olmamıştı. Nefes nefese kalana kadar bana şaplak atması, zevk almak bir yana, olmasını asla bekleyemeyeceğim bir şeydi.

Onun hiç bitmeyen cezası.

Kaba, nasırlı avuç içleri tenimde.

Var olduğunu hiç bilmediğim bambaşka bir evrene taşınmış gibi hissettim ve daha fazlasını istedim.

Aptalca, çok daha fazlasını istedim.

Kıyafetlerimi çıkardıktan sonra seksi bir şey giymemeye karar verdim ve pijamalarımı giydim. Lawson'ı etkilemek aklımdaki son şeydi, özellikle de hem dikkatimi hem de kişisel alanımı çoktan ele geçirmişken.

Ayrıca ikimizin arasında daha fazla bir şey olacağını düşünmesini de istemiyordum. Ne kadar çaresiz olursam olayım.

Kendimi toparladıktan ve zihinsel olarak Lawson'ın evime geri döneceği zamana hazırladıktan sonra, zamanımın geri kalanını mutfakta sıcak çikolata hazırlayarak geçirdim.

Kafamı dağıtmak için.

Ve kapıdan içeri giren ağır botların tanıdık sesini duyana kadar işe yarıyor gibi görünüyordu.

"Sevgilim? Burada mısın?" Lawson'ın sesi sanki buraya aitmiş gibi evin içinde yankılanıyordu. Sanki bu eve yüzlerce kez adım atmış gibi, botlarını parke zemine vurarak ve "tatlım ben geldim" dercesine.

Cevap vermek yerine az önce yaptığım sıcak çikolataya uzandım ve kovboyu aramaya koyuldum. Onu bulmam uzun sürmedi; oturma odasında, Silvan ve benim resimlerimizin olduğu duvara odaklanmış bir şekilde oyalanıyordu.

Tanrım.

Oğlum ve benim birbirimize sarıldığımız fotoğrafa bakarken yaşadığı pişmanlık dalgasını hayal edebiliyordum. Benim bekar bir anne, onun ise bir ağaç çiftçisinin saygıdeğer oğlu olduğunu anlatmak için ihtiyacımız olan şey yüzümüze su sıçratmaktı.

Midemi bulandırdı.

Sonra sanki odayı dolduran endişemi hissetmiş gibi iri bedenini bana doğru çevirdi. Gözleri hemen yumuşadı ve yanaklarımın kızarmasına engel olamadım.

"Bunu benim için mi yaptın, Diana?" diye kahverengi, gür kaşlarını kaldırarak alay etti ama benim tek odaklanabildiğim şey o mükemmel bıyık ve az önce kığımın kıvrımlarında gezinen dudaklardı.

Sakal yanığı olmaması gereken yerlerimde sakal yanığı vardı ve yine de fazlasını istiyordum.

"Çok fazla anlam çıkarma kovboy. Bu sadece ağacımı bıraktığın ve ışıkları tamir ettiğin için minnettarlığımın küçük bir göstergesi." Soğukkanlılığımı korumak için elimden geleni yaptım, çenemi yukarı kaldırdım ve duygularımdan arındım, ama onun alanına girdiğim anda her şey parçalanır gibi oldu.

Ağzının köşesi seğirdi.

"Doğru." Bana doğru bir adım atarken kıkırdadı ve nefes almamı neredeyse imkânsız hale getirdi. "Beni etrafında görmekten hoşlandığını düşünmemi istemezsin herhalde."

Ondan yayılan ısı deliceydi. Üst dudağım terlemeye başladı.

"Senden hoşlanıp hoşlanmamam neden önemli olsun ki?" Elimdeki fincanı kaldırdım, ipucunu anlamasını umuyordum. Çözüldüğümü hissettim, dışarıda başladığı işi bitirmesi için ona yalvarmak gibi aptalca bir şey yapmanın eşiğindeydim.

Ve her ne kadar bunu bir muhakeme hatasına bağlamak istesem de, istediği her şeyi yapmasına izin verdiğim çok açıktı.

Bakışları hâlâ benimkilere sabitlenmişken avucunu bardağın **kenarına** yerleştirdi ve kalın parmaklarını benimkilere bastırdığından emin oldu. Bunu yaparken benden bir tür tepki almayı amaçladığı belliydi.

"Senin için fark etmeyebilir, ama merak etme, bana duyduğun tüm nefreti senden söküp atmayı planlıyorum."

Nefesim kesildi, içimden şok g e ç e r k e n elim fincandan düştü.

Sonra kendini beğenmiş bir tavırla bardağı kavisli ağzına götürdü ve gözlerini benimkilerden ayırmadan yavaşça bir yudum aldı.

"Çok... ileri gidiyorsun, kovboy." Kafamda dolaşan tüm yaramaz görüntülere rağmen ters ters baktım. "Ve beni becermene izin vereceğimi sanıyorsan çok yanılıyorsun."

Fincanı indirirken gözlerinin yanındaki kırışıklıklar derinleşti. Sonra dilinin ucunu dışarı çıkararak alt dudağının üzerinde yavaş ve kasıtlı bir hareketle gezdirdi ve tüm vücudum ısındı.

"Dışarıda ellerimi ve ağzımı kıcımda gezdirmemi nasıl sevdiysen, ilerlemeyi de öyle seviyorsun."

Ellerimi kalçalarımaya koyarak ona kaşlarımı kaldırdım. "Hoşuma gittiğini kim söyledi? Kıçım ağrıyor ve çoğu muhtemelen senin yüzünden dondu."

Bu apaçık bir yalandı ama başka yöne sapmaktan başka çarem yoktu.

Sanki ona hakaret etmişim gibi çenesi gerilmişti. Kızgın olsa bile hala acı verici derecede yakışıklıydı, hatta daha da fazlası.

"O zaman izin ver daha iyi yapayım, Diana." Bana doğru bir adım atmadan önce elindeki fincanı sehpanın üzerine bıraktı. "En azından bu gece ihtiyacın olan şey olmaya çalışmama izin ver."

Alay ettim, kalbimin dörtlüğe atmasından nefret ediyordum. "Peki bu gece neye ihtiyacım olduğunu nereden biliyorsun?"

Bir adım daha atınca dizlerimin bükülmeye başladığını hissettim.

"Çünkü ben aptal bir adam değilim. Bu konuda yalnız olmadığımı biliyorum. Ben ne hissediyorsam, sen de onu hissediyorsun ve şu anda nefes alış verişine bakılırsa, ikimizin de umutsuzca istediği bir şeyi yapmamı istediğin çok açık."

Kesik kesik aldığım nefesler bir anda kesildi. "Bu... Hayır, ben-"

"Kes artık," diye homurdandı, botlarını çıplak ayaklarımın birkaç santim ötesinde durdurarak. "O muhteşem ağzından yalanlardan başka bir şey çıkmamasını dinlemekten bıktım."

Kendimi savunmaya geçtim ama ağzımı açar açmaz ceketinin fermuarına uzandı.

"Şımarıklığını sevdim, yetenekli olmanı ve oğlun ve kendin için bu eve sahip olmanı sevdim, ama lanet olsun, kadın..." Fermuarını geniş göğsünden aşağı doğru çekerek gözlerimin hareketi yakından takip etmesini sağladı. "Sen tanıdığım en inatçı, dik kafalı, kararsız kadınsın ve seni istememem için onca neden olmasına rağmen istiyorum. Tanrım, seni istiyorum."

Kalbim aşırı hızlanırken bacaklarım resmen jöleye dönüşmüştü. Bu çarpıcı, hayattan daha büyük adamın beni istediğine inanmak bir yana, zar zor nefes alabiliyordum.

Mümkün değildi ama ceketini çıkarıp her bir kıvrımına ve kasına yapışan koyu gri Henley'i ortaya çıkardığında şüphelerim hızla kayboldu.

"Sen... Sen beni bu gece için istiyorsun. Uzun süreli değil, Lawson." Bakışlarım onun üst yarısını tararken sesim titredi.

Bana bakarak ceketini koltuğumun arkasına fırlattı.

"Uzun mesafe mi istiyorsun? Ne istersen veririm Diana, yeter ki sen dile getir."

Sonra bir anda yakalandım ve yerden kaldırıldım. Bir çığlık atarak ellerim sabit durmak için boynunun arkasını aradı ve bacaklarım ortasına dolandı.

"Ne istediğimi bilmiyorum," diye itiraf ettim, sesim belirsizlik ve arzuyla doluydu, baş etmek için donanımlı olmadığım acımasız bir duygu karışımıydı.

Fiziksel olarak onu istedim.

Tüm gece boyunca onu istedim, ama ondan sonra her şey... Pervasızca görünüyordu.

Adamı çok az tanıyordum ve o şimdiden sonsuzluktan bahsediyordu. Neden?

"Beni istiyorsun," dedi beni daha da yaklaştıırken. "Güvenilir birini istiyorsun, baş edilmesi gereken bir kadın olduğun için havlu atmayacak birini istiyorsun." Kanepeye ulaşana kadar bizi oturma odasında yürütmeye başladı ve bizi yavaşça indirdi. Ona yerleştiğimde, taş gibi sert aletin beni dürttüğünü hissettim, o dar Wrangler'ın altından serbest bırakılmak için çaresizdi. "Sadakat istiyorsun. Oğlunun hayatında sürekli bir varlık istiyorsun -başka bir adamın oğlunu yetiştirmenin zorluğundan çekinmeyecek ya da yük hissetmeyecek biri."

Görmezden gelinmesi imkânsız beyanlarını ortaya koyarken gözleri bir an olsun benimkilerden ayrılmadı.

"Bir erkek istiyorsun, sevgilim. Ama herhangi bir erkek değil, değil mi?" Ellerini kalçalarımın üzerine koyarken ağzının kenarı kıvrıldı. "Bir kovboy istiyorsun." Kalçalarını içime doğru yuvarlayarak tokasının klitorisimin üzerinde yuvarlanmasına neden oldu. "Cazibeli ve seninle dalga geçmeyecek birini."

Dudaklarımdan keyifli bir nefes kaçtı. Ama etkisi geçtikten sonra beynim az önce söylediği sözleri kaydetmeye başladı.

Bu kelimeleri tanıdım.

Onları çok iyi biliyordum.

Bakışlarındaki bilmiş parıltıyı fark ettiğimde, ne yaptığı ya da ne okuduğu açıkça ortaya çıktı.

"Lawson, sen..." İçimi öfke ve utanç karışımı bir duygu kapladı. Sevgili Noel Baba mektubuma rastladığına neredeyse inanamıyordum ama gözlerinin içine bakıp cevap aradıkça mektubu okuduğunu acı bir şekilde anladım.

Aman Tanrım, öldür beni şimdi.

"Mektubumu mu okudun?" İnançsızlığım üzerime çökerken sordum. Yıllardır yaşamadığım bir duygu olan kırılganlık dalgası üzerime çökerken kalbim çarpmaya başladı.

Yazdıklarımın çoğu sarhoşça arzuları. Bir geceliğine yalnızlığımı unutmaya ve etrafımda birinin olması fikrini kucaklamaya yönelik mizahi bir girişimdi. Yine de o kelimelerin içinde gömülü gerçekler de vardı. Birinin ortaya çıkaracağını asla hayal etmediğim kırılgan, acı verici gerçekler.

"Tezgâhında gördüm. Onu kendi haline bırakmam gerektiğini biliyordum ama kendimi okumak zorunda hissettim." Elini tutup avucuyla yüzümün yan tarafını okşadı. Ondandır ne kadar uzaklaşmak istesem de yapamadım.

Bakışları samimi görünüyordu.

Yüzümü tutuşu bana kendimi dünyanın en değerli şeyiymişim gibi hissettirdi ve bana verdiği bu muazzam duyguya sonsuza kadar tutunmak istedim.

"Utanacak bir şey yok, Diana. Burada pislik olan benim. Burnumu sokuyordum. Belli ki başkasının okuması için yazmamışım ama yine de geri almayacağım."

Başparmağını yüzümün kıvrımları boyunca gezdirirken bakışları benimkini hiç terk etmedi.

"Belki de her zaman seni bulmam gerekiyordu Diana. Ağacından düşmek sadece bir tesadüf değildi ve Sevgili Noel Baba mektubunu okumak bu inancımı pekiştirdi." Başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirirken ciğerlerimdeki havanın yavaşça çekildiğini hissettim. "Yazdığın her şey, her arzu ve özlem, her umut ve dilek, sen farkında bile olmadan 'Lawson Boone'a ihtiyacım var' diyordu. Ve bunun peşini bırakırsam lanetleneneceğim."

Şok içinde çenem düştü. Bu inanılmaz derecede kibirli, günahkar derecede yakışıklı kovboy gerçekten de "Sevgili Noel Baba" mektubumun

gerçek oldu - yazdığım umutsuz kelimelere cevap olan kişi, tüm insanlar arasında oydu.

Birbirimiz için yaratıldığımıza gerçekten inanıyordu. Aradığım kovboyun o olduğuna.

"Bana yanıldığımı söyle," dedi, başparmağının ucunu ağzımın içine daldırırken sesi sabırsızlıkla damlıyordu. Sonra dişlerimin üst kısımlarını sıyırarak parmağını içeri soktu ve ağzımı yavaş yavaş genişletti. "Bana tam olarak hayal ettiğin gibi olmadığımı söyle, sevgilim."

Dilim parmağına değdiğinde, bakışlarını gölgeleyen sıcaklığı fark ettim.

Vücudu kanepeye yaslanmış bir halde yakınımaya eğildi, bakışları sanki bunun olmasına izin verdiğime inanamıyormuş gibi dudaklarına sabitlenmişti.

"Tanrım, Diana..." Hâlâ ağzımda olan başparmağıyla ağzımı hafifçe araladı. Birkaç saniye içinde gözleri karardı. "Bu ağzı daha sonra becermeme izin verecek misin? Yoksa benimle yaptığın onca tartışmadan dolayı çok mu ağrıyor?"

Ağzımı hızla parmağının üzerine kapattım ve amacıma ulaşana kadar başparmağını sıkıca ısırdım. Bir psikopat gibi sırtarak bir kez bile kemirici dişlerimden kurtulmaya çalışmadı. Bunun yerine belimden tutup sıkma fırsatını değerlendirdi.

"Bu seni azdırdı mı, sevgilim? Yoksa sadece aç mısın?" diye alay etti, ağzının kenarına hınzırca bir sırıtma yerleşti ve içimi yapış yapış bir karmaşaya sürükledi.

Tanrım, neden bu kadar yakışıklı olmak zorundaydı ki?

Hayal kırıklığı içinde hırlayarak başparmağını bıraktım ve kucağından kaymaya çalıştım. Ama belimi kavrayışı sıkılaştı, onu daha fazla sınamamam gerektiğine dair sert bir uyarı gibiydi.

"Evet, kana aç." Kaşı kalktı.

"Bu doğru mu?" Kalçalarını bir kez daha döndürdü, bu kez tokasının kenarını klitorisime doğru bastırdı. "Başka bir şeye aç olmadığına emin misin?"

Sikeyim.

Tabii ki öyleydim. Hangi kadın olmaz ki? Ama sorun bu değildi. Asıl sorun, bu kendine güvenen, tehlikeli derecede çekici kovboyun özenle inşa ettiğim hayata meydan okumasıydı -yalnızlık ve Silvan'ı bir erkeğin yardımı olmadan tek başıma büyötmek.

Yine de, savunmacı dış görünüşümün altında, böyle geceler için bir özlem vardı. Mahrum bırakıldığım sonsuz zevk ve samimiyetle dolu.

Ve Lawson Boone bana her şeyi sorgulatacak mükemmel bir adamdı.

"Fazla düşünmeyi bırak ve bana odaklan." Beni sert, yukarı doğru bir itişle geri getirdi. "Bunun ne kadar iyi hissettirdiğine odaklan."

Avuçlarım onun omuzlarını kaldıraç olarak kullandı ve kendini içime doğru sallamaya başladı.

"Lawson..." Tüm vücuduma karıncalanmalar gönderen güçlü itişlerin ritmini oluştururken nefesim kesildi. "Sen nesin- Oh!" belimdeki sert bir eliyle tokasını yavaş, alaycı bir sekiz rakamı hareketiyle ustalıkla yönlendirdi.

Pijamamın yumuşak kumaşının altından bile, her kıvrım ve çıkıntı altımda canlandı.

İlahi bir şeydi.

Başımı arkaya atarak dudaklarımdan dökülen iniltiyi durduramadım.

"Evet, Diana. Şu anda kesinlikle nefes kesici görünüyorsun," diye homurdandı, beni saplantı haline getirme görevinde acımasızdı. "Söyle bana, bu senin için ne kadar zaman oldu? En son ne zaman bir erkek sana böyle sahip oldu, söyle bana."

Asla.

Hiçbir erkek beni özlemle bu kadar canlı hissettirmemişti ama bunu ona itiraf etmemin imkânı yoktu. Zaten şişmiş olan egosu için daha fazla yakıta ihtiyacı yoktu.

"Bir süre," diye nefes nefese kaldım.

Kaşları içe doğru çekilmişti ama cevabımın ona bir tür hastalıklı tatmin verdiği açıktı.

"Öyle mi? Orgazma ne dersin? Ve sizi daha fazlasını istemek zorunda bırakan yarım yamalak bir şeyden bahsetmiyorum." Serbest kalan eli

Parmakları tişörtümün üzerinden göğüslerime doğru ilerliyordu. Her zamankinden daha ağır, daha dolgun hissediyordum, sanki yakında gelecek olan dokunuşu için çaresizce bekliyorlardı.

Birkaç dakika sonra tüm göğsümü kocaman elinin içine aldı. Sıkma, yoğurma, zevk verme.

Gözlerim doldu.

"Gerçek bir orgazmdan bahsediyorum. Sizi koltuğunuzun kenarında bırakan, görüşünüzü bulanıklaştıran ve bacaklarınızın her an pes edecekmiş gibi hissettiren türden."

Aman Tanrım.

Bu adamın ağzı. Doyacağımı hiç sanmıyorum. "Bu... bu seni ilgilendimez."

Cevabımın henüz bu tür bir deneyim yaşamamış bir kadına ait olduğu belliydi ama bu onu ısrar etmekten alıkoymadı.

"Bunu kendi işim haline getireceğim," dedi dişlerini gıcırdatarak ve beni sertliğinin üzerine çekti.

"Yapmadım!" Başımı arkaya atarak ve onu daha fazla hissetmek için çaresizce haykırdım. "Ben hiç... Ben hiç böyle bir şey yaşamadım."

Hareketleri tamamen durdu. İlk başta, durduğu için sinirlendim ama arzu dolu sersemliğim geçince yüz ifadesine baktım.

Huşu.

Özlem.

O kadar çok ihtiyacım vardı ki ıslaklığımı onun kucağına sızdırdığımı hissedebiliyordum.

Bakışlarını kırpmadan elini göğsümden çekti ve başımın arkasındaki saçlara gömdü.

"Ağırdan alacağız," diye güvence verdi, dokunuşu tenimi silerken yatıştırıcıydı. "Top artık senin sahandaydı, Diana. Bana ne istersen yap. Ne istersen yap, memnuniyetle kabul ederim."

Onun sözleriyle göğsüm şişti.

Bana ne istersen yap.

Benim fazlasıyla otoriter olduğumu kanıtlamaya bu kadar niyetli bir adam gücü teslim ediyordu. Kendini bu şekilde teslim etmenin kolay olmadığını biliyordum. Lawson da benim gibi yapılıydı. Bağımsızdı,

baskındı ve bazı şeyleri belli bir şekilde seviyordu, bu yüzden benim için bundan vazgeçmesi, onu yepyeni bir ışık altında görmemi sağladı.

Ve bunu itiraf etmekten ne kadar nefret etsem de, kendimi onun bana boyun eğmesini arzularken buldum.

Onun teslimiyeti benim için işleri daha da zorlaştırdı.

Kalbim için.

İkimiz de bir sonraki hamlemin ne olacağı beklentisine kapılmış gibiydik. Daha önceki gibi ona meydan mı okuyacaktım yoksa pes mi edecektim. Hava çılgınca çarpan kalpler ve kesik kesik nefeslerle yoğunlaşmıştı. Sonra derin bir nefes alarak, bakışlarının ağırlığını üzerimde hissederek kucağından kalkmaya başladım.

Yüzünde kızgınlık ve belki de öfkeyle karışık bir endişe belirdi, ama elini gevşetti ve ayağa kalkmama izin verdi.

Onunla yüz yüze geldiğimde, gözleriyle buluşmadan önce boğazımdaki gergin yumruyu bastırarak sertçe yutkundum.

Ani bir özgüvenle parmaklarımı pijama pantolonumun paçasına geçirdim ve bacaklarımdan aşağı çekerek beni açıkta bıraktım ve altımdaki haliye damlattım. Bakışları ham bir uyarılmayla karardı, geniş ve aç.

Onun tepkisi beni ateşledi.

"Pantolonunu çıkarma kovboy," diye takıldım, dudaklarıma şakacı bir gülümseme yerleşti.

Sonra o anın adrenalini ile cesurca tekrar kucağına tırmandım ve bacaklarımı geniş kalçalarının her iki yanında birleştirdim.

Sekizinci Bölüm

LAWSON

"K "Pantolonunu çıkarma kovboy." Pelüş ağzı yana doğru eğildi ve sikimin ucunun kabarmasına neden oldu.

Vay anasını.

Alt yarısı açıktaydı, kilometrelerce uzanıyor g i b i görünen kremstenin çarpıcı bir görüntüsü. Bir de amı vardı. Kahretsin... Onunla yakından ve kişisel olarak ilgilenme ayrıcalığına sahip olmak bile kendimi yaşıyan en şanslı adam gibi hissetmeme neden oluyordu. İnce bir saç şeridi onun güzel pembe merkezine doğru uzanıyordu. Hiçbir şey bundan daha tatlı görünemezdi.

Daha lezzetli.

Benimkinden daha fazla.

Sonra tam nefesimi daha fazla kesemeyeceğini düşündüğüm anda, kesti. Bu cesur, güzel kadın tekrar kucağıma yerleşti ve kemer tokamın tam üzerinde durdu. Elleri omuzlarıma kenetlenmiş, bir sonraki hamlesinin ne olacağı konusunda tereddüt ediyor gibiydi.

Gergin görünmüyordu ama daha çok derin düşüncelere dalmıştı.

"O güzel küçük kafanda neler oluyor, sevgilim?" diye sordum, ellerim çaresizce uzanıp avuçlarımı tekrar kışına götürmek istiyordu.

"Karar veriyorum." Dudağını kemirdi, hâlâ düşüncelere dalmıştı. Düşünüyordu.

"Neye karar vermek?"

Bakışları benimkilere kilitlendi.

"Kemer tokana ya da sikine binmek isteyip istemediğimi." SIKTIR.

Açık sözleri beni sarmala soktu ve görüşümü yarım saniyeliğine kararttı. Üzerimdeki etkisini fark edince yüzünde bir gülümseme belirirken yüz hatlarını memnuniyet kapladı.

"Kibirli kovboyu gerçekten susturdum mu?" diye alay etti, kendine güveni sarhoş ediciydi.

Kahretsin evet yaptın.

Tüm kanım kasıklarına hücum ederken, kelimeleri bulmak bir yana, mantıklı bir düşünce oluşturmakta bile zorlandım.

"Bunu sevdim." Kendini kaldırıp indirdi, sadece alay etmek amacıyla yaptığı erotik bir dansı bu. "Seni şaşırtabilmeyi seviyorum."

Hiçbir fikrin yok.

"Seçim senin, sevgilim." Çaresizlikle karışık kelimeleri bir şekilde çıkarmayı başardım.

Hareketleri kararsızlıktan "Kafanı biraz daha sikmek istiyorum "a dönüştü, kendini tokamın üzerinde gezdirdi, kıvrılırken asla tam olarak temas etmedi.

"Öyle olduğunu biliyorum. Beni ne kadar iyi ve derinlemesine becereceğini merak etsem de, önce tokanı becermek istiyorum."

Ben tepki göstermeden ya da cevap vermeden kendini kemerimin üzerine bıraktı ve geniş, coşkulu gözlerle beni izledi.

"Oh..." Bir saniye sürdü ama kendini yavaşça tokanın üzerinde döndürdü ve etindeki soğuk metal hissine alışmaya başladı.

Lanet olsun.

Nefesimi zor tutuyordum.

Ellerim iki yanımda hissizleşirken, onları yavaş yavaş gömleğinin arkasındaki muhteşem şeyleri görmemi engelleyen alt kısmına doğru yaklaştırdım. Kumaşı kaldırdığımda, yemin ederim neredeyse oracıkta ölüyordum.

Amcığı kemer tokama çarptı.

Hayatımda daha mükemmel, daha erotik bir şey görmemiştim.

"Kahretsin, Diana. Siktir..." Kalçalarının her yavaş yuvarlanması, nefesleri düzensizleşirken daha yoğun ve emin hale geldi. "Bana nasıl hissettirdiğini söyle. Kemerimi sikmeyi ne kadar sevdiğini söyle."

Şehvet dolu gözleri benimkilerle buluştu, sonra başını geriye atarak ilkel bir inilti çıkardı.

"Tokanın üzerindeki her çıkıntıyı ve tümseği hissedebiliyorum Lawson." Sesi tahrik ediciydi, sanki hissettiği şeye inanamıyormuş gibiydi. Sonra gözleri benimkilerle buluştu, ama sadece bir anlığına, her şeyin yoğunluğundan kendini kaybetmiş gibiydi. "Hissediyorlar..." Başını geriye atarak boğazının narin kıvrımlarını bana gösterdi. "Kahretsin, çok iyi hissettiriyorlar."

Gurur içimde kabardı.

Bir an bile tereddüt etmeden etrafına uzandım ve her iki elimle kığını avuçladım.

"Aynen öyle, sevgilim," diye ısrar ettim. "Kemerimi becer, bebeğim. Metal aşınana kadar o seksi küçük amcığını her tarafına sür."

Her ne kadar onu zirveye çıkarmaya yardımcı olmak istesem de, isteksizce arkama yaslandım ve yolculuğun tadını çıkardım. Ne kadar zor olsa da, çaresizliğimi fark etmeyeceğini umarak sabit bir tavır takındım. Arada sırada onu sola, sonra sağa ve bazen de tokenin zevkini artıracak kadar dışarı çıktığı merkeze yönlendiriyordum.

İnlemeleri kulaklarıma müzik gibi geliyordu, kalbimin kontrolsüzce çarpmasına neden olan nefes nefese iç çekişlerle karışan tiz tonlardan oluşan güzel bir senfoni. Hiçbir şey bu kadının parçalanma sesinden daha güzel, daha sarhoş edici gelmiyordu.

Onun zevk çığlıklarını duymadan tek bir gün bile geçirmek istemiyordum.

Sonra kucağıma doğru baktı ve üzerimde hareket edişini izledi. Suları tokenin kenarlarından akıyor ve Wrangler'larımın içinden sızıyordu.

"Lawson, her tarafına damlatıyorum," diye soludu, sesini bir parça utanç süslüyordu.

"Tabii ki öylesin. Senden daha azını beklemezdim Diana. Sen benim için yaratılmışsın."

Nefes nefese bir inilti havayı doldurdu ve gıcırdatmasının şiddetlenmesine neden oldu. Yaklaşıyordu.

Gözleri buğulu ve kapüşonluyken teninde ince bir ter tabakası parlıyordu.

"Aynen öyle, muhtaç kız. O çıkıntılara binmeye devam et... Kahretsin, şu anda çok mükemmel görünüyorsun," diye övdüm, bu anı uzatma arzumu onu sınırın ötesine itmek arasında işkence çekiyordum. "Yemin ederim, bu kemeri asla temizlemeyeceğim, Diana. Senin şerefine her gün takacağım. Amcığın için çaresiz kaldığımda tadına bakacağım. Üzerimde senin işaretin olacak. Senin iddian."

"Tanrım, Lawson!" Öne doğru eğilip ellerini boynumun arkasına geçirmeden önce umutsuz bir çığlık attı. "Beni boşaltacak olanın token olacağını sanıyordum ama sanırım beni uçurumun kenarına iten senin ağzın olacak."

Kıçının esnek kıvrımlarını sıkarken, teslim olması için gözlerimle yalvarmaktan kendimi alamıyordum.

"Sözlerimi mi kastediyorsun, sevgilim? İnan bana, bir kez ağzıma düştün mü, onsuz yaşamayı imkânsız bulacaksın."

Kendini kucağıma daha sıkı bastırdı, hareketleri daha hızlı, daha sert ve daha kararlı hale geldi. "Kahretsin, Lawson!" korku yüz hatlarını kaplarken gözleri benimkilerle çarpıştı. "Siktir, sanırım... sanırım-"

"Durma, Diana. Sakın durayım deme," dedim dişlerimi sıkarak. "O lanet dalgayı sür ve bırak. Ver onu bana," dedim. "Bana istediğimi ver."

Hareketleri çılgınca bir hal aldı. Keskin tırnakları enseme batmaya başladı, yüzündeki endişe ifadesini boyuyordu.

Hadi, bebeğim. Bırak.

Görüşünü bulanıklaştırmaya başlayan ve hareketlerinin özensiz ve çaresiz olmasına neden olan gözyaşlarını fark ettim. Ama göğsümün kabarmasına neden olan şey, ona yardım etmem için yalvaran gözleriydi. Ben arkama yaslanmış, isteyerek ve aptalca kabul ettiğim şeye boyun eğerken onun benimle birlikte olmasını izlemek delilik sınırındaydı. Ama gözleri -o büyük, güzel, yalvaran kahverengi gözleri- benimkilerin üzerinde kaldı ve bana bilmem gereken her şeyi anlattı. Bir anda beline yapıştım ve onu kucağımda yuvarlamaya başladım. Mükemmel ritmi bulmam uzun sürmedi ve mükemmelleştirdiğimde Diana keskin bir nefes aldı.

"İşte geliyor, sevgilim," diye uyardım, vücudunu kemerime karşı çalıştırırken kaslarım gerildi ve kontrolü kaybetmemeye çalıştım.

Başı geriye düşerken gözleri kapandı ve vücudu kasılmaya başladı. "İşte böyle, bebeğim. Bırak," diye ısrar ettim, sesim hezeyanla kalınlaşmıştı. "Lanet kemerimi ıslat."

Dakikalar sonra, hareketleri çılgınca arttı ve keskin bir nefesle, o kadar yüksek, o kadar güzel bir çığlık attı ki, içimdeki ilkel bir içgüdüğü ateşledi.

"Lawson!" diye adımı haykırdı, doruğa ulaşırken kulaklarımı deldi.

Zevkini uzatmak için elimden geleni yaparak kalçalarını üzerimde döndürmeye devam ettim. Sert ve yavaşça, taşan suları kucağımı kaplamaya başladı.

"Ne kadar iyi bir kızsın Diana. Erkeğinin kucağına küçük, güzel bir pislik bırakıyorsun."

Orgazmın uzun süren etkisiyle gözleri buğulanırken nefes alıp vermesi düzensizleşmişti. Nefes nefese kalmış ve kızarmış teniyle maraton koşmuş gibi görünüyordu. Onu siktiğimde nasıl bir kargaşa içinde olacağını hayal bile edemiyordum.

Sonunda, belindeki tutuşumu gevşeterek yavaşça yeryüzüne ve bana geri dönmesine izin verdim. Elleri hala boynumda sımsıkı kilitliken, duygu kasırgasıyla dolu bakışları benimkiyle buluşmuştu.

"Lawson, bu-"

"Mükemmel," diye araya girdim, dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Kesinlikle mükemmel."

Dokuzuncu Bölüm

DIANA

C u ana kadar yaşadığım en yoğun, zihnimi değiştiren orgazmdan inerken, içimden akıp giden duyguların yoğunluğu karşısında şaşkına dönmüştüm. Şu andan itibaren Dingin bir bütünlük hissinden yoğun bir arzuya, alışık olmadığım bir karışımdı. Ve ben böyle biri olduğum için, bunu istememem için her türlü nedeni arıyordum.

Ancak ne kadar uğraşsam da, herhangi bir ağırlık taşıyacak sağlam bir açıklama bulamadım.

İstediğimi almak ve bunun doğru ya da yanlış olmasını umursamamak çok özgür hissettiriyordu. Bununla ilgili hiçbir şey yanlış gelmiyordu.

Bizimle ilgili hiçbir şey yanlış gelmiyordu.

Bir şey varsa, bununla ilgili, bizimle ilgili her şey son derece doğru hissettirdi.

Hâlâ orgazmımın etkisinden kurtulamamışken Lawson'ın yüz ifadesinden teselli buluyordum. Evet, son derece tahrik olmuş görünüyordu ve her an saldırabilirdi ama bunun ötesinde, sanki dünyadaki en değerli şey benmişim gibi beni izliyordu.

Sanki ona karşı gardımı indirdiğime gözlerine inanamıyormuş gibi.

Onur duymuş görünüyordu.

Lanet olası ayrıcalıklı ve yemin ederim kalbimin üç kat büyüdüğünü hissettim.

"İyi misin?" Lawson sordu, gözleri benim yaşadığım belirsizlik ve pişmanlığın izlerini arıyordu.

Ağızımdan köpüklü bir kahkaha döküldü. "Evet, iyiden de öteyim."

Aletin altımdan kalktığını hissettiğimde, muzip bir gülümseme takınmaktan kendimi alamadım.

"Asıl soru, sen iyi misin?"

Kendisi acı verici bir şekilde ihmal edilirken benim zirveye ulaşmamı izlemenin onun için ne kadar eziyet verici olduğunu hayal edebiliyordum.

Zavallı kovboyum.

"İyi olduğumu hissediyor musun?" Yukarı doğru bir hamleyle bana ne kadar acı verici derecede sert olduğunu gösterdi. "Az önce kemerimi sikmeni sanki bu senin işinmiş gibi izledim, kadın. Tabii ki iyi değilim. Çok tahrik oldum ve seninle tanıştığım andan beri de öyleyim."

Onun üzerindeki etkimden dolayı gülümsemekten kendimi alamadım.

"Ve gerçekten de küçük sorunun için sana 'yardım' etmemi mi bekliyorsun?"

Bakışlarında arzu ateşlenirken çenesi öğretildi.

"Senden hiçbir şey yapmanı beklemiyorum sevgilim," diye homurdandı. "Ama yapacağım şey, ya gırtlığını sikmeme izin vermen ya da o ıslak amcığının içine girmeme izin vermen için sana lanet bir amcık gibi yalvarmak olacak."

Açık sözleri ve kullandığı sert ton karşısında ağızım açık kaldı.

"Her iki durumda da, ikisini de alacağım, ama şu anda, seni nerede dolduracağımı seçmene izin vereceğim."

Ne kadar centilmensin, demek istedim ama onun yerine kendimi seçeneklerimi düşünürken buldum.

İkisini de istiyordum ve bu gece bir noktada ikisini de deneyimleyecektim. Ama tek odaklandığım şey ağızımda nasıl hissedeceğiydi. Bir erkeği memnun etmeyeli çok uzun zaman olmuştu, bir zamanlar vebadan kaçır gibi kaçındığım bir şeydi bu. Yine de şu anda yapmak istediğim tek şey bu gibi görünüyordu.

Sonra tam ne istediğimi onunla paylaşmak üzereyken aklıma bir fikir geldi. Alaycı bir ruh hali içindeydim ve bu kovboyu kızdırmak gibi bir huyum varmış gibi görünüyordu. Bu fikre pek sıcak bakmayacağından neredeyse emin olmama rağmen, kollarımı boynundan çözdüm ve ayağa kalkmaya çalıştım.

"Bir fikrim var." Beni bırakma konusunda tereddütlü görünüyordu ama yüzünde beliren bir merak kıvılcımı beni bırakmasına neden oldu. Sonra pijamalarımın içine geri adım atarak ona son bir güven verici bakış attım. "Hemen döneceğim. Sadece... olduğun yerde kal."

Kaşı şakacı bir şekilde kalktı. "Evet, hanımefendi."

Her hareketimi takip eden bakışlarının farkında olarak mutfağa doğru koşarken içimi bir sinir ve heyecan dalgası kapladı. En üstteki dolabı açarak bu gece kullandığım krema tüpünü aradım ve bulduğumda kaptığım gibi Lawson'ın yanına döndüm.

Buzlanmayı arkamda kucaklayarak, bakışlarımda dans eden yaramaz bir parıltıyla ona doğru geri döndüm.

Gözleri şüpheyile kısıldı. "Orada ne saklıyorsun, sevgilim?"

Cevap vermek yerine dizlerimin üzerine çöktüm ve kucağı görüş alanımla aynı hizada olacak şekilde kendimi konumlandırımdım.

"Aletini çıkarsan da sana göstersem nasıl olur?"

Aç, kapüşonlu bakışları üzerimde dolaşırken sırtı dikleşti.

"Korktun mu kovboy?" Kıkırdayarak alay ettim.

Ellerini kucağına indirmeden önce gözlerini bir kez daha kısıtı, derinliklerinde bir meydan okuma ateşi tutuştu. Sonra bakışlarında kendini beğenmiş bir güvenle kemerinin tokasını çözdü ve Wrangler kot pantolonunun fermuarını indirdi.

"Korktun mu? Sikeyim hayır." Elini aşağıya doğru uzatarak zonklayan sikini çıkardı. Bütün eli aletin etrafına dolanmıştı ve bu manzara karşısında hayrete düşmekten kendimi alamadım. "Daha çok ilgimi çekti."

Sıcaklık içime dolduğunda, yaşadığımız şeyin ciddiyetinin içime yerleştiğini hissettim.

Daha önceki deneyimlerimde hiç bu kadar etkileyici bir manzarayla karşılaşmamıştım. Aleti bir şaheserdi, damarlı ve dolgundu, tüm dikkatimi üzerine çekmişti. Mantara benzeyen ucunun precum ile parlaması, merakımın artmasına ve kalçalarımın istemsiz bir şekilde titremesine neden oldu.

"Gördüğün hoşuna gitti mi?" Lawson kalın avucunu kasıtlı bir yavaşlıkla shaftında aşağı yukarı kaydırırken sordu. Gözleri asla

Bir yanıt ararken benimkinden uzaklaştı.

Kelime dağarcığımda tek bir kelime bile bulamadım. Ağzımın tamamen kurumasına neden olan bu erotik manzara karşısında büyülenmenin ötesindeydim.

"Kahretsin, Diana," diye inledi, yumruğu kendi etrafında sıkılaştırken, boynundaki gerginlik gergin bir tel gibi kıvrılıyordu. "Bana ne yaptığına bir bak. Bütün gece senin yüzünden bu haldeydim ve hiçbir şey -siktiğimin eli bile- içimdeki sızıyı dindiremiyor."

Sözleriyle sırtımdan aşağı bir ürperti yayıldı ve bana bu zavallı adamın acısına son vermekten başka bir seçenek bırakmadı. Başını kanepeye yaslamıştı ve kalbimin bir tavşan gibi çarpmasına neden olan kırılmalı ve ham bir ihtiyaç sergiliyordu.

Elimdeki krema hâlâ arkamda gizliyen dizlerimin üzerine çöktüm ve bacaklarının arasındaki boşluğa doğru yaklaştım.

"O zaman elini çeksen iyi olur kovboy." Kirpiklerimin arasından ona baktım, sanki kovboyların ellerini kullanmada becerikli olmaları gerektiğini hatırlatmak istercesine sırıtarak onunla biraz dalga geçtim.

Başını kanepeden kaldırdı ve boğa gibi bir nefesle sikiğin üzerindeki tutuşu yavaşça bıraktı.

Sikeyim.

"Aferin oğlum," diye fısıldadım, göğsünün genişlemesine ve gözlerinin kararmasına neden oldum.

Onu tüm ihtişamıyla görmek en çılgın hayallerimin bile ötesindeydi. Sert ve hafifçe yana doğru kıvrılmış boyu, onu kaplayan her bir çıkıntı ve damarı keşfetmem için beni çağırıyordu.

"Bana güveniyor musun?" Dudaklarımda hınzır bir gülümseme oynarken gözlerini şaftının ucunda buluşturdum.

Gırtlığı tepki olarak titredi, sinirlerinden değil, çok uzun zamandır duyduğu bir arzudan.

"Evet."

"Güzel, şimdi arkana yaslan ve bunun tadını çıkar." Arkamdaki krema torbasını ortaya çıkardım ve sikiğin yanına kaldırdım. "Canım lezzetli bir şeyler çekiyordu ve bir taşla iki kuş vurabileceğimi düşündüm." Kremaya doğru başımı salladım. "Tatlı bir şey." Alçaltarak

Başımı kaldırıp dilimle ucunu okşadım ve tepesinden fışkıran harika tuzlu özün tadını çıkardım. "Ve tuzlu."

Alçak, ilkel bir hırıltı etrafımızdaki havayı doldururken boynu geriye fırladı. "Siktir!" diye homurdandı sıkılmış dişlerinin arasından, bir yandan da elleri

İki yanında yumruklar sıkılmıştı. "Tanrım, kadın! Yapamazsın..." Derin bir nefes verdi. "Benimle böyle alay edemezsin."

Onun hemen üzerinde dururken, hâlâ onun tadının etkisindeydim. Daha fazlasını istiyordum.

"Ah, seni zavallı şey." Aletini yanağıma doğru sokarken şakacı bir şekilde dudak büktüm. "Ağzım için çok çaresizsin, değil mi?"

Yanıt olarak inledi, katı dış görünüşünün altında kaynayan hayal kırıklığı.

"Siktir git, Diana. Oyun oynayacak havada değilim." Sıkı bir kavrayışla elini saçlarıma doladı ve gözlerimiz birbirine kilitlenene kadar beni kendine çekti. "Daha önce bir centilmen olduğumu söylemiş olabilirim ama yemin ederim sabrımın tükenmesine ramak kaldı. Lezzetli bir şey ister misin? Hem tatlı hem tuzlu mu istiyorsun? O zaman tezgâhtaki kurabiyelere yaptığın gibi sikime de o kremayı sürsen ve o güzel ağzını döllerimle doldurana kadar beni yalasan iyi edersin."

Nefes alışım aniden durdu. Başka biri olsaydı, suratının ortasına bir tane patlatırdım. Ama bu kovboyda bir şeyler vardı... Fantezilerimi gerçekleştirirken bir yandan da hayatımda hiç kimsenin ulaşamayacağını düşündüğüm bir rolü üstlenmesine ihtiyaç duyuyordum.

Kesinlikle mükemmel bir aday gibi görünüyordu.

Sözlerinden iğrenmem gerekirken, iğrenmedim. Bunun yerine, ahlaksız açıklamaları içime bir sıcaklık göndermiş, yıllardır dokunulmamış boş kısımlarımda bir ateş yakmıştı.

Sonra yavaşça kremi seçirmekte olan sikine doğru kaldırdım. Neredeyse üzerimdeki baskın elini tutmasına izin verecektim, ama buna karşı karar vererek, sessiz bir yalvarışla bir kaşımı kaldırdım ve saçlarımdaki güçlü tutuşunu bırakmasını istedim. Seçeneklerini değerlendiriyor gibi görünürken göğsü çılgınca inip kalktı. Onunla birlikte

Burun delikleri alevlendi, bunu yapmaya pek istekli görünmüyordu ama sonunda derin bir nefes vererek beni serbest bıraktı.

Derinden tatmin olmuş bir şekilde, ondan yayılan sıcaklığın tadını çıkararak yakınımaya sokulma fırsatını değerlendirdim. "Hmm... Nereden başlasam?" Krema torbasının metalik ucunu alıp tabanı boyunca fırçalayarak düşündüm. "Buradan mı?" Yukarı baktım ve yüzüne güzelce kazınmış acı dolu ifadeyi yakaladım. Sonra yavaş yavaş sertliğinin uzunluğunu takip ederek yarı yolda durdum. "Belki burası?"

Ağızından alçak bir hırıltı döküldü, açık bir uyarı.

Ağızımın kenarı eğildi ama sabrının tükenmekte olduğunu biliyordum. Bu yüzden poşeti sıkarak, damarlı etine Noel kırmızısı kremasından pürüzsüz bir çizgi çektim ve bir kar tanesinin başlangıcından oluşan baştan çıkarıcı bir yol oluşturdum.

"Lanet olsun..." diye homurdanırken vücudu altımda tamamen katılaştı.

Etrafında küçük küçük kar taneleri oluşturmaya devam ederken verdiği tepkiye gülümsemekten kendimi alamadım. Ancak her yumuşak darbede Lawson'ın ağızından sinirli bir tıslama çıktı. Bu, hayal kırıklığı ve uyarılmanın birbirine karıştığı mükemmel bir karışımdı, neredeyse krema torbasını düşürüp onu ağızıma çektim.

Bu anla ilgili her şey büyüleyiciydi.

Eserimi tamamladıktan sonra, yüzümde memnun bir sırıtış belirirken arkama yaslanıp eserimi hayranlıkla seyrettim. "Bu şaheserin kesinlikle bir resmine ihtiyacım olacak."

Gırtlığı bana doğru açtı ama ben konuşurken başını yavaşça eğdi ve ben onun donuk bakışlarıyla karşılaştım. Hezeyan içinde kaybolmuş gibiydi. Sanki yanmanın eşiğindeydi ama henüz tam olarak oraya varmamıştı.

"Ne yaptığın umurumda değil," diye inledi, gözleri aşağıya dalmış, süslü şaftını inceliyordu. "Bunu bir tatil kartı olarak gönder, umurumda değil - seninle şanslarını mahveden tüm aptallara ve onlardan daha fazla erkek olan birini bulduğunu bilmelerini sağla."

Önerisinin şaka olarak algılanması gerekse de -en azından ben öyle olduğunu düşünüyordum- eski sevgililerimin şu anda nasıl bir adamla iç içe olduğumu görmeleri fikri hâlâ aklımı kurcalıyordu.

Aletin saf mükemmellikten başka bir şey olmadığı gerçeği karşısında ne kadar öfkelenecek ve aşağılanacaklardı. Önceki sevgililerimin hiçbirinde olmayan bir şey.

"Bunun benim için daha çok bir hatıra olacağını düşünüyordum." Beni sorgulamasına fırsat vermeden hızla ayağa fırladım ve telefonumu bulmaya gittim. Mutfak tezgâhından telefonu aldıktan sonra kendimi tekrar kalçalarının arasındaki boşlukta buldum ama telefonum ona doğru dönüktü. "Bu iyi mi kovboy?"

Gırtlığı titreyerek şapkasını kafasından çıkardı ve taranmaya ihtiyacı olan dağınık sarı saçları ortaya çıktı. "Evet, ihtiyacın kadar al, sevgilim."

Kamera uygulamam açıkken birkaç fotoğraf çekmeye başladım. Mükemmel açılar yakaladığımdan emin olarak, kendimi kucağının etrafında döndürdüm ve Noel süslemeli horozunun her santimetrekaresinin fotoğraflarını çektim. Her resim bir öncekinden daha mükemmeldi ve ona duyduğum açlıktan ağzımın sulanmasına engel olamıyordum.

Onu yalayıp temizlemek ve her şeye yeniden başlamak için ölüyordum.

"İhtiyacın olanı aldın mı?" diye sordu sıkılmış dişlerinin arasından, sesi kontrolünü kaybetmenin eşiğindeydi.

Gözlerimi onun çektiğim son fotoğrafına dikerek, telefonumu yanındaki kanepeye indirmeden önce memnuniyetle sıırttım.

"Çoğunlukla." Dizlerimi onun sıcaklığına doğru kaydurdım ve ağzımı, çizdiğim kar tanelerinden birine sadece bir nefes uzaklıkta olana kadar aşağı indirdim. "Çok iyiydin Lawson," diye dilimi dışarı çıkardım ve lezzetli bir buzlanma parçası yakaladım. Yutmadan önce tatlılığı ağzıma yaydım. "Benim için çok sabırlısın."

"Siktir, Diana. Tekrar yap." Kordonlu boynu şimdi tavanla dikey olarak hizalandığında homurdandı. Göğsü kabarmış, fazla mesai yapıyordu, elleri yumuşak kanepemin malzemesine sıkıca sarılmıştı.

Ona kısa ve sert bir yalama daha yaptığımda kendini çok kötü hissetmiş olmalıydı. Düşük bir hayal kırıklığı homurtusu çıkararak, hızlı bir hareketle ensemdeki saçları yakaladı ve elinin etrafında döndürdü.

Aşırı tutuşunun verdiği acı bir çılgılık atmama neden oldu. Sonra sabrının son kırıntısıyla, yeni bulanıklaşan gözlerim onunkileri yakalayana kadar başımı geriye eğdi.

Kahretsin, savaşa hazır bir adam gibi görünüyordu. Kasları iyice gerilmişti ve yüzündeki ölümcül ifade yetenekli bir erkeği bile korkutabilirdi.

Bu duruma düşeceğim en çılgın hayallerimin bile ötesindeydi ama yine de buradaydım.

"Çok eğlendin Diana. Yemeğinle oynamayı bırak ve sikimi gerçekten istediğin gibi yala." Ağrıyan ucunun üzerinde durana kadar beni üzerine çekti. "Bana güzelce ver bebeğim. Bu gece bana yaşattığın işkenceden sonra bunu hak ediyorum."

Sonra ben daha ne olduğunu anlamadan, buzla kaplı siki üzerine zorla indirildim. Dudaklarım onun etkileyici uzunluğuna ve çevresine uyum sağlamak için genişledi, onu boğazımın izin verdiği kadar uzağa götürdüm. Ve bunu yaparken, üzerinde çok çalıştığım tüm buzlanma, leğen kemiğinde biriktiği tabanına kadar kaymıştı.

"Siktir!" Lawson bağırdı, sesi coşkuyla renklenirken kalçaları çılgınca dalgalandı.

Tam da beklediğim tepkiydi. Ben onu açgözlülükle emerken, muhtaç kovboyum arzusunu dile getiriyordu. Ve sanki orgazmın tüm aşamalarından geçmemişim gibi, amım tekrar titreşmeye başladı.

Onu arıyorum.

Bulabildiğim her türlü sürtünmeyi araştırıyordum.

"Beni emerek kurutmaya mı çalışıyorsun, sevgilim?" diye homurdandı sıkılmış dişlerinin arasından, siki ağzımın içinde seğirirken.

Tabii ki öyleyim.

Bir görevdeydim. Adımı haykırırken boğazımdan aşağıya onun salgısının püskürtülmesini içeren bir görev. Diğer her şey bulanıkken şu anda kafamdaki tek net şey bu gibi görünüyordu.

"Çünkü işe yarıyor ve başka bir erkeğin senin bu ipeksi ağzını hissetmesi düşüncesi beni öldürüyor olsa da, bundan sonra alacağın son ve tek siki bu olmasını sağlayacağım."

Sözlerinin ciddiyetini kavrarken nasıl nefes alacağımı unuttum. İğrenç sözlerinin altında geleceğe dair gizli vaatler yatıyordu. Daha fazlasını istiyordu ve ona da sahip olacağından emin olacaktı.

Buna karşılık, ağzımın açık boşluklarından bozuk bir inilti döküldü. Ağzım onu hararetle çalıştırırken her şey çok ıslak ve çok özensiz geliyordu ve bu sadece onu teşvik ediyor gibiydi.

"Oh, evet, bunu yapmaya devam et, bebeğim. Beni içine çek." Diğer elini saçlarıma doladı ve gözyaşı dolu bakışlarımı yakalamak için başımı geriye yatırmadan önce mükemmel bir kavrama oluşturdu. "Sikim o mükemmel dudaklarının arasındayken çok güzel görünüyorsun."

Ağzımı dibine kadar indirdikten sonra yavaşça yukarı çıktım ve dilimi şaftının alt tarafında gezdirdim, bu sırada gözlerim yoğun bir şekilde onunkine odaklanmıştı. Baştan çıkarmaya yönelik bir hareketti.

İçindeki hayal kırıklıklarını açığa çıkarmak için yanıp tutuşan canavarı ortaya çıkarmak için.

"Tanrım, sen benimsin kadın. Hepsi benim." İfadesini üç sert vuruşla noktaladı. "Bir daha asla evinin ışıklarını tek başına takmana izin vermeyeceğim." *İtti*. "Bensiz karda 15 santimden fazla araba sürmene asla izin vermem." *İt*. "Bir daha asla benim sikim seni doldurmadan bir gün bile geçirmeyeceksin."

Tüm ağzımı ve nefes borumu mahvetmesine izin verirken gözlerim yuvarlanmaya başladı. Gözlerimde biriken yaşlar ve her tarafını kaplayan kırmızı krema ile karışık bir tükürük karmaşası ile kendimi hazırlamaya başladım.

Yakın olduğunu biliyordum.

İticiliğinin yeni keşfedilen ritminden ve hareketlerindeki çılgınlıktan olmalı.

"Bunu ne zaman istersem alabileceğimi söyle. Bana bu ağzın tamamen benim olduğunu söyle," diye sordu, sesi bir oktav düşerek.

Yaptığım şeye o kadar dalmıştım ki ona cevap vermeyi ihmal ettim. Ağzım şapırdıyor, avuçlarım dizlerine dayanmış, onu doruğa ulaştırmak için fazlasıyla istekli hale gelmişim. Beni uyarmak için saçımı çekti.

"Siktir, Diana! Siktir..." Canla başla vururken yüzünde bir panik ifadesi belirdi. "Sikimi şapırdatmayı bırakma, doldurmak üzereyim"

o ağız d  llerimle doldur."

Sözlerini ciddiye aldım ve kalan gücümle ağızımı aşırı hızda a arak ona fiziksel olarak kaldıracılabileceğim her şeyi verdim.

Kıçını koltuğumdan kaldırarak, odayı dolduran alçak, umutsuz bir hırıltıyla içime girdi.

"Siktir, işte geliyor."

Son bir sert hamleyle v ucudu hareketsizliğe gömüldü. Uylukları gerildi, başımı tutuşu gevşedi, sonunda derin, düzensiz bir inilti bıraktı ve tuzlu salgısını keskin fışkırımlarla ağızıma doldurdu.

"Diana!" diye gürledi adımlı, şaşkınlık ve güvensizlik sözcüklerini kaplamıştı. "Hepsini al. İ  benden."

Ağrıyan ağızıma ve üzerime     en yorgunluğ   rağmen son damlasına kadar yuttuğumdan emin oldum. Tadı boşa gitmesine izin veremeyeceğim kadar güzeldi.

Saniyeler sonra v ucudu gevşer gibi oldu ve verecek daha fazla şeyi kalmadığından emin olduğumda ağızımı ondan çektim.   enemden kırmızı buzlanmayla karışık tükürük damlıyordu ve onu silemeden yüzümün yan tarafından tutuldum.

"Ş   haline bak, benim dağınık kızım." Lawson'ın berrak gözleri ş   anki dağınık halime baktı. Sa larımla muhtemelen düğümlenmişti, gözlerim bulanık ve kırmızıydı, ağızımdan bir s  r   sıvı akıyordu, yani tam bir karmaşaydım.

Ama umursuyor gibi görünmüyordu. İfadesini dolduran hayranlık ve şaşkınlıkla beni izlerken en azından.

Tek bir kelime bile edemeden, yüzümü nazikçe tutmasıyla içeri çekildim ve beni bekleyen ağızının üzerine indirildim. İtiraz etmek istedim ama dili benimkiyle birleştiği anda artık bunu durdurma ihtiyaçı hissetmedim.

A g  zl  l  kle ve dünyayı umursamadan, sanki şimdide kadar yediği en güzel yemekmiş gibi ağızımı yaladı. Birkaç dakika önce ağızımı düşleriyle doldurduğu gerçeğini umursamadan ve daha fazla tahrik olamazdım.

Beni bütünüyle yuttu. Dudaklar düello ediyor, diller birbirine karışıyor ve   enemdeki pisliği temizlerken kendimi onun daha derinlerine bırakıyordum.

web.

Ve bu gece ilk kez, kalbimin çılgınca çarpması bu huysuz kovboyun gitmesi için çaresiz o l d u ğ u m d a n değil, onun kalması için attığındandı.

Umarım beni kıcımdan ısırılmaz.

Onuncu Bölüm

DIANA

W Ergenler gibi takılıyorlardı. Saatler geçebilirdi ve bunu bilemezdik, ama sonunda birbirimizden ayrıldığımızda, ne olacağına dair bir belirsizlik artık üzerimize yerleşmişti. Birlikte olduğumuz kısa birkaç saat içinde tereddütlü davranma konusundaki boktan sicilim nedeniyle de durdurulamazdı.

Temkinliydim, inatçıydım, korkuyordum ama sadece kalbimi ve kendim ve Silvan için özenle kurduğum hayatı korumak için. Lawson'ın da bunun bir parçası olması fikri beni heyecanlandırırdığı kadar korkutuyordu da.

Kucağından sıçrayıp mutfaktan bir bez alarak üstünü başını temizledikten sonra, ona acınası bir şekilde çişim geldiği bahanesini sundum ve geceyi yeniden değerlendirmek üzere odama kaçtım.

Ona karşı bir şeyler hissettiğim inkar edilemezdi. Benim durumumda hangi kadın hissetmezdi ki? Ancak çizgiler artık açıkça bulanıklaşmıştı ve esasen bir yabancıyla bir hayat hayal etmek benim açımdan aptallığın ötesinde bir şeydi. Yine de, belirsizliğime rağmen, bana boktan bir şoför dediği andan itibaren benim olduğunu hissettirdi.

Diğerleri gibi benden uzaklaşmak yerine, küstahlığımla başa çıkmanın zorluğundan zevk aldı ve bu süreçte bir kez bile bocalamadı. Hatta hayatımda ilk kez beni suskunlaştırmayı başardığını söyleyebilirim. Şaplak atmaktan

Bana boyun eğdirmek için sadece kemer tokasını kullanarak hayatımın en yoğun orgazmını yaşattı ve bu gece yaşananların yaşadığım her şeyden çok daha önemli olduğu açıktı.

Ona daha fazlasını istediğimi itiraf etmek çok mu kötü olurdu? Sonunda kırık bir kalple karşılaşmaktan korksam bile bunun nereye gideceğini görmek istediğimi?

Dışarıdan bakıldığında her şey yolunda gibi görünse de, içimde hâlâ devam eden bir çalışma vardı. Ve bu gece, Lawson'ın kapımda belirmesiyle, belki de, sadece belki de, sonunda tamamlanmış hissetmek için ihtiyacım olan Noel mucizesi olabileceğine dair bana bir umut ışığı verdi.

Ellerim lavabonun kenarına kenetlenmiş halde banyo aynasının önünde dururken, gözümü kırpmadan yansıma baktım. Kendimden emin olmadığım zamanlarda sık sık yaptığım bir iş olan kusurlarımın her birine bakıyordum.

Ne kadar uzun süre bakarsam, kendimi o kadar uzun süre değerimi sorgularken, yeterince iyi olup olmadığımı ya da hak edip etmediğimi düşünürken buldum. Oğlumu da diğerleri gibi başarısızlıkla sonuçlanacak başka bir ilişkiye maruz bırakmak isteyip istemediğimi.

Ancak, bir erkeğin hayatımın ve oğlumun bir parçası olmak isteyip istememesi önemli olmamalıydı. Verecek ne kadar çok sevgimiz olduğunu ve yarattığımız küçük hayatımızın ne kadar mükemmel olduğunu göremiyorlarsa, o zaman bunun bir parçası olmamaları gerekiyordu.

Evet, her şeyi belli bir şekilde seven ve Cumartesi geceleri biraz fazla şarap içen otoriter, inatçı bir kadındım... Ve evet, Silvan seçici işitmesiyle ele avuca sığmaz olabiliyordu ve arada sırada sifonu çekmeyi unutuyordu, ama biz böyleydik.

Biz buyuz, tamamen kusurluyuz ve uzun süre birilerinin bu güzelliği görmesi için dua ettim.

En az yirmi dakikadır yoktum, zamanımın çoğunu bir sonraki adımda ne yapacağımı düşünerek geçirdim. Bir gecede hayatım boyunca yaptığımdan daha fazlasını yaptığımızı düşünürsek, zaten yapabileceğimiz pek bir şey yoktu. Ama daha fazla düşündüğümde, beni bir kez bile kontrol etmeye çalışmamasının şoku içimi olması gerekenden daha fazla huzursuz etti.

O benim erkek arkadaşım değildi.

O benim hiçbir şeyim değildi.

Yine de bir şekilde kırıldığımı hissettim, özellikle de açıkladığı ve yaptığımız onca şeyden sonra. Adımı söylememiş, kapımı çalmamış ya da iyi olup olmadığımı sormamıştı -hatta onu bıraktığım yerden gelen tek bir ayak sesi ya da ses bile duymamıştım.

Ne yapıyor olabilir ki? Sonunda bunun ne kadar büyük bir hata olduğunu anlayıp gitti mi?

Umarım değildir.

Aynada kendime son bir kez daha baktıktan sonra banyodan çıkıp oturma odasına dönmeden önce elimi saçlarımın arasından hızlıca geçirdim. Attığım her endişeli ve kararsız adımda kalbim göğsümden çıkacakmış gibi hissediyordum. Nefesimi tutarak koridorda ilerlerken ondan bir işaret var mı diye kulak kabarttım ama beni karşılayan tek şey sessizlikti.

Artık kendimi en kötüsüne hazırlıyordum, nihayet köşeyi döndüm ve gördüğüm şey göğsümü sevinçle şişirdi.

Saf bir rahatlama, ama aynı zamanda bir miktar kızgınlık.

Sırtı bana dönük bir şekilde, şimdi yerinde duran ve saatler öncesine göre daha kabarık görünen ağacımın önünde duruyordu.

O ne halt ediyordu?

Henüz varlığımı duyuracak gücü kendimde bulamadım ve onun yerine Noel ağacımın etrafında sanki kendi ağacıymış gibi dolaşmasını izledim. Bir elinde çözülmüş bir dizi ışık, diğer eliyle de onları dalların arasından geçirerek ağacın etrafında ustalıkla dönüyor, tepeden başlayıp aşağıya doğru iniyordu. Bir kez daha "bana yardım etme" görevini üstlenirken her şeyi çok rahat görünüyordu. Şapkası gitmiş, kanepenin üzerinde bir yere uzanmış ve kovboy çizimleri kapının yanında bırakılmıştı.

Gördüğüm manzara boynumu tutuşturmasaydı, yalan söyleyip beni zerre kadar etkilemediğini söylerdim, etkilemiş olsa bile. Buraya aitmiş gibi görünüyordu, inkar edilemez cazibesi ve büyük, iç ısıtan varlığıyla bu alanı dolduruyordu.

Kalbim küt küt atmaya başladı.

Ve onu ışıkların kablosunu takarken, gördüğüm en güzel ağacı parıldayan beyaz ışıklarla aydınlatırken izlediğimde

ışıklar, kendimi ona gitmekten alıkoyamadım. Ben yaklaşırken omzunun üzerinden bana baktı ve bakışları üzerime gelince hemen yumuşadı.

"İşte buradasın." Elini uzattı ve sanki bu bizim için alışılmış bir ritüelmiş gibi elimi hemen onun elinin içine koydum. "Senin için endişelendim ama biraz yalnız kalmaya ihtiyacın olduğunu düşündüm."

Beni zaten çok iyi tanıyordu.

Onun yanına çekilip vücudunun yaydığı sıcaklıkla sarmalandığımda, kendimi yakınıma sokulmaktan alıkoyamadım. Bunu yapmak tamamen içgüdüsel bir duyguydu.

"Neden gelip beni kontrol etmedin?" Sesim çarpmanın etkisiyle titreyerek kolunun belime dolanmasına neden oldu.

Tanrım, neden sesim bu kadar savunmasız çıktı?

"Bunu yapmadığım için üzüldün mü sevgilim?" Bakışlarının ağırlığını üzerimde hissedebiliyordum, yüz ifademi incelerken, yapmadığı için yaşadığım hayal kırıklığını içimde tutmak için elimden geleni yapıyordum.

"İyi olurdu, ama şimdi neden yapmadığını anlıyorum." Elimle ağacı işaret ettim. "Çok güzel görünüyor."

Rahatsızlığımı fark edip konuyu değiştireceğini düşünmüştüm ama doğal olarak öyle olmadı. Bunun yerine çenemi kavradı ve başımı yoğun bakışlarının yönüne doğru eğdi.

"Bunu yapmamamın tek nedeni, benim varlığım düşüncelerini bulandırmadan her şeyi düşünmek için alana ihtiyacın olduğunu bilmemdi. Bunu istemeni istiyorum. Beni seçmeni istiyorum çünkü gerçekten istediğin şey bu -ben kararını etkilemeden." Konuşması boyunca gözleri yüzümde gezindi, sonra başparmağıyla alt dudağımı okşayarak devam etti. "Eğer seni yatak odana kadar takip etmiş olsaydım, Diana, seni becerirdim. Yatağını görürdüm ve başka bir erkeğin yatağına girme şansını hayal ederdim. Sonra kıskanç bir orospu çocuğu olduğum için, sana yer vermeyi siktir et derdim ve seni dört ayak üstüne yatırırdım. İşte beni bu kadar delirtiyorsun. Seni kontrol etmememin bir başka nedeni de bu."

Aman Tanrım.

Gözlerim artık yarıya inmiş, içimde sıvı bir ateş yükseliyordu. Bir erkek olmayı seçtiği için hayal kırıklığımı neredeyse ağızdan kaçırıacaktım.

sözünü tuttu. Bunun yerine, durumun kontrolünü bir kez daha ele almak yerine beni tam bir kafa karışıklığı içinde bırakmıştı.

Lanet olsun ona.

"Bana sanki sana yer vermekle yanlış bir seçim yapmışım gibi bakıyorsun, sevgilim." Kaşları kalkarken gözleri her geçen saniye daha da açlaştı.

Boğazımdaki yumruyu yutarak bir dizi nefes alma tekniği denedim ve içimde zonklayan ihtiyaçtan kurtulmak için bacaklarımı yer değiştirdim.

Şimdiden nasıl bu kadar tahrik olabildim? Ve neden zamanı geri almak ister gibi bana bakıyordu?

"Ben değilim. Sen... sen bana alan açarak doğru seçimi yaptın. Sadece bunu kabul etmene şaşırdım."

"Seni becermek istediğimi itiraf mı ettim? Bunu zaten açıkça belirttiğimi sanıyordum." Çenemi bırakmadan önce alaycı bir şekilde göz kırptı. "Ben açık sözlü bir adamım, Diana. Sana nasıl olduğumu, ne istediğimi, neye ihtiyacım olduğumu söyleyeceğim ve bu benim için her zaman böyle olacak."

Buna hayrandım. Belki ilk başta değil ama bu niteliklere sahip bir erkek bulmak çok zordu.

"Peki seninle hep böyle eğlenceli mi olacak?"

Flört ediyordum ve buna inanamıyordum. Ama ona karşı bir sürtük gibi davranmaktan bıkmıştım ve her zaman bu kadar otoriter olmayan, iyi ve samimi bir insan olduğumu görmesini istiyordum.

"Eğlenmeyeceğimiz bir gün olmayacak, buna söz verebilirim." Dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme belirdi ve kalbimin teklemesine neden oldu.

Başımı sallayarak gülümsememi ondan gizlemeye çalıştım ama fark etmemesine imkân yoktu. Sonra önceki gece çıkardığım süsleme kutumun yanına diz çökerek kutsal süslerimi çıkarmaya başladım.

Silvan'ın ilk Noel'i. Okulda boncuklardan yaptığı şirin bir kar tanesi. Süs asmak benim en sevdiğim eğlence haline gelmişti ama tek eksik oğlumdu. Her yıl ağacı birlikte süslemek bizim için bir gelenek haline gelmişti ve ben çömelmış kutuya boş boş bakarken içimi bir duygu seli kapladı.

Yapmak istediğim son şey ağlamaktı ama boğazım acıyla sertleşirken ilk belirtiler ortaya çıkmaya başladı.

"Senin için ağacını hazırlayayım dedim, ışıkları nasıl isteyeceğinden emin değildim ama eski bir ağaç çiftliği işçisinin senin için hazırlamasının sorun olmayacağını düşündüm."

Sesi beni gözlerimi silmeye ve diz çöktüğüm yerden kalkmaya teşvik etti.

"Eski mi?" Silvan'ın yokluğundan başka bir şeye odaklanmaya çalışarak sordum.

"Evet, kendimi bildim bileli bir gün babamla yan yana çalışmak konusunda oldukça kararlıyım. Ama ağaç işinin inceliklerini öğrenecek yaşa geldiğimde, bunun bana göre bir kariyer olmadığını çok çabuk anladım. Bunun yerine, Montana'da bir çiftlikte on beş yıl boyunca çiftlik işçisi olarak çalıştım ve eve dönmek istediğime karar vermeden önce genç bir kovboyun hayalini yaşadım."

Bakışlarını tekrar benimkilere çevirmeden önce derin düşüncelere dalmış gibi ağaçtaki bazı dalları parmaklarken onu yakından izledim.

"Ben de eve dönmeye karar verdiğim için çok mutluyum." Kalbim kabardı.

"Ben de," diye fısıldadım.

Silvan'ın ilk Noel süsünü ağacın yanına götürüp dikkatlice ön taraftaki alt dala astım.

"Peki ya sen, senin hikayen ne?" Lawson sordu.

İç çekerek, bu tür bir konuşmayı daha önce değil de olaydan sonra yapıyor olmamız garip geldi.

"Hayatının hiçbir döneminde çocuk sahibi olmakla ilgilenmediğini açıkça ifade eden bir adam tarafından hamile bırakılan yirmi bir yaşında ortalama bir üniversite öğrencisi düşünün. Ve şimdi bir yandan bekâr annelik ve diploma alma mücadelesi verirken bir yandan da durup dururken oğluyla bir şeyler yapmak isteyen babadan hiçbir destek ya da yardım alamıyor." Ona anlattıklarım yüzünden zaten sinirlendiğimi bildiğimden, ekleyecek başka bir şeyim kalmadığına karar verdim. "Bu benim... harika hikayem."

Gözlerimi yere indirdim ve sanki yılların kötü anılarını içimden atmamışım gibi süsleri asmaya devam ettim. Odada artık bariz bir gerginlik vardı ve tam Lawson'ın bu gerginliğin etrafından dolaşmaya çalışacağını düşündüğüm anda ağzını açarak beni şaşırttı.

"Harika mı? Daha çok güçlendirici gibi, Diana." Gözlerim onunkilere kaydı. Ağacın tam karşı tarafında duruyordu, öfkeli ve tahrik olmuş bir karışım gibi görünüyordu. "Hayatımda hiç bu kadar güçlü, bu kadar dirençli ve kararlı biriyle tanışmamıştım. Hikâyenin seni zayıf gösterdiğini düşünüyorsan Diana, o kadar yanılıyorsun ki komik bile değil. Şunlara bir bak." Eliyle evin tamamını işaret etti. "Kendine ve ne kadar mükemmel olduğuna bir bak. Bunu sen yaptın, sevgilim. Başkası değil ve bana sorarsan, o adam senin ya da oğlunun herhangi bir parçasına sahip olmayı hak etmiyordu."

Ağacın etrafından dolaşarak aramızdaki boşluğu kapattı.

"Sen bir güçsün sevgilim ve hayatın sana sunduğu her şeyin üstesinden gelebileceğini ve kazanabileceğini bildiğim kadar, bu yolda sana meydan okuyan adam olmak istiyorum. Bu sana her şeyi yapabilecek kapasitede olsan da ben yanıdayken buna ihtiyacın olmadığını hatırlatır." Ağzını dudaklarımın üzerinde gezinene kadar aşağı indirdi. Nefesi tenimin üzerinde erotik bir şekilde dans ederken, yakışıklı yüzünü kendime çekmeme saniyeler kalmıştı. "Bırak yükünü ben taşıyayım," diye fısıldadı. "Hak ettiğin gibi seninle ilgilenmeme izin ver."

Yeterince duyduktan sonra kollarımı bu kalın boynun etrafına doladım ve onu muhtaç ağzıma getirdim. Dillerimiz ritmik bir şekilde birbirine çarparken vanilya ve çikolatanın karışımı duyularımı hemen doldurdu.

Başının arkasındaki saçları yumruklayarak ağzını daha sıkı bir şekilde kendime çektim. Tüm vücudum yanıyormuş gibi hissediyordum, başımın tepesinden ayak parmaklarımın ucuna kadar, zaten zirveye çıkmış gibi görünen başka bir serbest bırakma için çaresizdim.

Öpücükler arasında "Siktir, zıpla bebeğim," dedi ve tereddüt etmeden beni bekleyen kollarına atladım. Hızlı elleri beni belimden yakaladı ve zahmetsizce kalçalarımın altına kaydırıp her iki bacağımı da kalçalarına doladı.

Aradan birkaç saniye geçmeden, mıknatıs gibi dudaklarımız tekrar birbirine çarpmıştı. Parmakları kalçalarımın etli kısmına girerken, utanmadan kendimi onun önünde sallamaya başladım ve yaptığımızdan daha fazlasını istiyordum.

Lawson öpüşmemizin temposunu bozan alçak, titreşimli bir homurtu çıkardı, ancak daha güçlü ve daha kararlı bir şekilde geri dönmesi uzun sürmedi. Ağzı artık ışık hızında hareket ederken, onu kuru bir şekilde becerme çabalarımaya yardımcı olmaya başladı. Kalçalarımındaki tutuşunu kullanarak beni kasıklarının ortasına indirdi ve sertliğinin üzerinde yuvarlamaya başladı.

Kalçalar kıpırdıyor, göğüsler kabarıyor, yıkımın eşiğindeydik.

Ama daha fazlası için çaresizdim.

İçime girmek için çaresizdim.

"Lawson!" İnledim. "Lütfen..."

İhtiyaç içindeydim ve öpüşmemizi bölen homurtu ve hırıltılardan onun da benimle aynı durumda olduğu anlaşılıyordu.

"Yatak odası." Nefes nefese fısıldadım. "Bizi yatak odasına götür."

Rahatlamış bir iniltiyle cevap verdi ve çok geçmeden oturma odasından yatak odama doğru hızla ilerlemeye başladık. Her adımda kalbim karmakarışık, gümbür gümbür atmaya başladı.

Daha önce hiçbir erkek yatak odama adım atmamıştı. Hiçbir erkek bu ayrıcalığa sahip olmamıştı ve şu anda tek odaklanabildiğim şey, bir kez olsun gardımı indiriyor ve bu her neyse ona bir şans veriyor olmamdı. Kalbimi ve hayatımı onunla güzel ve kalıcı bir şeyler kurma olasılığına açıyordum.

Kulağa ne kadar pervasızca geldiği umurumda değildi. Yirmi bir yaşındayken pervasızdım ve bana dünyadaki en değerli şey verilmişti. Belki de yeniden yapmam gereken tek şey buydu, mutluluğu bulmak için pervasız ve cesur olmak.

Bu kesinlikle akla yatkındı ama nihayet yatak odamın eşiğinden geçerken bu düşüncenin daha derinine inemezdim. Bizi yabancılardan ayıran şey, şu an olduğumuz şeydi.

Aşıklar mı?

Sevgili olabilirler mi?

Ne olursak olalım, ilişkimizde belirleyici bir an olduğu açıktı. Ve Lawson'ı da beni etkilediği gibi etkilemiş gibi görünüyordu, çünkü öpüşmemizi zar zor dokunuşlara yavaşlattı.

"Seni yatağa atmak için sabırsızlanıyordum, sevgilim," diye ağzımın içine baktı, sonra çekilip odama baktı. Gözleri hemen omzumun kıvrımı üzerinden yatağıma takıldı.

Karmaşık direkleri ve krem rengi tentesiyle cömert bir büyük boy olan bu yatak, bugüne kadar satın aldıklarım arasında en sevdiklerimden biri olarak kaldı. Ona bakarken, bakışları direklerin her birinin üzerinde ve üzerinde gezinirken, beyninden geçen kötü düşünceleri hissedebiliyordum.

Sırtımdan aşağı bir ürperti gönderdi, ama onu çok hevesle kucakladım. "Orada iyi misin?" Ağzımın kenarı kalkarken sordum.

Bakışlarını bir kez olsun yatağımdan ayırmamıştı.

"Bizi zahmetsizce yatağa götürürken yüzünde şakacı bir sırıtış belirdi. Beni tam ortasına yerleştirirken gözleri bariz bir muziplikle parlıyordu. "Sadece senin bu süslü yatağını kendi avantajımıza nasıl kullanabileceğimize dair bir oyun planı yapıyorum."

Oh.

İri vücudu benimkinin üzerinde asılı dururken, zar zor bir yanıt oluşturabiliyordum. Beni sadece becermek istemiyordu, başka birini isteme -başkasına ihtiyaç duyma- ihtimalimi de yok etmek istiyordu. Kendisini ve bu gecenin anısını kalbime kazımak istiyordu, sanki bir gün hatırlatmaya ihtiyacım olacakmış gibi, ancak bunun gerekli olma şansının gerçekte hiç yok denecek kadar az olduğu hissinden kurtulamıyordum.

"Şimdi daha ileri gitmeden önce, çünkü seni bir kez soyup ağzıma aldığımda duramayacağımı biliyorum. Güvenli bir kelime seçmeni istiyorum Diana. Durmamı ya da yavaşlamamı istediğinde bunu bana bildirecek bir şey." Kalbimi yerinden fırlatacak bir ciddiyetle gözlerime baktı.

Bu gerçekten bir şey miydi? Güvenli kelimeler kullanmak?

Kesinlikle birlikte olduğum birkaç erkekle değil, ama görünüşe göre Lawson Boone ile gerekliydi.

Sikeyim.

"Peki ya... Noel?" Ağzının köşesi kıvrıldı.

"Noel," diye tekrarladı. "Tamam, hoşuma gitti." Sonra eğilerek yüzünü boynumun kıvrımına gömdü. Başımı yana doğru eğerek, bana tecavüz etmesi için gereken tüm alanı ona verdim, ama hayal kırıklığıma rağmen, bunun yerine bana tapmayı seçti.

Dilinin yavaş, durgun hareketleri ve ensem boyunca bıraktığı baş döndürücü öpücük izleriyle kendimi onun dokunuşunun altında erirken buldum.

Beni ateşleyen sadece ağzı değildi, aynı zamanda elleriyle belimi yoğuruyor, kalçalarını göbeğime doğru dalgalandırıyor ve sanki bir parça belirsizlik bulup gitmeye çalışacakmışım gibi geniş bacaklarıyla beni olduğum yere kilitliyordu.

Evet, haklısın.

Beynim öylesine coşkulu bir sisin içindeydi ki bu işten sıyrılma ihtimalim sıfırdı. Özellikle de sonunda boynumdan çekilip bedenimi zayıflamış bir halde bıraktığında.

"Şimdi kıpırdamama sırası sende." Yataktan kalkıp ayağa kalkmadan önce kalçamı son bir kez sıktı.

Her şey o kadar bulanıktı ki ne düşüneceğimi bilemiyordum.

"Ne? Nereye gidiyorsun?" Ses tonuma öfke karışırken panikledim.

"Bu geceyi unutamayacağın bir gece yapmaya çalışıyorum." Yatak odasından çıkarken göz kırptı ama çıkmadan önce omzunun üzerinden bana baktı. "Ve diğer erkeklerle yaşadığın tüm anıları silecek bir gece, böylece geriye kalan tek şey ben olacağım."

Tepki veremedim ya da cevap bile veremedim yatak odasından kayboldu ve beni şaşkınlık ve inkar edilemez bir uyarılma durumunda bıraktı.

Sikeyim.

Bu kovboyun elinde şimdi ne varmış?

On Birinci Bölüm

LAWSON

M Kalbim bir matkap gibi durmadan çarpıyordu. Yakın zamanda durmasını da beklemiyordum, özellikle de Diana'nın bir yatak için yapılmış karmaşık yatağına bir göz attıktan sonra Hafif bir ip bükülmesi olan kovboy. Hemen, onun asla unutmayacağından emin olacağım bir ana nasıl bir bağlama uygulayabileceğime dair fikirler ve vizyonlarla bombardımana tutuldum.

O anda aklıma bir fikir geldi, onun kabul edeceğinden bile emin değildim ama kendimi denemek zorunda hissettim. Noel süsleri ve diğer çeşitli eşyalarla dolu kutusunun bulunduğu oturma odasına koşarak gittim ve hayal gücümü harekete geçiren şeyi bulana kadar içindekileri karıştırdım.

Aynen öyle.

Onu bıraktığım yerde hâlâ yatakta yatıyordu, şimdi ön kollarına yaslanmıştı ve bakışları her santimetrekaremi tarıyordu. Boğucu, kapüşonlu gözleri tartışılmaz bir arzuyla renklenmişti ama bunun ötesinde, bakışlarında bir korku titreşiminin parladığını fark ettim.

Onu hemen rahatlatmamı söyleyen tüm içgüdülerime rağmen, bana nasıl güveneceğini öğrenmesini istedim. Onu asla incitmeyeceğimi ya da kendisini savunmasız hissedeceği pozisyonlara sokmayacağımı bilmesini istedim.

"Bütün bunlar da ne için?" diye sordu, sesinde ilgi ve kuşku karışımı bir ifade vardı.

ellerimin yönü.

Sırıtmamak için kendimi zor tutarak kırmızı cicili bicili şeyi kaldırdım ve yanındaki yatağa attım.

Gömleğimin altından tutup yukarı ve başımın üzerine çekerken, "Bunu iyice düşün sevgilim," diye alay ettim. Gözleri göğsüme dikildiğinde tüm düşüncelerinin buharlaştığını görebiliyordum ama yine de devam ettim. "Yatağına bak, sonra da bana uzun uzun bak."

Ellerim kemerime gitti, sonra hızlı ve hesaplı bir hareketle, telaşsız bir çekişle çıkardım. "On beş yıl boyunca bir çiftlikte çalıştım. Her türlü düğümü atmayı bilirim ve her tür ipi kullanmışımdır Diana." Kot pantolonumun düğmelerini çözerek dikkatini ellerime çektim. Gözleri şiddetle onları takip etti.

İşte böyle, bebeğim.

"Polyester, naylon, kenevir, adını siz koyun, ben kullandım."

Alt dudağının titremesini izledim ve neredeyse anında gözlerinde bir ışık parladı, şok ve yoğunlukla genişlemelerine neden oldu.

"Ama cicili bicili değil..." Yutkundu, sesi artık şehvetten boğuk çıkıyordu. Sikim kalktı.

"Hayır, cicili bicili değil bebeğim." Sırıttım. "Ve lanet olası hayallerimin kadınına, onun sapıkça yatağında bağlı olmadığımından da eminim."

Kaşları birbirine düştü ve ben şimdiden bir karşılık geleceğini hissedebiliyordum.

"Benim yatağım sapıkça değil, Lawson. Ve asla da öyle anılmayacak-"

Pantolonumu boxerım da dahil olmak üzere bacaklarımdan aşağı iterken, sikim görüldüğü anda sözleri kesildi. Ağır ve doğrudan bacaklarının arasındaki noktayı işaret ederek, sert uzunluğumu kavradım ve uzun, yavaş bir vuruş yaptım.

"Haklısın, sevgilim. Benden önce sapıkça değildi. Kadınının uyuması ve film izlemesi için mükemmel bir yataktı." Diana'nın göğsü kızışmış bir dişi gibi kabardı. Ve gözleri... Kahretsin, gözleri sanki sadece yakından görmemiş gibi sikimin her damarını ve kıvrımını takip etti. "Ama artık senin yatağında olduğuma ve b u n d a n sonra da olacağıma göre

Uyumak. Tercihen kollarınızı ve bacaklarınızı sahip olduğunuz bu direklere bağlayın."

İnlemeye benzeyen keskin bir nefesle gözleri büyüdü. Onun tepkisinden güç alarak sikimi bir kez daha sertçe çektim.

"Böyle mi, bebeğim?" Yatağa doğru bir adım attım ve gözlerimi onun esnek vücudunda gezdirdim. Pijama giymiş olsa bile her kıvrımını seçebiliyordum.

Çok güzel.

"Ben... Ben daha önce hiç bağlanmadım." Sesi merakla renklenmişti ama endişeli olduğunu da hissedebiliyordum. "Bu yapmaktan hoşlandığın bir şey mi?"

Bir bacağımı kaldırarak dizimi yatağın üzerine koydum ve bakışlarımı onunkilere diktim.

"Daha önce hiç yapmadım ama hayalini kurmuştum. Kolları ve bacakları gerilmiş bir kadını merhametime bırakmanın hayalini kurdum, ama bunu yapmak için mükemmel küçük veledin gelmesini bekliyordum."

Nefesi uzun bir vınlamayla kaçtı.

Elimi sikimden çekip yatağının üzerine doğru tırmanırken ağzımın eğilmesine engel olamadım.

"Ne diyorsun? Seni bağlamama izin verecek misin, sevgilim?" Kararını ikna etmek umuduyla bilerek bir oktav düşürerek çizdim.

Sonra bacaklarına doğru ilerlerken, parmaklarımı pijamasının eteğinde gezdirdim ve çıkarmaya cesaret edemedim önce bakışlarında bir izin parıltısı aradım. Bakışlarımın onunkilerle buluştuğu anda o da onaylarcasına kalçalarını kaldırmaya başladı.

Evet.

Hevesle, alt yarısını örten tüm kumaşı çekip çıkardım ve yatak odasının ışıltısı altında parlayan güzel küçük amcığını ortaya çıkardım. Orgazmından dolayı hala hafifçe nemlenmişti, onun tatlılığına balıklama dalmamak için içimdeki tüm gücü harcadım.

Havada kalan uyarılma kokusunu alabiliyordum.

Onun sarhoş edici kokusunun etrafımda dolaştığını görebiliyordum, sanki beni baştan çıkarmak için tüm duyularımı araştırıyormuş gibi.

Ve lanet olsun, işe yarıyordu.

Sikim artık bir tuğla kadar sert ve kaskatı olmuştu, kendimi yatağa bastırmaktan alıkoyamıyordum. Bir çeşit sürtünmeye ihtiyacım vardı, yüzümü onun parlayan amına doğru hizalarken beni tutacak bir şey.

"Önce senin tadına bakmam lazım." Kollarımı kalçalarının altından geçirdim ve şaşkınlıkla ciyaktırken onu kendime çektim. "Dilimi bu amcığa değdirmek için sabırsızlanıyordum."

"Lawson, senin-"

Dilimi göbeğine sertçe vurarak hemen sözünü kestim.

"Yapmak zorunda olmadığımı biliyorum, sevgilim. Ama istiyorum. Şimdi seni güzelce becermeden önce yememe izin ver, tamam mı?"

Dilimin klitorisinin üzerinde hızla gezinmesinden dolayı nefes nefese kalmıştı, bacaklarını daha da açmadan önce bana mekanik bir baş sallama hareketi yaptı.

Aynen öyle.

Parıldayan kıvrımları ve titreşen klitorisi beni içeri çağırırken, bacakları gidebildiği yere kadar uzanıyordu. Hayatımda hiçbir zaman kadınının amından daha mükemmel bir şey görmemiştim. Ve şimdi onunla yakın ve kişisel olduğum için, nemli çekirdeğinin her tarafına uzanan güzel pembe gölgeyi gerçekten takdir edebiliyordum.

Ona saatlerce bakabilir, her hat ve nüansı, her kıvrımı ve narin dudaklarının her kıvrımını ezberleyebilirdim - onu o kadar yakından tanımak istiyordum ki karanlıkta bile yolumu bulabilirdim.

"Lawson, lütfen..." diye inledi, yüzü saf mutluluk ve lezzetli işkencenin güzel bir karışımıydı.

Ne kadar çaresiz olduğunu test etmek için ağızımla küçük bir O harfi oluşturdum ve klitorisine doğru kısa, sert bir hava üfledim.

"Oh lanet olsun!"

Yukarı bakarken, başının uzun bir iç çekişle geriye doğru eğilmesini hayranlıkla izledim. Gırtlığı açıkken, boynundan aşağıya ve mükemmel küçük meme uçlarının gömleğinden dışarı çıktığı kabarık göğsüne doğru bir yolculuğa çıktım.

Lanet olsun, çok güzel görünüyorlardı ama onları görmek istiyordum, avuçlarımda hissetmek istiyordum.

"Sevgilim... O tişörtü çıkarmanı istiyorum," diye emrettim ama göğsünün inip kalkmasını incelerken bu daha çok bir yalvarış gibi geldi. "Henüz göğüslerini görmedim ve bu amcığı yalarken onları görüp avuçlayabilmek istiyorum."

Şaşkın bakışları benimkilerle çarpışınca başı öne doğru fırladı. Zavallı kadıncağız kısık, sık nefesleri ve gözlerini bulandıran sıkıntının sıcaklığıyla muhtaç bir enkaz gibi görünüyordu. İlk başta beni duyup duymadığından bile emin değildim ama saniyeler sonra, sanki sözlerim nihayet karşılık bulmuş gibi, üstünü sıyırıp attı.

Etrafımdaki her şey durdu. Ritmik bir parazit kulaklarıma çarptı ve odaklanabildiğim tek şey önümde uzanan bu çarpıcı, mükemmelden de öte vücuttu.

Nutkum tutuldu.

Göğsüm çok fazla hava ile şişti, sanki sıcaklığı nefes almama yardımcı olabilirmiş gibi kendimi onun sıcaklığına yaklaştırmaya zorladı.

"Tanrım, Diana," diye küfrettim nefesimin altında. "Gözlerimin şimdiye kadar gördüğü en güzel şeysin."

Vücudundan bir ürperti geçti ve göğüslerinin bir o yana bir bu yana sallanmasına neden oldu.

Hipnotize olmuşum.

"Lawson, lütfen," diye yalvardı. "Delirmeden önce bir şey yapmanı istiyorum."

Gözlerim yüzüne doğru kayd ve gözlerindeki aciliyeti hemen fark ettim. Hayal kırıklığına uğramış bakışlarındaki sessiz yalvarış, işler kızıışmadan önce acısını dindirmem gerektiğini söylüyordu.

Zonklayan çekirdeğine doğru yavaşça inmeye başladığımda dudaklarımda bir gülümseme belirdi. Neredeyse kendi kalp atışları varmış gibi, Diana sonunda etiyile temas edene kadar beni yoğun bir şekilde izledi. Dudaklarımı kıvrımlarına hafifçe değdirerek tenini öpücöklere boğdum ve Diana'nın sırtını yataktan kaldırdım.

"Ohhh." Nefes nefese sesi sırtımda yuvarlandı ve doğrudan sikime doğru yol buldu. O kadar inanılmaz derecede sertti ki, bacakları ile yatak arasında bir noktaya yerleştirdim ve kendimi ona sürtmeye başladım. Dilimin her hareketiyle onu itiyordum.

Sürtünme ve teninin verdiği his harikaydı ama hiçbir şeyin bu kadının içinde olma hissini yenemeyeceğini biliyordum. Dilim zaten onun sularının kalın bir tabakasıyla kaplıyken ve dilimle alay ettiğim küçük deliği, onunla temas ettiğim anda beni içine çekerken değil.

Diana Ward benimdi.

Hepsi benim.

İçimde ham, ilkel bir ihtiyaç dalgası dolaşırken, kalçalarını tutarak onu yerine sabitledim ve yüzümü doğrudan yarığına gömdüm. Dilim aşağı yukarı koşuyor, burnum gömülü, sonunda yemek yiyordum.

Elleri saçlarımı bulduğunda inlemeleri hızla yön değiştirerek merhamet çığlıklarına dönüştü. Çekiştiriyor, çekiştiriyor, beni kendine yaklaştırmak için elinden geleni yapıyordu.

"Aman Tanrım, Lawson... Ben hiç... Bu-" Bir elimi kalçasından çekerek tek parmağımı çenemin altından yukarı kaldırdım ve girişine yerleştirdim. Sonra dikkatlice parmağımın ucuyla girişini açtım ve kalan mesafeyi yavaşça içeri ittim.

Anında, parmağım görüşümü karartan sıcak bir sıkılıkla sıkıldı. Amcığı, sanki sıcaklığını terk etmemi hiç istemiyormuş gibi beni içine çekiyordu ve sonunda dışarı çekecek gücü bulduğumda, duvarları kenetlendi.

"Siktir, bebeğim..." Ortasından çekilmeden önce etine karşı inledim. "Şu anda sikimi parmağımımsın gibi sıkarsan, lanet dizlerimin üzerine çöküp hemen şimdi teklif etmekten başka çarem kalmaz."

İtirafım karşısında yarı kapalı gözleri irileşirken keskin bir nefes alıp verdi.

"Lawson..." İnanmadığını belli eden bir inilti çıkardı ama gözlerinde merak uyandıran bir pırıltı olduğunu hemen fark ettim.

Bu konuyu şehvetten başının dönmediği başka bir zamana saklayarak, dizlerimin üzerinde yükselmeden önce bacaklarının arasındaki ıslaklık havuzunu yaladım. Hayal kırıklığıyla bir inilti çıkardı, ama bakışları ucundan fokurdayan şişmiş aletimi yakaladığında, tüm kızgınlığı uçup gitmiş gibiydi.

Sırt üstü uzanmış ve göğüslerini dikleştirerek genişçe açılmıştı, onu gördüğüm anda neredeyse yanıyordum. Koyu çikolata rengi saçları başının etrafında bir hale gibi dalgalanırken, mükemmel yüzü beklentiyle parılıyordu.

O her erkeğin fantezisinin hayata geçmiş haliydi. Görünüşüyle, tavırlarıyla, bilse de bilmese de her şeyiyle tam bir kadındı ve tamamen bana aitti.

Sonra tüm avucumu yarığının ortasından aşağı kaydırarak, elimde zonklayan uzunluğumu yakalamadan önce elimi onun sularıyla köpürttüm. Tabandan uca doğru ilerlerken ıslaklığı kusursuz bir kayma sağladı.

Alçak bir inilti boğazımdan yukarı doğru çıktı ve elim sikimdeki mükemmel noktayı okşadığında, hislere teslim oldum ve ilkel bir hırıltıyla başımı geriye attım.

"Bir şey mi aldın?" Bakışlarım kalçalarının tatlı kıvrımlarına sabitlenirken dişlerimi sıkarak sordum.

Tek düşünebildiğim onu ağzına kadar dölleriyle doldurmakken bu soruyu soracak gücü kendimde bulduğuma inanamıyordum. Korunmak aklımın ucundan bile geçmiyordu ama en azından ona bir seçenek sunmam gerektiği hissinden kurtulamıyordum.

Ve şimdi bakışlarım onun tatlı noktasına kilitlenmişken, henüz bir cevap alamadığımda sabrım tükenmeye başlamıştı. Onu suçlamıyordum ama "Siktir et" dememe ve kendimi çıplak bir şekilde kaydırmama saniyeler kalmıştı.

"Diana!" Tersledim, sonra kocaman gözleri benimkilere dikilince hemen sakinleştim. "Bebeğim, odaklan. Bir şey mi aldın yoksa lastik mi kullanmam gerekiyor?"

Göğsü genişledi ve dikkatimi gururla duran pembe küçük meme uçlarına çekti.

Kahretsin, çok güzel görünüyorlardı, camı kesebilecekmiş gibi gergin ve davetkârdılar.

Ağzım onları tekrar tatmak için acıyordu.

"Biz... prezervatif kullanmak zorundayız, Lawson." Söylemek istediğinin tam tersiymiş gibi nefes alıp verdi.

"Öyle mi? Nedenmiş o?" Kaşlarımı çattım, artık kadınım la aramıza lateks gibi önemsiz bir şeyin girmesine izin vermeyeceğime dair kararım dan emindim.

Siktir et.

Ona bir seçenek sunacağımı söylediğimin tamamen farkındaydım, ama lanet olsun... Vücudum fiziksel olarak kısıtlanma fikrini protesto ediyordu, çünkü ben bayılana kadar çıplak duvarlarının etrafımda sıkıldığını ve sıkıldığını hissetmeyi arzuluyordu.

Onunla bu tür bir bağ kurmayı arzuluyordum ve başka bir şey düşünmek bana ihanet gibi geliyordu.

"Bugün daha yeni tanışmış olmamızın yanı sıra, doğum kontrol hapı kullanıp kullanmadığımdan bağımsız olarak kullanmamamız için pek çok neden var."

Sikim seğirdi.

"Bu seni merdivene eğilmekten, kemerimi sikmekten ya da sikimi boğazımdan aşağı almaktan alıkoymadı, değil mi sevgilim?" Sözlerimle onda uyandırdığım tepkinin tamamen farkında olarak alay ettim. "Her zaman benim olman gerekirken bizim için pervasız bir şey yok. Çok hızlı ya da çok erken bizim için geçerli değil ve eğer işin özüne inmek istiyorsan, iki yıldır bir kadınla birlikte olmadım. Hiç eversiz yapmadım ve seninle tanışana kadar da yapmak istemedim. Şimdi tek düşünebildiğim şey bu."

Nefes alış veriş kesildi ve kısa bir an için dizlerimin bağı çözüldü.

"Seni hissetmek için yanıp tutuşuyorum, Diana. Seni doldurmak..."

Sana bebeğimi vereyim.

"Lawson..." Bacakları sözsüz bir kabullenişle genişlerken sesi çektiği azabın derinliklerini yansıtıyordu. Hareketleri sözleriyle tam bir tezat oluştururken, gözleri cesurca sürdürmeye çalıştığı isteksizlik cephesine ihanet ediyordu.

Ama ben bunu kabul etmedim. Hem de hiç.

"Bana bu siki seni doldurmasını istemediğini söyle." Elimle sikimi yumruklarken, parmaklarımla ucunu nazikçe sıktım ve dışarıya taşan bir sperm fışkırdı. "Bana bütün döllerimin içinde olmasını istemediğini söyle."

Artık tamamen nefessiz kalmıştı ve benim gözümde bu onun teslimiyetinin açık bir göstergesiydi. Her ne kadar kelimeleri ağzından çıkmasa da, yoklukları çok şey anlatıyordu.

"Korunmamız gerekiyorsa söyle, hemen prezervatif takayım. Ama değilse, o zaman kollarını başının üzerine koy ki seni bağlayıp sikebileyim."

Yüz hatlarında belirgin bir tereddüt belirirken uzun bir sessizlik oldu. Ama bunun ötesinde, bakışlarının derinliklerinde, cevabını gün gibi net görebiliyordum.

Sırtını kamburlaştıran güzel göğüsleri her nefes alışında yükselip alçalıyordu. Sonra yavaş yavaş, sanki beklentiyle gerilmiş gibi sıkıca kapalı gözlerle kollarını kaldırmaya başladı. Ve nihayet kolları başının üzerinde durduğunda, bir sonraki adımda ne yapacağıma dair net bir cevap bulmuştum.

Gurur göğsümde kabardı ve alçak sesle, hırıltılı bir iniltiyle kırmızı cicili bicili şeyi almaya gittim.

Evet.

On İkinci Bölüm

DIANA

Bir aptal gibi davranıyordum; arzularım yüzünden o anın ötesini göremeyecek kadar körleşmiş, pervasız ve inatçı bir aptal. Bu kovboyu tamamen istiyordum ve sonuçları Lanetlenmiş.

Bir erkekle ilişki kurarken hiç düşünmeden yapılması gereken en basit şeyler bile belirsizlikle gölgelenmeye başlamıştı. Hiçbir mantıklı bekâr anne yeni tanıştığı bir adamın kendisini çırılçıplak becermesine izin vermezdi ama ben bunun sıradan bir durum ya da adam olmadığını düşünmeye başlamıştım.

Bütün gece tamamen saf olmadığım sürece, Lawson Boone'un beni kısacık bir andan daha fazlası için istediği tamamen açık hale geliyordu. Tüm günlerimi, tüm gecelerimi ve kalbimde hiçbir erkeğin ulaşamayacağına yemin ettiğim bir yeri istiyordu.

Yine de, içimde yükselen ezici belirsizlik dalgasına rağmen, beni isteyerek yapacağımı asla hayal etmediğim şeylere çekme konusunda kesinlikle esrarengiz bir yeteneği vardı.

"Kollarını yukarıda tut bebeğim," diye usulca emretti Lawson, elinde cicili bicili bir şeyle yatağın kenarına doğru ilerlerken.

İçimde başka hiçbir şeye benzemeyen bir gerginlik vardı ama kalbimi hızlandıran korku değil, beklentiydi. Beni ne ile tanıştırsa tanıştırsın, onu tüm kalbimle kucaklayacağımdan emindim.

"Şimdi ellerini bağlayacağım hayatım, kıpırdama." Sıcak eller benimkileri sardı ve çok geçmeden cicili bicili kumaşın yumuşak, buruşuk dokusu her iki bileğimi de sardı. Acı verici ya da rahatsız edici değildi, tam tersine tuhaf bir şekilde heyecan vericiydi. Ama diğer ucunu yatak başlığımın karmaşık tasarımına bağladığında kollarım gerildi. "Çok sıkı olursa bana söyle, gevşeteyim, tamam mı?"

Sikeyim.

Hava şimdi elektrik gerilimiyle tutuşmuş gibi tamamen farklı hissediyordu.

Göğsümün hemen üzerinden baktığımda bacaklarım hâlâ bir adak gibi açılmıştı ve aldığım her nefeste karnım titriyordu. Kendi bedenimi tanımakta güçlük çekiyordum. Kabarık, nemli ve tamamen açıktaydı. Yaşadığım kontrollü hayatla tam bir tezat oluşturunuyordu ve şu anda güç Lawson'ın elindeydi.

Göz ucuyla, sanki beni her açıdan ele alıyormuş gibi yavaş ve bilinçli adımlarla etrafımda daireler çizmesini izledim.

"Kahretsin..." diye homurdandı nefesinin altından, sonunda onun için için yanan bakışlarını yakaladığımda. "Şu haline bak."

Övgüsü karşısında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Çarpıcı. Muhteşem, Diana. İşte benim küçük Noel mucizem."

Kendini yatağa bıraktığında, açıkta kalan formunun her görkemli santimini yutarken, yontulmuş her kas ve damar dikkatimi çekti.

Bu adam nasıl gerçek olabilirdi ki? Bir insandan çok bir tanrıya benziyordu, oysa ben burada en az on beş kilo fazlaydım ve kalçalarımı boydan boya kaplayan çatlaklarım vardı.

Beni nasıl "Noel mucizesi" olarak gördüğü beni aşırıyordu ama bunu kesinlikle sorgulamayacaktım. Yüzünde saf bir açlık ifadesi ile yayılmış kalçalarımın arasına yerleştiğinde değil.

Sonra kendini daha yakına kaydırarak, sikinin ön kısmının göbeğime sürtündüğünü hissettim.

"Oh kahretsin!" Başım geriye doğru eğildi, çünkü sertliğinin bana karşı dürttüğü hislerle boğulmuştum, tüm bu süre boyunca kendini üstümde demirlemişti.

Sonra kollarını başımın etrafına dolayarak, kalplerimizin ritmik temposundan başka bir şey hissetmeyinceye kadar biçimli göğsünü benimkiyle birleştirdi.

Her şey çok uyumluydu.

O kadar mükemmeldi ki kalçalarımı hafifçe iterek onu içime almak için sabırsızlandığımı belli ettim.

"Sok onu, Lawson. Çıplak sik beni." Kalçalarımı yavaşça döndürerek onu tekrar baştan çıkardım ve sonunda kalçamı kavrayarak bir hırıltıyla beni kalçasına doğru eğdi. Daha sonra sikinin başını girişime doğru dikkatlice bastırmadan önce sikinin tüm uzunluğunu kıvrımlarımın içinden ve etrafından kaydırды, test etti, alay etti. Sonra kasıtlı bir itmeyle, beni tamamen doldurarak kendini içeri doğru rahatlatmaya başladı.

"Aman Tanrım..." Kelimeler, ayak parmaklarımda hissettiğim bir iniltiyle dudaklarımdan döküldü. Birkaç saniye içinde, duvarlarımdan onun genişliğini karşılamak için gerildiğini hissettim. Şimdiye kadar aldığımdan daha büyüktü, artan baskıdan kurtulmak için cicili bicili şeyi sıkıca çektiğimde acı gözümün önünden geçti.

"Siktir, bebeğim, daha fazla alabilir misin?" Bir hamlenin ortasında durakladığında kalçamdaki tutuşu sıkılaştı.

Daha fazla mı?

"Daha fazlası mı var?" Puslu gözlerim ondan daha fazlasını almak zorunda olduğum fikriyle genişledi.

Çenesi sıkıca kenetlenmiş olsa da bu, sorumu eğlenceli bulmasını engellemedi. "Daha yolun yarısına bile gelmedik."

Aman Tanrım.

Sonra sert, yumuşak bir kayışla kendini daha da ileri itti, geri dönüşü olmayan noktayı aştı. Sırtım kemerli ve gözlerim istilaya tepki olarak sıkıca kapandı.

"İşte bu kadar. Çok iyi gidiyorsun, Diana. Hem de çok iyi," diye övdü avucuyla yüzümün yan tarafını okşayarak. Gözlerimin içine derin derin bakarken bakışlarından saf bir hayranlık yayılıyordu.

Acı gözümü kör etse de, onun sarsılmaz şefkati ve hayranlığından zevk alıyordum.

Hissedebildiğim tek şey coşku olana kadar rahatsızlığımı yavaş yavaş hafifletiyordu.

"Tanrım, kendimi çok dolu hissediyorum," diye inledim, hemen ardından onu daha yakına çekmek için bacaklarımı beline doladım, ama karşılık olarak acı dolu bir inilti çıkardı.

"Tanrım! Siktir..." diye küfrederken gözleri geri kaçtı.

Şehvetin içinde kaybolmuş bir halde ona bakarken, hayatımda bundan daha güzel bir şey görmediğime yemin edebilirim.

Bunu ben yaptım. Ona öyle hissettirdim.

"Bir dahaki sefere bu lanet bacakları yatağa bağlayacağım," diye homurdandı hayal **kırıklılığıyla**, kendini tamamen dışarı çekmeden önce, sonra tekrar içeri itti. "Siktir, Diana. Amin mükemmel."

Bedenimden ayrıldığını hissettim ve anında onu içeride tutmak için etrafındaki kaslarımı sıkılaştırdım. "Tanrım, hayır. İçime geri gir ve sakın durma."

Daha fazla sürtünme için çıldırarak kalçalarımı yavaş, sarhoş edici bir hareketle onun üzerinde döndürmeye başladım.

Çenesi inanılmaz derecede gerildi.

"Kahretsin... sevgilim." Sıkılmış dişlerinin arasından konuştu. "Ne yaptığının farkında mısın? Kalçalarını böyle oynatıp sikimi sıkığının?"

"Elimde değil. Çok iyi hissettiriyor," diye inledim.

"Biliyorum, biliyorum öyle. Sikimin etrafında sıcak bir ipek gibi hissediyorsun."

İtişleri daha derin, daha hesaplı dalmalara dönüştü ve birbirine karışan meyve sularımızdan ıslak, boğucu bir ses çıkardı.

Seks hiç bu kadar iyi ve yoğun hissettirmemişti. Bu ana kadar Lawson'dan önceki her deneyim yanılttı.

Hayatım boyunca beklediğim şey buydu.

Lawson Boone, kalbimi çalacak ve beni hak ettiğim gibi becerecek hayallerimin kovboyu.

"Evet... Tam orası," diye tısladım, içimde yıldızlar görmeme neden olan noktaya sürtünmeye devam ederken.

"İşte bu, beni kavramayı bırakma." Yüzüne kazınmış kararlılıkla güç verdi ve dizlerinin üzerine çökerek onu öncekinden daha da derine götürecek yeni bir açı yakaladı. Gözlerinde vahşi bir parıltıyla üzerimde asılı dururken kasları gerildi ve kıvrıldı.

Tanrım, hayatı buna bağıymış gibi sikişiyordu. Hiç tereddüt etmeden, nefesini tutmak için bir an bile yavaşlamadan, orgazmın ilk belirtileri ortaya çıkmaya başlayana kadar devam etti.

"Lawson... Hissedebiliyorum. Kahretsin, lütfen hayır. Bunun bitmesini istemiyorum!" diye haykırdım, hayvani bir şevkle kendimi tekrar onun sikine bıraktım ve bu onu geri dönüşü olmayan bir noktaya getirdi. "Bu hissin sonsuza dek sürmesini istiyorum, lütfen!"

"Bebeğim, sakın ol, siktir..." Bana sert ve güçlü bir hamleyle vurdu. "Bu siki bu gece birden fazla kez alacaksın ve eğer benimle bir ilgisi varsa hayatının geri kalanında da alacaksın. Ne zaman iyi bir sikişe ihtiyacın olursa, bana söyle. Artık onsuz gitmene izin vermeyeceğim."

"Tanrım, evet!" Çığlık attım.

"Bu sik senin. Hepsi senin."

Ele geçirilmiş bir erkek gibi içime girdi. Hırıldayarak ve tenini kaplayan terle parlayarak, sonunda kendimi hislere teslim etmeme izin verdim, kendimi tamamen onun hissine kaptırdım.

"Aynen öyle, bebeğim. Sikimi sağ. İçimi boşalt."

İçimde bir gerilim dalgası güçlenirken vücudum aniden kaskatı kesildi. Sonra bir anda nefesim boğazımda düğümlendi.

"Sikeyim evet... Gelmeyi bırakma, Diana. Yapabildiğin kadar uzun sür."

Farkına bile varmadan
boşalıyordum. Zordu.

Etrafımdaki her şey siyahın bir tonuna dönüşürken içimden delici bir çığlık koptu. Hiç bitmeyen bir orgazmdı bu, güçlü itişler ve tamamen ele geçirilmiş bir adamın inlemeleri ve hırıltılarıyla çekiliyordu.

"Lawson!" Gözlerinin alev alev yanmasına neden olacak şekilde bağırdım.

"Oh lanet olsun..." Sayıklayan gözleri benimkileri bulduğunda kaşları birbirine çarptı. "İşte geliyor, lanet olsun..."

Odaklanamayan gözlerle, sonunda devrilirken tüm ihtişamıyla onu izledim, ilkel bir hırıltı etrafımızdaki havayı doyururken kordonlu boynu geriye doğru eğildi. "Diana!"

Son bir hamleyle dondu kaldı, o anın içinde asılı kaldı.

Geliyordu; söylediği gibi içimi yıkayan sıcak fışkırmalarla beni dolduruyordu.

"Al... Hepsini al." Ben de aldım.

Bacaklarım hâlâ kalçalarına sarılıyken, yükünün tamamını içime alabileceğim yöne doğru eğildim. Tek bir damlanın bile boşa gitmesine izin vermek istemiyordum.

Kendi orgazmımın yoğun olduğunu düşünüyordum ama onunkinin yoğunluğu yanında soluk kalıyordu. Yüzü buruşmuştu, gerçekliğe dönmesi ve etrafımızdaki havada yankılanan uzun, ürpertici bir iç çekişi serbest bırakması iki dakika sürdü.

Nutkum tutulmuştu, orgazm olduktan sonra bile bir kez bile pişmanlık duymadım.

Daha fazlasını istedim.

Yumuşayan sikini içimde bırakırken, "Bu gece burada kalacağım," dedi. "O zaman yarın geleceği çözebiliriz. Anlaştık mı sevgilim?"

Mideme bir sıcaklık çarptı. Sonra sıırıslıkam duvarlarımı bilerek onun etrafında kenetleyerek kararan bakışlarına baktım.

"Kulağa hoş geliyor, kovboy."

On Üçüncü Bölüm

LAWSON

T Gece boyunca, kendimi tüm gece boyunca onu becerme arzumla sürekli bir savaş içinde buldum. Uyandığımda sikim acı verecek kadar sertti ve onun dolgun götünü işaret ediyordu. O zamanlar, onun cazibesine daha fazla karşı koyamayarak teslim oldum.

Ve sanki o da benim kadar mücadele ediyormuş gibi, ilerlemelerimi hevesle kabul etti. Gece yarısı, sabahın ikisinde, kışını dışarı çıkardı ve her sikişi bir şampiyon gibi aldı. Her seferinde sikimi ıslatıyor ve onu ağzına kadar doldurmama izin veriyordu.

Her gece bunu istedim.

Günü onunla birlikte yatakta bitirmek istiyordum ve onun da bunu derinden arzuladığını hissediyordum.

Nihayet sabah olduğunda, onu dilimle uyandırmak için çoktan bir plan yapmıştım, ama onu hissetmeye gittiğimde, sadece yanımdaki yatağın serin boşluğunu hissettim.

Sikeyim.

Başımı yastıktan kaldırıp uykunun sisi içinde gözlerimi kısarak onun varlığını aradım ama belli ki hiçbir yerde yoktu. Kendimi yataktan dışarı sürükleyip dün gece yere attığım kot pantolonumu giyerken dudaklarımdan ağır bir iç çekiş döküldü.

Vücudum bitkin ama memnun olmanın ötesinde hissediyordu. Aletim boşaldı, kalbim doldu, yüzüme yayılan gülümsemeye engel olamadım. Son

Bu gece hayatımı değiştirmiş, kendimi yepyeni bir adam gibi hissetmeme neden olmuştu. Kollarımı uzun uzun atıktan sonra Diana'yı aramaya koyuldum.

Koridordan geçip oturma odasına girdiğimde onu mutfakta elinde bir kâseyle buldum, üzerinde düğmeli gömleğimden başka bir şey yoktu. Onu görünce anında donakaldım. Dağınık görünümlü bir at kuyruğuyla toplanmış saçları ve burnunun üzerinde duran o şirin gözlükleriyle daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim.

Bir Noel şarkısının tanıdık melodilerini mırıldanmaya başladığında yüzünde küçük bir gülümseme belirdi. Boğucu sesi bana doğru ilerledi ve göğsümün aşırı derecede şişmesine neden oldu.

Tüm odayı aydınlatan bulaşıcı bir neşe yayıyordu. Kalçaları sallanırken ve ayakları mırıldanmasının ritmiyle dans ederken, hayatta aradığım her şeyi somutlaştırıyordu. Gülümsemelerle ve aileyle birlikte olmanın sıcaklığuyla dolu sabahlar.

Bunu her şeyden çok istedim.

Yanımda birinin olması ve bir gün kendi küçük ailemin olması.

Onu yakından izledim, yavaşça dönmeden ve onu izlediğimi fark etmeden önce kasede ne kadar malzeme varsa karıştırıyordu.

"Oh kahretsin!" Sıradı, neredeyse kaseyi yere düşürüyordu ama kaseyi tezgâhın üzerine koymadan önce çabucak yeniden tuttu. "Tanrım, Lawson. Ödümü kopardın!"

Nefes kesici güzellikteki kadınıma doğru yavaşça ilerlerken dudaklarımda kendini beğenmiş bir sırıtış oldu. Hâlâ nefes alış verişini düzenliyor olsa da, bu onun çıplak göğsümü baştan aşağı süzmesine engel olmadı.

Tanrım, beni deli ediyordu.

Yaklaştığımda, onu tezgâhın serin granitine doğru hızla manevra yaptım ve her bir avucumu sıkıca yanına koyarak onu tutsaklığımın içine hapsettim. Hava neredeyse anında onun yarattığu neşeli, kaygısız enerjiden daha hararetli bir enerjiye dönüştü.

"Günaydın, sevgilim." Sırıttım, burunlarımızı birbirine sürtmek için yaklaştım. "Bu sabah seni aradım ama yatakta değildin."

İ ekti.

"Erkenciyimdir, uyandığında sana kahvaltı hazırlarım diye düşündüm."

Acıkmıştım.

Açlıktan ölüyordum aslında ama yemek için değil.

Burnumu burnunun köprüsü boyunca ve boynunun kıvrımına doğru gezdirdikten sonra ellerimi yanından çektim ve onu zahmetsizce tezgâhın kenarına kaldırmadan önce her bir kolumu kalçalarına doladım.

"Sana kovboylar hakkında bir şeyler öğreteceğim, tamam mı?" Kaşlarımı kaldırdım ve onay işareti bekledim. "Sabahları güzel, doyurucu bir kahvaltıyı ne kadar sevsek de, hiçbir şey -ve gerçekten hiçbir şey- bizim için uyandığımızda kadınınımızın amının tadından daha faydalı olamaz."

Ondan çıkan soluk beni kulaktan kulağa sırtıtmaya itti. Ne demek istediğimi anlatmak için bacaklarını kalçalarımın genişliğinde açtım ve tişörtümü belinden yukarı kaldırdım. Çıplak teni ve mükemmel küçük amcığından başka bir şey beni karşılamadı.

"Dışarıdaki her çalışkan, mavi yakalı erkek, dilimizde am tadı varken daha iyi çalıştığımız konusunda hemfikir olacaktır. Bu yüzden, erkeğinizin iyi ve verimli bir gün geçirmesini istiyorsanız, yatakta kalsanız ve sizi doyumama izin verseniz iyi olur."

Elimin tamamını kalçasının iç kısmına yerleştirerek işaret parmağımı aldım ve klitorisinin etrafında yavaş, sert daireler çizerek gezdirdim.

"Lawson..." diye inledi, bacakları beni daha fazla içine almak için genişliyordu.

"Ne diyorsun, Diana? Bunu benim için yapabileceğini düşünüyor musun?"

Dar girişine temas ettiğim anda nefesi kesildi. Açılışında bir ıslaklık seli oluşmaya başlamıştı ve bir parmağımı içeri sokup tatlı noktasına takmamak için tüm irademi kullandım.

"Bence o kadının ben olmasını istediğin için delirmiş olmalısın," diye yumuşak bir nefes aldı, başı hafifçe arkaya eğikti ve gözleri arzu içinde parlıyordu.

Amına küçük bir şaplak attıktan sonra dikkatini gözlerime yönelttim.

"Seni istememle ilgili hiçbir şey çılgınca değil. Asıl çılgınca olan, lanet olası hayallerimin kadını olduğunu kendine itiraf etmekte bu kadar inatçı olman."

"Lawson, lütfen-"

"Hayır, beni Lawson yapma. Bunun olacağını biliyordum, ama şanslısın ki, dün gecenin bir hata olduğuna ve neden hiç yaşanmaması gerektiğine dair zavallı bahanelerine ve gerekçelerine zaten hazırlıklıydım." Elim tümseğinin üzerinde dururken, diğer elimi yanağının kıvrımına koydum. "Dün gece yaptığımız şeyle ilgili hiçbir pişmanlığım, hiçbir şüphem yok. Bunun sadece bir anlık bir şey olmadığını açıkça belirttim. Bu, bebek sahibi olmak, anılar biriktirmek ve hayatımızı dolu dolu yaşamakla dolu bir ömür boyu sürecek bir şey. Ve evet, bu çılgınca gelebilir ama ben sözümün eriyim, Diana. Bir şey istediğimde, çok çalışırım ve elde edeceğimden emin olurum. Ne kadar uzun ve ne kadar çaba gerektirirse gerektirsin, bunu gerçekleştiririm."

Bacakları belime dolanırken gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu.

"Öyle ya da böyle bizi gerçekleştireceğim, sana bunun sözünü verebilirim."

"Peki ya Silvan, oğlum, bunu nasıl halledeceğim? Başka bir erkeği denkleme bu kadar çabuk dahil edemem. Bunu sindirmek ve uyum sağlamak için zamana ihtiyacı var." Sesi çatallaştı ve konuşurken duygularının ağırlığını ortaya koydu.

Oğlunu koruma konusundaki duruşuna tüm kalbimle katılıyorum. Onun yerinde olsaydım, ben de aynı şekilde hissederdim. Ve her ne kadar bu süreci hızlandırmak istesem de bunu yapamayacağımı biliyordum.

Oğlunu her şeyin üstünde tutmasının önemini anladım.

"Seni istiyorum, Diana. Her gün yüzüne o muhteşem gülümsemeyi yerleştiren ve sana gerçek aşkın gerçek ve inanmaya değer olduğunu gösteren kişi olmak istiyorum... Ve bunu görmen zaman alacaksa, öyle olsun. Ben beklemeye fazlasıyla hazırım." Yaklaştım ve duruşumu yeniden ayarladım. "Değerli olduğumu kanıtlamam gerekenin sadece sen olmadığını biliyorum. Umarım bana bunu yapmama izin verirsin."

Oğlunuza, ikiniz için de iyi ve dürüst bir adam olabileceğimi ve olacağımı kanıtlama şansı."

Verdiğim her sözde kahverengi gözleri buğulandı ve o gözyaşlarını görmekten ne kadar nefret etsem de, bilmem gereken her şeyi sağlamlaştırdı.

Endişelerine rağmen bunu istiyordu.

"Yapamam... Sana hiçbir şey için söz veremem, Lawson. Oğluma öncelik vereceğin ve hayatında bunu yapacak tek erkek olacağın için ne kadar rahatlamış ve duygulanmış olsam da... Korkuyorum." Bakışları benimkilerle çarpıştı ve anında başparmağımı kullanarak endişelerini yatıştırmaya çalıştım.

"Bebeğim..." Yumuşakça söyledim. "Lütfen, bundan korkma." Elini uzattım ve doğrudan kalbimin üzerine koydum. "Bunu hissediyor musun?" Bir tepki verip vermeyeceğini yakından izleyerek sordum. "Ne zaman senin yanında olsam böyle oluyor. Bu korkan bir kalp değil, senin tarafından sevilme ve sevilme için çaresizce çırpınan bir kalp. Ve tek ihtiyacım olan bir fırsat Diana, ikinizin de hak ettiği adam olmak için bir şans."

Gözyaşları yüzünden aşağıya doğru akmaya başladı ve öne doğru eğilerek dilimin hızlı hareketleriyle her birini nazikçe yakaladım.

"Ne diyorsun, sevgilim? Bu kovboya bir şans verecek misin?" Yüzüme yayılan gülümsemeyle alnımı onunkine bastırdım, sessizce dua ediyor ve beni reddetmemesini umuyordum.

Kendime ne kadar güveniyor olsam da, beni reddetme ihtimaline karşı içimi kemiren bir huzursuzluk vardı. Dışarıdan güçlü görünebilirdim, bir erkekten beklenen her şey olabilirdim, ama şimdi olduğu gibi, kırılganlığın üzerime çöktüğü ve bana insan olduğumu hatırlattığı zamanlar oldu.

Sertliğin timsali olan kovboyların bile yumuşak noktaları vardı.

"Fazla seçeneğim olduğunu sanmıyorum." Yüzünü parlak bir gülümseme kaplarken kıkırdadı. "Evet... Evet, yapacağım. Yapmazsam inanılmaz aptal bir kadın olurum."

Göğsüm inanılmaz bir gururla kabarırken, onu ağzıma çekmeden önce hızla yüzünün kenarlarından tuttum. Kahvenin zengin aroması ve şekerin en tatlı tadı

Dilimi ağızına daldırıp sunduğu her lezzetin tadını çıkarırken kurabiye tüm duyularımı işgal etti.

Bu kadınla ilgili her şey -benim lanet kadını- sarhoş ediciydi. Beni kendine çekmek için bacaklarını kaldıraç olarak kullanmasından, alt dudağıma bıraktığı yumuşak küçük ısırıklara kadar. Kendimi bir filmdeki ana karakter gibi hissediyordum, özellikle de kahramanın sonunda kızın kalbini kazandığı final sahnesinde.

"Çatıdan haykırmak" gibi bir an ya da "birlikte olduğu her puşta benim olduğunu ve onu bırakmaya hiç niyetim olmadığını söylemek" gibi bir an.

Her ikisini de... her ikisini de yapmak istedim ama bunun yerine ona kovboyunun ne kadar mutlu olduğunu göstermeye odaklandım. "Sana ihtiyacım var..." Öpüşürken mırıldandım. "Hemen şimdi."

Kot pantolonumun fermuarını hızla açıp sikimi avuçlayıp zaten sırlıslık olan girişine doğru yaklaştırdığımda dudaklarından muhtaç bir inilti kaçtı. "Ağrın olduğunu biliyorum ama içine girmezsem ölebilirim sevgilim."

İleriye doğru daldım, sahip olduğumu hiç bilmediğim bir kontrolle onu sürekli doldurdum. Ciğerlerimdeki tüm hava uzun, düzensiz bir nefesle benden kaçarken, sıcaklığı beni hemen içine çekti. "Seni güzelce ve yavaşça becereceğim, bununla iyi misin?"

Artık tamamen içine oturmuş olduğum için alnımın hemen üzerinde ter biriktiğini hissedebiliyordum. Sonra maun rengi ve yemek tabağı büyüklüğündeki muhteşem gözleri, bağlı olduğumuz yere odaklandıktan sonra gergin yüzüme kaydı.

Ve sonunda, hafifçe başını sallayarak ve yumuşak bir nefes vererek, "Evet, lütfen," diye cevap verdi.

Bölüm On Dört

DIANA

"Y Lütfen." Sesim o kadar tutkuluydu ki, kendiminkinden o kadar farklıydı ki, kendimi bu yüzden kıpkırmızı kızarıırken buldum. Ama Ben daha ne yapacağıma odaklanamadan Lawson uzun bir iniltiyle sikini sonuna kadar sokmadan önce sikinin tamamını çıkarmıştı.

"Siktir..." Tek hamlesinin yarattığı hisle tüm vücudu titrerken, kalçalarımın üst kısımlarını ölümcül bir şekilde kavradı. "Terbiyeli olduğunu bilmiyordum, sevgilim."

Ağzı, kalbimi dörtlüğe koşturan bir alaycılıkla kıvrıldı.

"İstediğim zaman gerçekten tatlı ve kibar olabilirim kovboy." Kendimi onun sikinin dibinde kıpırdattım, klitorisimin kasıklarına her vuruşunda zevkimi ortaya çıkardım.

Sakalının altından, zaten mükemmel yontulmuş çenesinin gerginleşmesini izledim.

Tanrım, onu kızdırmaya bayılıyordum.

"Öyle mi? Peki ağacınızı bıraktığımda tüm o tatlılık neredeydi? Çünkü aldığım tek şey senin küstahlığındı." Aklımı başımdan alan bir hamle daha yaparak beni başka bir boyuta gönderdi.

"Benimleyken, tatlılığımı hak etmek zorundasın." Arkama yaslanıp bir avucumu arkamdaki tezgâha koydum, diğer avucumla da

kalın, kaslı kürek kemiğini satın aldım. Sıkıca kavradım ve sıktım.

"Peki bunu hak ettim mi?" diye sordu dişlerimi sıkarak, birden kendimi onun üzerine ve arkasına itmek için mükemmel bir ritim bulduğumda.

Sikeyim.

"Kesinlikle oraya varıyoruz..." Başımı arkaya doğru eğdim, gözlerim buğulu bir zevk sisi içinde parlıyordu. "Siktir, tam orası Lawson!"

Yavaş ve hassas penetrasyonlarla beni mızrakladı ve daha fazlası için etrafına kenetlenmemi sağladı. Tüm duyularımı altüst eden, ama asla bitmesini istemediğim lezzetli bir şekilde dolambaçlı bir sikişti.

"Şimdi yıldızları görmeni sağlayarak kazanacağım."

Homurdanarak elini kalçamın altından geçirdi ve onu öncekinden daha derine sokacak yeni bir açıyla kaldırdı. İtişlerinin temposu hiç değişmedi, ama telaşsız her vuruşunda sikinin ucu beni tam da söylediği şeyi yapan bir noktadan dürttü

-Yıldızları görmemi
sağla.

Ben de öyle yaptım.

Çenem artık tavanla aynı hizadaydı, küçük küçük kıvılcımlar zayıflayan görüşümü doldurmaya başladı. Ve tek yapabildiğim, sonunda uçurumun kenarına gelene kadar her dalgaya ve her mükemmel itişe dayanmaktı.

Bu tam bir işkenceydi, ama bu beni her bir hamlede onun sikini taşırmaktan alıkoymadı.

"Evet, bunu hak ediyorum, değil mi?" Kalçalarını içime doğru yuvarladı ve dudaklarımdan gürültülü bir inilti süzüldü.

"Lawson..." İnlemeyi başardım.

"Yaklaştığını hissedebiliyorum bebeğim," dedi, sesi alçaktı ve bir anda parmağının sert pedinin bana baskı yaptığını hissedebiliyordum. Sonra klitorisimin üzerinde sert, ölçülü daireler çizerek her şeyi daha da güçlendirdi. "İhtiyacın olan şey buydu, değil mi?"

Tüm vücudum sonsuz bir zevk akıntısına kapılmış gibi titreşiyordu. Ezici hislerden başka bir şeye odaklanmaya çalışmak imkansız bir görev gibi görünüyordu, ama onun sözleri beni geri getirdi. "Tanrım! Beni sele boğuyorsun, Diana."

Elimde değil! Bağırarak istiyordum, ama onun etrafında kenetleniyordum.

O kadar sert ve göz kamaştırıcıydı ki, tek yapabildiğim beni bu sefaletten kurtarmasını umarak bedenimi onun tembel itişlerine bırakmaktı.

"Tanrım, lanet olsun, kahretsin!" Çılgın gözlerimi onunkilere kilitleyerek küfrettim. Sonra ani ve kendinden emin bir hareketle diğer uyluğumu yakaladı ve bacaklarımı daha da geniş açmadan önce havaya kaldırdı.

"İşte böyle bebeğim, bırak gitsin." Hızını ve temposunu tamamen değiştirerek içime girdi. Gözleri özlem ve yaramazlıkla doluydu, beni boşaltma çabalarında son derece kararlıydı.

Ve tam gözlerimin arkasında kıvılcımlar tutuşurken, telefonumun zil sesi yaklaşan orgazmımı acımasızca böldü. Sorun şuydu ki, kimse beni aramazdı, özellikle de sabahın bu erken saatinde. İşte o zaman annelik içgüdülerim devreye girdi ve bunun Silvan'la ilgili olması gerektiğini anladım.

"Lawson, telefonum..." Kendimi tezgâhtan itmeye çalıştım ama Lawson'ın sıkı tutuşu beni yerimde tuttu.

"Bir dakika bebeğim, bana bir dakika ver," diye homurdandı güçlü dalışları arasında ve o anda onu durdurmanın mümkün olmadığını biliyordum. Böylesine güç saçı ve beni doldurmasını engellemeye çalışan birini lime lime edecekmiş gibi görünen bir adamı durduramazdım.

Kırmızı bayrak olması gereken her şey, ama bunun yerine, onun ilkel iddiası beni delici bir çılgınlıkla uçurdu.

"Siktir, Diana!" Son bir acımasız hamleyle kendini derinlere bastırdı ve beni dölleriyle doldurdu.

Orgazmımın kuyruk ucu onu kurutmaya devam ederken içimde seğirdiğini hissedebiliyordum. Tüm dünya hala dönüyordu, ama yavaş yavaş, telefonumun sesi düzensiz nefeslerimizi kestiğinde ona geri döndüm.

"Kahretsin! Buna bakmam lazım." İsteksizce, kendini dikkatlice benden uzaklaştırdı ve geri adım atarak tezgâhtan inmeme izin verdi. Aşağı atladığımda, kalçamdan aşağıya doğru akan dölünün sıcaklığını hissettim, ama kendimi temizleyemedim, hızla telefona uzandım ve cevapladım.

"Alo?" Nefesimi düzene sokmaya çalıştım ama hâlâ gerçekliğe dönmenin tam ortasıdaydım.

"Tanrım, Diana, telefonuna cevap vermen neden bu kadar uzun sürdü?" Jaxon bağırdı ve alışılmadık derecede sinirli ses tonuyla omurgamın dikleşmesine neden oldu.

Bakışlarım bir anda, yüzüne yayılmış memnun bir sırıtışla sikini tekrar kot pantolonunun içine sokan Lawson'a kaydı.

Kahretsin, yakışıklıydı.

"Bu seni ilgilendirmez, Jaxon." İsmi dudaklarımdan döküldüğü anda Lawson'ın öfkeli gözleri benimkilerle birleşmişti.

Mükemmel.

"Neler oluyor? Silvan iyi mi?"

Arka planda, hızlı hareketlerin ve sürekli hışırtıların sesini duyabiliyordum. Sanki volta atıyor ya da bir şey aramakla meşguldü.

"Yapamam... Onu bulamıyorum, Diana," diye tekrar bağırdı, bu sefer kalbimin göğsümün derinliklerine düşmesine neden oldu.

"Ne? Ne demek onu bulamıyorum?"

Lawson beni şiddetle izledi ve tavrımın değiştiğini hemen fark etti.

"Yani o gitti, Diana. Yanında getirdiği her şeyi topladı ve gecenin bir yarısı gitti."

Aman Tanrım.

Telefonu kulağımdan çekerek çılgınca cevapsız arama ya da mesaj olup olmadığını aradım ve bulamayınca telefonu tekrar kulağıma yerleştirdim.

"Ne halt ettin sen, Jaxon!" Bir çılgılık attım, gitmesine neden olacak affedilemez bir şey yapmış olması gerektiğini hemen anlamıştım. "Nasıl... Nasıl olur da gecenin bir yarısı senin haberin olmadan ortadan kaybolur?"

Lawson bana doğru hücum etti, telefonu elimden hızla kaptı ve kulağına götürdü.

"Kadınımı neden bu kadar üzdüğünü bana açıklasan ve en başından başlasan iyi edersin." Lawson'ın sesi korkutucu bir oktava düşmüştü, göğsü benimkiyle aynı ritimde inip kalkıyordu.

"Benim kim olduđum önemli deđil. Őimdi adam ol ve Silvan'ın nerede olabileceđini dűőündűđűne odaklan."

Her annenin en bűyűk korkusu gűđsűmde acıyla çarpıőırken dizlerimin bađı űzűlmek űzereydi. Őiddetli sarsıntılar, hızla çarpan bir kalp, yere yıđılmadan űnce hızla Lawson'ın rahatlatıcı kucađına çekildim.

"Bahçeyi, mahalleyi ya da gitmiő olabileceđini dűőündűđűnűz baőka bir yeri kontrol edin ve bir őey duyar duymaz ya da bulur bulmaz bizi arayın."

Ondan sonra sűylenen her őey parazite dűnűőű. Tek duyabildiđim kalbimin vahő gűmbűrtűsűydű.

"Diana," diye fısıldadı Lawson. "Bebeđim, bana bak." enemi tutarak gűzlerimi kendi gűzlerine dikmeye zorladı. "Silvan, telefonu var mı?"

Başını sallayarak telefonumu aramızda tuttu.

"Senin gibi iyi bir anne, oğlun nereye giderse gitsin, telefonunu takip ederek onu bulabileceğinden emin olurdu, değil mi?"

Buđulu gűzlerle onun gűzlerinin içine bakarken içimde bir umut ıőıđı parladı.

"Tanrım, haklısın!" Telefonumu elinden kaptım ve takip uygulamasını açtım. Elbette, oradaydı. Konumunu yakınlaőtırdıđımda yűzűnűn kűűk bir resmi belirdi.

"O... o bir sinemada." Gűzlerim yaőlarla parlayarak Lawson'a bakarken içimi inanılmaz bir rahatlama duygusu kapladı.

O iyi.

Silvan iyi.

Gűlűmseyerek alnıma őefkatli bir űpűcűk kondurduktan sonra çekilip koridora dođru yűrűdű.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordum.

Koridorun hemen giriőinde durup omzunun űzerinden baktı. "Eőyalarımı alıyorum, bűylece ođlunu alıp eve geri getirebiliriz."

Sűzleri kalbimin ırpınmasına neden oldu. "Sen... benimle gelmek ister misin?"

Her ne kadar işleri ağırdan almak konusunda anlaşmış olsak da,
içimde küçük bir parça benimle gelmesini talep edeceğini umuyordu.

Derhal onun Özellikler yumuşadı, onun gözler
parlayan ile Kalbimi dörtlale koşturan
bir sonsuzluk vaadi.

"Başka hiçbir yerde olmak istemezdim, sevgilim."

On Beşinci Bölüm

DIANA

T Silvan'ı bulmak için yola çıkarken Lawson'ın büyük kamyonetiyle bizi götürmesine izin verdim. Dışarıda lanet bir kar fırtınası olduğunu düşününce beni ikna etmek için fazla bir şey gerekmedi, ama yine de

Kontrolü bırakmak ve güvenliğimi bir başkasının üstlenmesine izin vermek hala garip bir şekilde yabancı hissettiriyordu.

Bunu takdir etmediğimden değil, daha çok alışık olduğum bir şey olmadığından.

Silvan'ı defalarca arayıp mesaj attıktan sonra, onun iyiliği için duyduğum korku bana ağır gelmeye başlamıştı. Bulunduğu yer sinema salonundan ayrılmamış olsa da hâlâ endişelerim vardı.

"Hey, sevgilim, nefes al." Lawson bacağıma uzandı ve güven verici bir şekilde sıklı.

İki dizimin de kontrolsüzce zıpladığının farkında değildim ama büyük avucu temas ettiği anda tüm vücudum gevşedi. "Derin nefes al bebeğim, neredeyse geldik." Yatıştırıcı sesi beni sıcak bir kucak gibi sarmıştı. Bu benim için rahatlatıcıydı.

Yıpranmış sinirler.

Ona hızlıca bir göz attım ve bana her baktığında bakışlarında bir endişe titreşimi fark ettim. Endişesi barizdi, ama her adımda burada kalacağını hatırlatıyordu.

"Sadece onu eve getirmek istiyorum," diye mırıldandım nefesimin altında, umutsuzca ağlamamaya çalışarak.

Kalçamdaki tutuşu sıkılaştı ve dikkatimi tekrar ona çekti.

"Onu eve geri getireceğiz, Diana. Sağ salım, yemin ederim."

Umutsuzca içimde kalan son güç kırıntılarına tutunarak ona başımı salladığımda kalbim son derece şişti.

Yolculuğun geri kalanı sessizlik içinde geçti, ancak Lawson kamyonetini sinemanın otoparkına çektiği anda, çılgınca nefes alıp veren ve endişeli bir enerji kasırgasına dönüştüm.

"Çıkarın beni buradan!" Kamyon binanın önünde durduğunda tokamı çözdüm.

"Park ettikten hemen sonra geleceğim, tamam mı?" Tek odaklanabildiğim oğlumu bulmak olduğu için sözleri neredeyse hiç kayda geçmedi. Dışarı fırlayıp sinemanın ön kapısından içeri girmeden önce ona hızlıca başımı salladım.

Paniğe kapılmış gözlerim her yere bakıyordu. Soldan sağa, vahşi bir kadının yoğunluğuyla tüm çevreme baktım. Çılgın bakışlarım binanın köşesine sıkışmış küçük oyun salonunu taradığında, dağınık siyah saçların parıltısını yakaladım.

İçimde sıkı bir içgüdü düğümü oluştu ve ne olduğunu anlamadan o yöne doğru koşmaya başladım.

"Silvan!" Bağırdım, sesim sinemaseverlerin kalabalığını yarıp geçti, tüm meraklı gözlerin üzerimde olmasını umursamadan.

Yaklaştığımda, şaşkın bakışları beni içine çekerken başı döndü.

"Anne?" Oynadığı araba sürme oyununun koltuğundan kalktı ve bana doğru ilerledi. Ulaşma mesafesine girer girmez kollarımı omuzlarına doladım ve onu kendime çektim. "Ne... Ne yapıyorsun burada?"

Tüm duyularım bu anı kavrarken içimi derin bir rahatlama kapladı. Sanki kalbim acı ve kederin ağırlığından kurtulmuş, yeniden atacak gücü bulmuştu. Sanki kaybolup gidecekmiş gibi onu kendime çektim. Gittikçe daha sıkı sıkıyor, çocukluğumdan beri burnumda tüten tanıdık kokusunu içime çekiyordum.

"Tanrım, bebeğim, ne düşünüyordun? Baban aradı ve bu sabah seni bulamadığını söyledi..." Sarılmamızdan geri çekilirken ellerimle yüzünün her iki yanını avuçladım. "Tanrım, Silvan, beni çok endişelendirdin..."

O masum kahverengi gözlere bakarken yine gözyaşlarımın eşiğine geldiğimi hissettim.

"Anne, ben iyiyim, yemin ederim. Ben sadece... O evde onunla daha fazla kalamazdım. Sadece ikimiz olacağımıza söz vermişti. Beni gerçekten tanımak istediğine inandırdı-"

"O ne yaptı?" Sözünü kestim. Annelik içgüdülerim hemen alevlendi.

Ne kadar sert olmaya çalışsa da alt dudağı titredi.

"O bir yalancı ve ben onun değişmiş olabileceğini düşünerek aptallık ettim."

Jaxon'ı öldürecektim.

Öfke bir gelgit dalgası gibi üzerime çöktü. Oğlumuz konusunda ona güvendiğim için öfke ve yüzüncü kez kendini affettirmeye çalışmasına izin verecek kadar aptal olduğum için öfke.

Tek yaptığı Silvan'ı hayal kırıklığına uğratmaktı ve bu sefer çok ileri gitmişti.

"Bana bak Silvan. Sen aptal değilsin. O yüzden lütfen böyle düşünme. Sen başıma gelen en güzel şeysin ve eğer baban senin ne kadar muhteşem olduğunu göremiyorsa, o zaman seni tanımayı hak etmiyor demektir."

Bebek mavisi gözlerine bakarken, ona her zaman yanında olacağımı ifade etmeye çalıştım. Onu asla hayal kırıklığına uğratmayacağımı ve dudağının hafifçe titremesiyle bu sözleri duymaya ihtiyacı olduğunu anladım.

"Neden beni aramadın? Gelip seni alırdım." Omuzlarını silktili.

"Kendine ait bir geceyi hak ediyordun ve ben bunu senden almak istemedim."

İşte yine kalbim gitti.

Hiç düşünmeden onu kendime doğru çektim ve bir kez daha sarıldım. "Silvan, lütfen beni arayamayacağını hiç düşünme. Hayır.

Durum ne olursa olsun. Ben her zaman... her zaman seninle olmayı tercih ederim."

Kelimelerle karşılık vermedi ama kolları onaylarcasına bana sıkıca sarıldı. Birkaç dakika boyunca sadece birbirimize sarıldık. "Hey, anne?" diye sordu yanağımı onun yanağının üstüne yasladığımda. Kafa.

"Öyle mi?"

"Bizi izleyen uzun kovboy kim?"

Gözlerim birden açıldı ve başımı çevirdim. Lawson ellerini ceplerine sokmuş, yüzünde tam olarak çözemediğim bir ifade ile yeterince güvenli bir mesafede duruyordu.

Ne yapacağını bilmiyormuş gibi kendinden emin görünmüyordu. "Oh, doğru, um... bu-"

Bize doğru bir adım atarak araya girdi.

"Lawson... Adım Lawson Boone." Oğluma bakarken endişeyle avucunun içine öksürdü.

Silvan kollarını bana dolamaktan vazgeçti ve tanışmasını istemediğim adamla burun buruna geldi.

"Boone mu? Boone'un Ağaç Çiftliği'ndeki gibi mi?"

Lawson'ın ağzı kıvrılırken gözlerini kısa bir süreliğine bana çevirdi.

"Evet, Boone'un Ağaç Çiftliği'nde olduğu gibi. Oraya gitmişsiniz gibi görünüyor?" "Birkaç kez, ama annem bizi oraya götürdüğünden beri gitmedim.

Bir yıl bir çukura saplanmıştı ve şimdi sahibi Fred bize ağacımızı getiriyor."

Gözlerimi devirerek bir avucumu omzuna koydum.

"Sen onun oğlu musun? Bana kovboy olan bir oğlu olduğunu söylemişti." Fred'in Silvan'a bir oğlu olduğunu söylediğini ama benim söylemediğimi fark edince ikisiyle de bakiştık.

"Elbette evlat. Sen de Silvan olmalısın? Sizinle resmen tanıştığıma memnun oldum." Lawson elini oğluma doğru uzattı ve yemin ederim etrafımızdaki her şey sessizliğe gömüldü.

Benim için bu çok önemli bir andı.

İhtiyacım olduğunu hiç bilmediğim bir şeydi ama ikisini yan yana görmek kalbimde her atışta yankılanan bir heyecan yarattı. Sanki dünya etrafımızda kaybolmuş, sadece ikisini bir bağlantı balonunun içinde bırakmıştı.

"Aynı şekilde." Silvan elini Lawson'ın elinin içine koydu. "Annemi nereden tanıyorsun?"

Yüzüm ateşler içinde patlarken gözlerim Lawson'a dikildi. Şakacı bir şekilde sırtırken bakışları anında benimkilerle birleşti.

Oh lanet olsun.

"Bu yıl babam yerine senin ağacını bıraktım. Anneni sevdiğim için seni de seveceğimi düşündüm." Bana göz kırptı ve sonra dikkatini tekrar oğluma verdi.

"Annemi seviyor musun?" Güldü.

Gerçekten güldü.

"Otoriter olduğunu düşünmüyor musun?"

Silvan'ın omzuna vurarak, her ikisi de sırtan hayatımdaki iki adama kaşlarımı çatarak baktım.

"Annen kesinlikle patronluk taşıyor ama bununla başa çıkabilirim."

Sadece Lawson ve benim anladığımız bu ortak ima yanaklarımı ısıttı.

"Burada neler oluyor?" diye bağırdı tanıdık bir ses, üçümüz de dönüp baktığımızda öfkeli bir Jaxon'un bize doğru geldiğini gördük. "Diana!"

Lawson hemen önümüze geçerek Jaxon'ın ilerlemesini engelledi.

"Olay çıkarmadan önce sakinleşmen gerekiyor. Silvan'ı bulduk, artık sana ihtiyacımız yok."

Jaxon, Lawson'a deliymiş gibi baktı. Sanki Lawson gibi biriyle dövüşebilecek güce ve hatta yeterliliğe sahipmiş gibi onu süzüyordu.

"Sen de kimsin be?" Silvan'ın elini tutup onu yanıma doğru çekerken Jaxon tersledi.

"Ben bu ikisinin güvenebileceği biriyim, işte ben buyum. Şimdi eğer akıllı olsaydın, beni gerçekten kızdırmaya başlamadan önce bunu eve dönüp onları rahat bırakman için bir ipucu olarak alırdın."

Lawson'ın bizi savunması, onun dilimin altında parçalanmasını izlemekten bile daha seksiydi.

Bu bir şey ifade ediyordu.

"Diana?" Jaxon denendi gidiyor etrafında Lawson ama oldu çabucak durdu.

"Eve git, Jaxon."

Lawson'ın geniş sırtının ötesinde, Jaxon'ın kollarını deli gibi salladığını görebiliyordum.

"Hayatta olmaz. Oğlumun tam olarak kiminle geri döneceğini bilmek istiyorum."

Damarlarımdaki ateş yükselirken, bir zamanlar beni mahveden ve şimdi de Silvan'a aynısını yapan bu adama patlamak üzereydim.

"Benim ya da Silvan'ın hayatı bundan sonra seni hiç ilgilendirmeyecek. Eğer bir gün baba olmak istediğine karar verirsen, gerçek bir baba, o zaman beni arayabilirsin ve bir şeyler ayarlayabiliriz. Ama şu anda üçümüz buradan ayrılıp eve gidiyoruz."

Önce Silvan'ın, sonra da Lawson'ın elini cesurca tutarak Jaxon'a onsuz ne kadar iyi durumda ve daha iyi olduğumuzu gösterdim. Üçümüz bir arada dururken gözlerinin parlaması ve çenesinin sıkılması kalbimin gururla kabarmasına neden oldu.

"Eve git baba." Silvan'ın sesi havayı yararak ellerimin onunkileri sıkıca kavramasına neden oldu. "Beni gerçekten önemseseydin, şu anda burada olmazdım. Kaçmazdım."

"Silvan-"

"Annem her zaman yanımdaydı. İlk günden beri beni hiç hayal kırıklığına uğratmadı ve senin tek yaptığın da bu gibi görünüyor. O yüzden evine git. Seni resmi olarak babam olma yükünden kurtarıyorum."

Jaxon'ın oğlumuzun sözlerinin güçlü ağırlığı karşısında tökezleyerek geri çekildiğini gördüğümde kalbim göğsümde parçalanıyormuş gibi hissettim. Üzerime bir duygu dalgası çöktü ama Silvan'ın hatırı için kendimi tuttum. Kendime tıpkı onun şu anda olduğu gibi güçlü kalmam gerektiğini hatırlattım.

"Ben kapıda bekleyeceğim." Silvan konuşamayacak kadar şaşkın görünen babasının yanından geçmeden önce bana baktı.

Silvan duyma mesafesinden çıkar çıkmaz Lawson öne çıktı ve parmağını ona doğru uzattı.

"Kafanı kışından çıkarsan ve hayatındaki tek iyi şeyi mahvettiğini fark etsen iyi olur. Diana asla senin olmayacak ama oğlunla birlikte bunu düzeltmek için hâlâ bir şansın var."

Hâlâ Lawson'ın sözlerini düşünüyor ve haddini aşabileceğinden endişeleniyordum, onu Jaxon'ın etrafından dolaştırdım ve bakışları otoparka odaklanmış bizi bekleyen Silvan'a doğru yönlendirdim.

"Eve gitmeye hazır mısın?" Bir avucumu Silvan'ın omzuna yerleştirdim ve usulca sıktım. "Belki dönüş yolunda en sevdiğin restoranda durabiliriz."

Bunun üzerine kafası dikleşti.

"Kovboy bizimle gelecek mi?" Gözlerinde meraklı bir parıltıyla Lawson'a baktı. Gördüğüm için rahatlamıştım.

"Anneni benim kamyonetimle götürdüm, yani evet evlat, seninle geleceğim." Sırıttı ve elini elimde sıktı.

"Harika."

Silvan başını salladı ve işte o zaman ağzındaki hafif şakacı kıvrımı fark ettim. Bu konuda mutluydu. Lawson'ın bizimle gelmesine.

İnce gülümsemesi vücuduma sıcaklık yayıyor, içimi geleceğe dair büyük bir umut duygusuyla dolduruyordu. Tüm olasılıklar için ve hepsi Noel Baba'ya bir kovboy istemek için yazdığım basit, sarhoş bir mektuptan kaynaklanıyordu.

Ve şimdi bir tanesine sahip olduğum için, onu asla bırakmayacaktım.

Sonsöz

LAWSON

Tiki yıl sonra.

"Sence annemin çok sevdiği kahveciye uğrayıp ona bir şeyler almalı mıyız? Belki bu onu kusturmaz.

"Silvan yanımda, ona duyduğu sevgiden dolayı kalbimde bir sıcaklık dalgasının dalgalanmasına neden oldu.

Son zamanlarda hormonlu ve asabi olsa da, yine de bu hamileliği onun için kolaylaştırmak için elinden geleni yaptı.

Bugün küçük kızımızı taşımasının altıncı ayı. Görünüşe göre "işleri ağırdan almak" bizim gerçekliğimiz olmamalıydı, özellikle de şimdi o benim de karım olduğu için.

Yine de başka türlü olmasını istemezdim.

"Eminim bu hoşuna giderdi." Ona birkaç ay önce aldığım yeni kovboy çizmelerine bakarak başımla onayladım.

Onları ne kadar çok sevdiğini görmek kalbimi ısıttı, başka bir şey giymek istemiyor gibiydi.

"Şimdi iyi hissediyorlar mı?" Ayaklarına doğru başımı salladım.

"Benimkilerin alışması yaklaşık bir haftamı aldı."

"Evet, şimdi daha iyi hissediyorum. Daha önce hiç botum olmamıştı, bu yüzden beğenip beğenmeyeceğimden emin değildim."

"Peki ya sen?"

Göz ucuyla ağzının kenarının eğildiğini fark ettim. "Evet, onlardan hoşlanıyorum. Babam sevmiyor ama umurumda değil."

Jaxon'dan bahsedince kaslarım gerildi. O serseriden ne kadar hoşlanmasam da, en azından şimdi bir adım atmaya ve baba olmaya çalıştığını kabul etmek zorundaydım. Bir kızı olan yeni kız arkadaşıyla tanıştığından beri, sanırım sonunda Silvan'la işleri ne kadar berbat ettiğini fark etti ve şimdi bunu telafi etmeye çalışıyordu.

Ve tüm bunlara rağmen güçlü kaldığı için Silvan'la çok gurur duydum.

Babasına bir şans verdiği ve beni hayatına kabul ettiği için.

Diana'nın en sevdiği kafenin arabaya servis bölümünden geçtikten sonra, nihayet karla kaplı araba yolumuza giriyorduk ki, eve geldiğim her gün beni karşılayan o tanıdık duygu seliyle karşılaştım.

Artık hayatım bu olduğu için şaşkınlık ve derin bir minnettarlık karışımıydı. Bir ailem vardı; muhteşem bir karım, gururla benim dediğim bir oğlum ve ben farkına bile varmadan beni parmağında oynatacağından emin olduğum sihrini çoktan dokumaya başlamış küçük kızım.

Ve hepsi o ağacı babam için bırakmaya karar verdiğim için oldu. O kapıyı açtığı an, ben gidiciydim.

Hiç şansım yoktu.

Kamyonu park ettikten sonra Silvan Diana'ya kahvesini götürmek için içeri koşarken ben de arkadaki ağacı bağlayan ipi çözmeye koyuldum. Sonra ipi omzuma atarak karla kaplı kaldırımdan ön kapıya doğru yürüdüm. İçeri girdiğimde, dışarıdaki unsurlarla keskin bir tezat oluşturan sıcaklık değişimiyle karşılaştım. Şömine yanıyordu ve bayram mumlarının kokusu havaya yayılmıştı. Noel zamanı Diana Boone'un imzalı dokunuşu.

Ağacı yere bıraktım ve karımı aramadan önce yavaşça duvara yasladım.

"Bebeğim? Mutfakta mısın?" Ceketimi çıkarıp şapkamı askıya yerleştirirken evin içinde bağırdım.

Birkaç saniye sonra hamile eşim bir elinde kafeinsiz kahve, yüzünde rahatlamış bir gülümsemeyle koridordan paytak paytak çıktı.

"Tanrı'ya şükür evdesin." Bana doğru koştu, kahverengi buklelerden oluşan vahşi yelesi göğsüme yığılırken arkasında havada dans ediyordu.

Bir anda kalbim hızla çarpmaya başladı ve içimi bir endişe dalgası kapladı.

"Neden? Ne oldu? İyi misin?" Çenesini usulca kavradım ve herhangi bir sıkıntı ya da acı belirtisi aramak için başını geriye yatırdım.

"Ben iyiyim, sadece... Sadece sizi özledim. İkinizi de özledim." Gözünün kenarında tek bir damla yaş oluşurken suratını astı.

Sikeyim.

Tüm hamilelik onun için son derece zor geçmişti. Sabah bulantılarından düzensiz hormonlarına kadar, bebeğimiz onu çok zorluyordu. Zaman zaman kendimi çaresiz hissediyordum ama cesur kadını her şeyin üstesinden bir şampiyon gibi geliyordu.

"Biz de seni özledik." Geri çekilmeden önce kısa, nazik bir öpücük için ağzımı onunkine indirdim. "Ama artık evdeyiz ve ağacı aldık." Omzumun üzerinden başımı salladım.

"Balsam köknarı mı?" Kaşlarını çatarak sordu.

Alay ettim.

"Ne düşünüyorsun?"

Diana Boone hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyordum. Tuhaflıklarından, kendisinin bile fark etmediği küçük şeylere kadar. Tabii ki nasıl bir Noel ağacı istediğini de biliyordum.

"Hm, peki boyu ne

kadar?" Sırıttım.

"Yaklaşık bir metre."

Gözleri kızgınlıkla parladı.

Sonra Silvan'ın odada olmadığından emin olmak istercesine omzunun üzerinden bakarak yaklaştı ve iki avucunu göğsüme koydu.

"Ve-"

"Işıklar mı? Dün sen uyurken Silvan ve ben onları yerleştirmeyi bitirdik. Ve evet, hepsi çalışıyor."

Pençeleri göğsüme sıkıca saplandı ve sikimin neredeyse anında sertleşmesine neden oldu.

"Bana karşı çok iyisin, kovboy." Bakışlarımı esir alırken iri kahverengi gözleri duygularla dolup taşıyordu.

"Sana ilk günden beri sırtını dayayabileceğin ve güvenebileceğin kişi olmak istediğimi söyledim. Bunları yapmak beni daha iyi bir adam gibi hissettiriyor, iyi bir adam. Bana verdiğin bu küçük aileyi hak eden biri." Çenesinden tuttuğum elimi bıraktım ve belini kavradım. Sonra bakışlarımı şişmiş karnında gezdirirken, içine bir bebek daha koymak için duyduğum mantıksız ihtiyaçla dolup taşım.

Yakınına eğilerek, sesimi karşı koyamayacağını bildiğim boğucu bir tona indirirken ağzımın kulağının kıvrımını sıyırmasına izin verdim. "Ve seni mutlu görmek ve bana sanki sikimi boğazına kadar alacakmışsın gibi bakmak pastanın üzerindeki krema."

Gözlerinde inkar edilemez bir sıcaklık parladı.

"Beni kızdırma Lawson. Aç olduğum tek şey senin sakin ve onu bile kusmadan yiyemiyorum," diye homurdandı alnındaki o sevimli damar zonklayarak canlanırken.

Hamile Diana doyumsuzdu. Önceleri bağımlı olduğunu düşünüyordum ama şimdi bana ihtiyaç duymadan bir saniye bile geçiremiyor gibiydi.

"Üç ay sonra istediğin her şeye sahip olabilirsin," diye onu rahatlattım. "Ama açlık çeken tek kişi sen değilsin. Bu şiş göbeği görmek ve onu bu hale getirenin ben olduğumu bilmek beni deli ediyor." Avucumun genişliğiyle karnını okşadım. "İçine bir bebek daha koymak istiyorum."

Dudaklarının arasından uzun bir hava akımı geçerken gözleri dalgalanarak kapandı.

Evet bebeğim, ben de aynısını hissediyorum.

"Tanrım, sana çok ihtiyacım var Lawson..."

Bir avuç saçını tutarak onu kendime çektim ve ağızlarımız her şeyi tüketen bir öpücükle birleşti. Aramızda titreşen bastırılmış enerjiyi susturmaya ya da en azından bu ana kanalize etmeye çalıştım.

Dillerimiz birbirine dolanmış ve nefeslerimiz birbirine karışmışken, ağzını yutarken avuçlarım hamile karnının üzerinde yatıştırıcı bir şekilde dolaştı.

Kahretsin, bu kadını o kadar çok sevdim ki, üçünü de varlığımın her zerresiyle sevdim.

"Anne?" Silvan'ın kararsız sesi araya girerek ağızlarımızın hızla dağılmasına neden oldu. Yüzünü ona döndüğünde Diana'nın yüzünde ve boynunda parlak bir kızarıklık belirdi.

Silvan'ın yüz ifadesine kıkırdayarak botlarımı çıkarmaya başladım.

"Evet, bebeğim?" diye sordu göbeğine kadar inen tişörtünü düzeltirken.

"Bir masa oyunu oynamak ister misiniz diye bakacaktım ama... oldukça meşgul görünüyorsunuz..."

İkisi de kıpkırmızı kızarıırken ağızımdan kısık bir kahkaha yuvarlandı.

"Kapa çeneni Lawson," diye tersledi nefesinin altından, sonra da oğluna karşı tatlı bir tavır takındı. "Ve biz meşgul değiliz, Silvan. Bir masa oyunu oynamaktan mutlu oluruz, değil mi kovboy?"

İkisinin de gözleri benimkilerle soru sorarcasına çarpışınca göğsüme bir sıcaklık yayıldı. Onların benim tüm evrenim olduğunu göremiyorlar mıydı? İstedikleri her şeyi seve seve ve mutlulukla yapacağımı?

Onlar benim her şeyimdi. Tüm dünyam.

Lanet olası Noel mucizem.

İkisinin de bana duyduğu sevgi ve sıcaklığı hissederek elimi Diana'nınkiyle birleştirdim ve Silvan'a doğru yürüdük. Sonra bir kolumu omzuna atarak bizi mutfağa doğru yönlendirdim.

"İkinizle birlikte olmaktan daha çok yapmak istediğim başka bir şey yok."

SON

About the Author

Remi Rose Missouri'de nişanlısı, iki çılgın çocuğu ve tembel köpeğiyle birlikte yaşıyor. Yazmadığı zamanlarda ya bir seri katil belgeseli izliyor ya da çok fazla çikolata yiyor.

Facebook'taki okuyucu grubu

<https://www.facebook.com/share/g/UdDAzYzr6uPt1zuk/>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.